

JIHOČESKÁ UNIVERZITA

České Budějovice

Pedagogická fakulta

Ústav romanistiky

Diplomová práce

Analytický katalog frankofonní literatury v revui *Světová literatura*
1969-1980

Autor práce: Adéla Kovaříková

Studijní obor: český jazyk – francouzský jazyk, učitelství pro ZŠ

Ročník: 5.

2009

Prohlašuji, že jsem svoji diplomovou práci vypracovala samostatně pouze s použitím literatury a pramenů uvedených v seznamu literatury.

Prohlašuji, že v souladu s § 47b zákona č. 111/1998 Sb. v platném znění souhlasím se zveřejněním své diplomové práce, a to v nezkrácené podobě elektronickou cestou ve veřejně přístupné části databáze STAG provozované Jihočeskou univerzitou v Českých Budějovicích na jejích internetových stránkách.

24. dubna 2009

Poděkování

Chtěla bych poděkovat zejména vedoucí mé diplomové práce Mgr. Kateřině Drskové, Ph.D., za její pomoc a odborné vedení při psaní této práce.

Obsah

1. Úvod	5
2. Politicko-kulturní situace v ČSSR v letech 1969 – 1980	6
2.1. První polovina 70. let	6
2.2. Druhá polovina 70. let	10
3. Revue Světová literatura	13
4. Metodologie	17
5. Frankofonní literatura v revui Světová literatura 1969 – 1980	18
6. Index frankofonních děl	47
7. Literární žánry a témata	55
7.1. Povídka a Novela	55
7.2. Román	58
7.3. Esej	61
7.4. Poezie	62
7.5. Drama a filmový scénář	65
7.6. Ostatní žánry	66
8. Analýza	70
8.1. Četnost výskytu děl	71
8.2. Analýza žánrů a témat	72
8.3. Analýza autorů podle národnosti	74
8.4. Analýza autorů podle politické angažovanosti	75
8.5. Analýza autorů z hlediska aktuálnosti	77
8.6. Analýza změn v důsledku politické situace	78
9. Závěr	79
Bibliografie	80
Přílohy: I. Index frankofonních autorů	
II. Seznam překladatelů	
Anotace	
Annotation	

1. Úvod

Posláním předkládané diplomové práce nazvané *Analytický katalog frankofonní literatury v revui Světová literatura 1969 – 1980* bude analýza frankofonní literatury a výběru jejich autorů v českém literárním periodiku Světová literatura v letech 1969 až 1980. Po seznámení se s politicko-kulturní situací v Československu zpracuji všechna čísla tohoto období a budu je analyzovat z hlediska autorů a děl. U literárních textů se zaměřím na jejich žánry, témata, četnost a aktuálnost. U autorů se pak budu věnovat jejich národnosti, politické angažovanosti a eventuálně příslušnosti k literárnímu směru či skupině. Zjištěné poznatky pak promítnu do historického kontextu a pokusím se vypořádat vliv politických změn na revue.

Očekávám, že u literárních děl bude převažovat próza, s ohledem na rozsah by to měla být povídka. Jelikož jedním z cílů časopisu Světová literatura je seznámit čtenáře se současnou zahraniční literaturou, předpokládám, že většina děl bude pocházet z dvacátého století. Dále usuzuji, že frankofonní literatura nebude mít dominantní postavení, jednak vzhledem k oblibě literatury zemí bývalého Sovětského svazu, jednak také k větší oblibě literatury anglofonní. Předpokládám, že většina frankofonních autorů bude francouzské národnosti a levicové orientace, což se projeví i v publikovaných textech. Jelikož u nás v 70. a 80. letech probíhalo období tzv. *normalizace* a podmínky nebyly pro zahraniční literaturu příliš příznivé, očekávám, že se to promítne i do výběru autorů a děl.

V analytické části mé diplomové práce se tedy budu zabývat stanovenými hypotézami a v závěru vyhodnotím jejich oprávněnost a pravdivost.

2. Kulturně-politická situace v ČSSR v letech 1969 – 1980

2.1. První polovina sedmdesátých let

S obdobím 70. a 80. let 20. století v Československu je spjat termín *normalizace*. Zahrnuje období již od roku 1969 do roku 1989, přičemž o jejím počátku se dosud vedou spory. Někteří ho vidí už od okupace v srpnu 1968, jiní od nástupu Gustava Husáka do funkce generálního tajemníka KSČ v dubnu 1969. A existují i názory, že *normalizace* začala až přijetím dokumentu *Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. sjezdu KSČ*, který byl přijat na zasedání ÚV KSČ v prosinci 1970. V každém případě pojem *normalizace* zavedli komunisté a používali ho především pro označení počátků tohoto období. Po roce 1989 historici tento termín přejali a označují jím celou etapu až do roku 1989.

Charakteristickým rysem normalizace bylo obnovení vedoucího postavení KSČ a orientace na tzv. konzumní socialismus, jehož podstatou bylo zajištění sociálních jistot. Vztah mezi vládou a občany byl založen na tzv. společenské smlouvě, podle které zajistila KSČ občanům určitou životní úroveň a již zmiňované sociální jistoty, na oplátku od nich žádala, aby se vzdali možnosti řídit veřejné věci a uplatňovali se v soukromé sféře. Zásady normalizační politiky se začaly utvářet už před zasedáním ÚV KSČ v dubnu 1969, ucelenou podobu získaly na zasedání v květnu 1969. Klíčová byla přeměna KSČ, s níž souvisela řada kádrových opatření, hloubkových prověrek členů a zbavování zastávajících funkcí. Vše vyvrcholilo zasedáním ÚV KSČ, kdy byl Alexandr Dubček nahrazen ve funkci generálního tajemníka ÚV KSČ Gustavem Husákem. Situace se dále umocnila v lednu 1970, kdy byl na lednovém zasedání ÚV KSČ schválen proces tzv. prověrek. Ty se týkaly nejen samotné KSČ, ale i společenských organizací, státních úřadů a institucí – univerzit, škol, redakcí. Zrušilo se i živé rozhlasové a televizní vysílání. Čistky byly důležitým nástrojem upevnění vedoucího postavení KSČ. Netřeba zmiňovat, že podstatnou roli v tomto procesu sehrála armáda a Státní bezpečnost. Předpokladem pro fungování normalizačního režimu bylo shromáždění nejen politické, ale i ekonomické moci do rukou komunistické strany, respektive do rukou nejvyšších komunistických funkcionářů. Musely se jednak zrušit ekonomické reformy, jednak se muselo vrátit k centrálně plánovanému hospodářství.

Snaha o nastolení normalizačního režimu narážela na odpor, zvláště z řad studentů, vědecké a umělecké inteligence. Jistě si všichni vzpomeneme na studenta Jana Palacha, který se 16. ledna 1969 na protest proti okupaci i proti tehdejšímu politickému vývoji upálil v Praze na Václavském náměstí. Jeho pohřeb se stal velkou politickou manifestací. K poslednímu vzepětí opozice došlo v souvislosti s prvním výročím okupace v srpnu 1969, kdy skupina intelektuálů publikovala manifest Deset bodů vyjadřující odpor vůči soudobému společensko-politickému vývoji.

Během normalizace se společnost rozdělila na několik vrstev. Vznikla vrstva protežovaných, sem náleželo zejména vedení komunistické strany a ostatní členové. Na opačné straně stáli lidé postižení v čistkách. Tito lidé neměli stejná práva jako ostatní, například nemohli vykonávat zaměstnání odpovídající jejich vzdělání, často i jejich děti nemohly studovat na středních a vysokých školách. Takovému nátlaku ze strany státní moci říkáme represe. Represe byla nedílnou součástí komunistického systému. Předpokladem pro její uplatnění bylo ovládnutí justičních orgánů komunistickou stranou. Trestní a soudní represe se zaměřily hlavně proti těm, kteří po dubnu 1969 projevovali svou nespokojenost s novými poměry nebo otevřeně bojovali proti Husákovu vedení. Jak již bylo řečeno významnou roli v normalizačním režimu zastávala Státní bezpečnost. Nejen že se stala důležitým nástrojem represe, nýbrž jejím hlavním úkolem bylo operativně zvládnout, paralyzovat tu část společnosti, která nesouhlasila s novými politickými poměry, a dále izolovat Československo od evropského i světového dění a zabránit tak pronikání nežádoucích idejí.

Vedle represe využívala komunistická strana k ovlivňování obyvatelstva propagandu, v které hrály důležitou roli sdělovací prostředky. Prvním opatřením bylo zavedení cenzury, dále zastavení vydávání veškerých literárních časopisů.¹ Všechny zrušené časopisy nahrazoval *Literární měsíčník*, oficiálně vydávaný svazem spisovatelů (Svaz českých spisovatelů ustanoven v roce 1972, do čela zvolen J. Kozák), přizvukovala mu *Tvorba* řízená Jiřím Hájkem. Samozřejmě že se do těchto časopisů dostali jen prověření autoři a psát se mohlo pouze o povolených tématech. Zcela vymizely literární polemiky a názorové spory. Recenzenti se předbíhali ve chvále oficiálně schválených autorů (např. Rybák, Boušek, Skála, Kozák) a naopak nešetřili kritikou na nepovolené autory. Cenzura sice nebyla právně

¹ Výjimkou byla Světová literatura, jejíž činnost pokračovala i v tomto období

ošetřena, ale i tak vznikala propracovaná síť schvalování a postihů. Fungovala i autocenzura, která předem odstraňovala z děl choulostivé a sporné pasáže nebo nežádoucí výrazové prostředky. Byly zrušeny mnohé organizace např. Sokol, Junák, K-231 a další. Jiné organizace zase vznikaly, za všechny Svaz socialistické mládeže (SSM), který sdružoval mládež ve věku 18 – 35 let a samozřejmě byl řízen komunistickou stranou.

Česká literatura se štěpí na tři části – domácí oficiální, domácí ineditní (samizdatovou) a zahraniční (exilovou). Toto rozdělení je v naší literatuře patrné již od Mnichova, avšak dochází ke změně poměru jednotlivých větví. Domácí oficiální literatura měla zdánlivě nejvýhodnější pozici. Byla vydávána ve státních nakladatelstvích, byla přístupná v knihovnách. Spisovatelé se nepotýkali s existenčními problémy, mohli se plně věnovat tvorbě. Avšak postrádali jednu věc, a to publikační svobodu. Museli se držet oficiálních požadavků na dílo, nesměli „vybočovat z řady“. Ale přesto ve srovnání s padesátými lety došlo k určitému uvolnění. Ubylo vyložené schematičnosti a černobílých zápletek. Zvyšuje se zájem o osobní život a rodinný život. A přece jen se objevuje několik pozoruhodných děl – Florianova sbírka *Svatá pravda* (1969), Závadovo *Na prahu* (1970), Fuksův román *Případ kriminálního rady* (1971) či Frýdův román *Císařovna* (1972). Z nastupujících básníků to byli například Josef Peterka, Karel Sýs či Petr Skarlant.

Vznik samizdatové literatury byl podnícen předpokladem, že období perzekuce nebude krátké a že je potřeba zachovat kontinuitu literatury. Její zrod je spojen se spisovatelem Ludvíkem Vaculíkem, který se na podzim 1972 spolu se svými přáteli rozhodl, že texty odmítnuté v oficiálních nakladatelstvích budou bez nároku na honorář přepisovat na stroji a šířit dále mezi čtenáře. Tak vzniká edice *Petlice*. V první polovině 70. let převládaly texty politické a publicistické. Mezi další edice první poloviny 70. let řadíme edici *Kvart* Jana Vladislava nebo edici *Expedice* založenou Václavem Havlem. K značnému nárůstu edic dochází pak v druhé polovině 70. let. Samizdatová literatura se formovala převážně v Praze, v Brně a v Olomouci.

Čeští exiloví autoři tvořili, na rozdíl od těch v samizdatu, svobodně a bez vnějšího tlaku cenzury. Problém pro ně představovalo čtenářské publikum, bylo totiž značně omezené. Literárního úspěchu dosahovali až s překladem do cizího jazyka. I přesto vzniklo mnoho exilových nakladatelství a periodik. Největším exilovým

nakladatelstvím bylo Torontské *Sixty-Eight Publishers* založené v roce 1971 Josefem Škvoreckým a Zdenou Salivarovou. Ve stejném roce bylo založeno v Kolíně nad Rýnem nakladatelství *Index* (A. Miller, B. Utitz). V roce 1973 je v Curychu založeno další nakladatelství *Konfrontace* (P. Pašek). A v polovině 70. let v Mnichově vzniklo nakladatelství *Poezie mimo domov* (D. Strož). V exilové kultuře vzniklo několik rovnocenných a značně vzdálených středisek: oblast německo-rakouská, Francie a Itálie, Británie, Spojené státy a Kanada. Spojovací články tvořila uznávaná periodika - *Svědectví*, *Listy*, *Proměny*, *Studie*.

Mimo tyto tři proudy se u nás vytvořil specifický okruh umělců, které řadíme do tzv. *undergroundu*. Počátky *undergroundu* spadají do konce 40. let, kdy vznikla edice *Půlnoc* (Bondy, Boudník). V 70. letech, kdy došlo k masivnímu potlačování rockových skupin, se *undergroundová* tvorba nebývale rozrostla. Umělci se snažili udržovat si nezávislost a jejich životní postoj nepřipouštěl jakýkoli kompromis s režimem. Výchozím bodem *undergroundové* poezie je heslo „jsem proti“. Mezi autory *undergroundu* patří Egon Bondy, Ivan Martin Jirous nebo Jáchym Topol.

Co se týče divadelní tvorby první poloviny 70. let, nebylo jí příliš přáno, protože většina osobností z minulých let byla postižena represemi a nemohla publikovat. Ale i přesto vznikaly hry stojící za pozornost. Na počátku 70. let převládalo absurdní a existenciální drama. V tomto období napsali významné hry zejména Karol Sidon (*Latrýny*, 1972) nebo Václav Havel, jehož aktovka *Audience* (1975) vzbudila mimořádné ohlasy jak doma, tak v zahraničí. Oproti tradičním velkým divadlům se do popředí dostávaly malé scény. Malá divadla, ač nepodporovaná státem, dokázala zaujmout a přilákat diváky snáze než velká kamenná divadla. Divadlo Semafor připravilo v sedmdesátých letech svou nejúspěšnější hru *Kytice* (dočkala se šesti set repríz). Ve Studiu Y také vrcholí činnost, a to díky propojení improvizace a hry. Režisér Jan Schmid často zasahoval do děje a oslovoval i diváky. Neméně úspěchu sklízí svými inscenacemi i Divadlo Járy Cimrmana známé stvořením dnes už legendární postavy českého génia Járy Cimrmana. Mezi nejslavnější hry tohoto období patří *Němý Bobeš* (1971), *Cimrman v říši hudby* (1973) či *Dlouhý, široký a krátkozraký* (1974).

2.2. Druhá polovina sedmdesátých let

Vývoj událostí v druhé polovině sedmdesátých let ovlivnil jeden dokument, a to **Charta 77**. Byla to neformální občanská iniciativa, která kritizovala politickou a státní moc za nedodržování lidských a občanských práv, k jejichž dodržování se ČSSR zavázala v Helsinkách při podpisu *Závěrečného aktu Konference o bezpečnosti a spolupráci v Evropě*. Tento dokument působil v letech 1977 - 1992. Organizátory a prvními signatáři byli Václav Havel, Jiří Hájek, Pavel Kohout, Zdeněk Mlynář a Jan Patočka. Text charty vznikl koncem roku 1976 a publikován byl v lednu 1977 a to i v zahraničním tisku (Le Monde, Frankfurter Allgemeine Zeitung, The Times a New York Times). StB se snažila zamezit šíření dokumentu, a proto předem zadržela organizátory Václava Havla, Ludvíka Vaculíka a Pavla Landovského. Jejich zatčení sice zabránilo předpokládanému předání listiny Federálnímu shromáždění ČSSR, ale nezamezilo jejímu zveřejnění. Reakce vlády na zveřejnění Charty 77, která kolovala mezi lidmi v samizdatovém vydání, byla bouřlivá. Oficiální tisk ji označil za protistátní a protisocialistické psaní a stejně nelichotivě se vyjadřovali i o jednotlivých signatářích. Ti byli navíc postiženi řadou represí včetně vyslychání a věznění. Během vlády komunistické strany nezasáhla Charta 77 široké vrstvy obyvatelstva. A to i díky tomu, že většina občanů o ní věděla jen díky oficiální kampani namířené proti Chartě 77. Ale i přesto listinu do poloviny 80. let podepsalo více než 1200 lidí.

Vedle Charty 77 se proslavila i tzv. **Anticharta**. Té předcházelo prohlášení, které uveřejnilo Rudé právo 12. ledna 1977 pod titulem *Ztroskotanci a samozvanci*. V tomto prohlášení jsou signatáři Charty 77 popisováni jako „*pestrá směsice lidských i politických ztroskotanců, zavilých antisocialistů, sluhů a agentů imperialismu, kontrarevolucionářů, reakcionářů, trockistů, sionistů a renegátů*.“² 28. ledna bylo pak svoláno v Národním divadle v Praze shromáždění umělců, herců a jiných kulturních osobností. Na tomto shromáždění přečetla herečka Jiřina Švorcová prohlášení československých výborů uměleckých svazů nazvané *Za nové tvůrčí činy ve jménu socialismu a míru*, které vyjadřovalo loajalitu vůči komunistickému režimu. Toto prohlášení se později označovalo právě termínem Anticharta. Podepsali se: Karel Gott, Karel Höger, Jiří Korn, Miloš Nesvadba, Eva Pilarová, Bohumil Říha, Jiří Sequens, Jiří Sovák, Karel Svoboda, Ladislav Štáidl

² Čapka: Dějiny zemí Koruny české v datech, Libri, Praha 1999

a další. Seznam signatářů Anticharty byl oficiálně vydáván v Rudém právu. Ovšem tento seznam není považován za důvěryhodný, jelikož na něm byli uvedeni i ti, kteří listinu nepodepsali. Mnozí z nich tvrdili, např. Jan Werich, že listinu podepsali omylem, domnívali se prý, že se jedná o prezenční listinu shromáždění. Další, kteří listinu podepsali dobrovolně, získali zpět možnost publikovat (např. Bohumil Hrabal či Vladimír Neff).

Signatáři Charty 77 se po listopadu 1989 podíleli na vyjednávání s vládou o předání moci a poté se angažovali v nově vzniklých politických stranách a hnutích, zejména v Občanském fóru a později v Občanském hnutí. Někteří z nich zastávali vysoké politické funkce (především Václav Havel, který se stal československým prezidentem). Po dosažení cíle, tj. svržení komunistické moci, ukončila Charta 77 na shromáždění signatářů 3. listopadu 1992 svou činnost.³

V druhé polovině 70. let pokračuje rozdělení literatury do tří skupin. V oficiálním proudu se objevuje i humoristická próza reprezentovaná Miroslavem Skálou a jeho románem *Cesta kolem mé hlavy za 40 dnů* (1979), jež se odehrává v psychiatrické léčebně, nebo sérií *Proč bychom se netopili aneb Vodácký průvodce pro Ofélii* (1979) od Zdeňka Šmída. Výraznější literární hodnoty vznikaly na pomezí mezi oficiální a zakázanou literaturou. V žánru historické prózy to byla především tvorba Jiřího Šotoly a Vladimíra Körnera. Šotola se zaměřuje zejména na tematiku náboženského fanatismu a zneužití mocenského postavení, jeho hrdinové často bojují o přežití, např. román *Kuře na rožni* (1976). Vladimír Körner je autor baladických příběhů z různých historických období - od středověku (*Údolí včel*, 1978) po nacistickou okupaci (*Zánik samoty Berhof*, 1973) a mistrně pracuje s psychologickou stránkou svých postav.

V samizdatové literatuře můžeme najít beletrii, deníky, vzpomínková díla či různé eseje. Rozmach samizdatu přichází v souvislosti s působením Charty 77. Objevily se nové samizdatové edice. Koncem roku 1977 vzniká Hořcova *Česká expedice*, vydávající svazky upravené i výtvarně. Ve stejném roce je založena i další edice, a to *Krameriova expedice* Vladimíra Pistoria. Objevují se i edice s různými žertovnými názvy jako *Jitrnice*, *Popelnice* či *Mozková mrtvice*. Stále hojněji pronikají literární rukopisy na Západ. Na konci sedmdesátých let vznikají v samizdatu také literární a kulturní periodika. Významným periodikem bylo

³ Čapka: Dějiny zemí Koruny české v datech, Libri, Praha 1999

undergroundové *Vokno*, které vycházelo dokonce v nákladu několika stovek kusů. Později založilo i vlastní knižní řadu a pořádalo koncerty a výstavy. Někteří spisovatelé publikovali v samizdatu pod pseudonymy, jiní, zejména ti nepovolení, pod všelijakými krycími či vypůjčenými jmény. Poměrně bez rizika mohli spisovatelé samizdatu působit na poli překladu. Někteří směli své překlady i vydávat (např. Šrut, Wernisch). Střediskem kvalitní překladatelské práce zůstávalo nakladatelství Odeon.

V průběhu 70. let přibývalo exilových nakladatelství a časopisů. Docházelo i ke konfrontaci domácí a zahraniční tvorby, což nebylo v minulých letech možné. Mnoho exilových spisovatelů vycházelo zároveň doma v samizdatu (např. Pavel Kohout). Exiloví spisovatelé se se ztrátou domácího zázemí vyrovnávali každý jinak. Mohla to být pro ně příležitost vytvořit jedinečná díla. Mnozí se pustili do psaní právě až v exilu. Z mladší generace to byli Jaroslav Vejvoda a Jan Novák. Další naopak přestávali tvořit nebo se začali orientovat jiným směrem. Častý je „přestup“ do jiného jazyka (Linhartová do francouzštiny, Aškenazy do němčiny).

Sedmdesátá léta nebyla jen obdobím normalizace ale také televizních seriálů - samozřejmě zcela poplatných režimu. Byly to především seriály Jaroslava Dietla, které se těšily divácké oblibě. Za všechny třeba *Žena za pultem* (1977) situována do obchodního střediska nebo *Plechová kavalérie* (1979) vyprávějící o řidičích traktorů a kombajnů při žních a samozřejmě nesmí chybět legenda mezi všemi – *Nemocnice na kraji města* (1978-1979). A když už hovoříme o legendách, hlavním představitelem populární hudby normalizace nebyl nikdo jiný než Karel Gott, který v roce 1980 vyhrál posedmnácté anketu Zlatý slavík.

3. Revue Světová literatura

Během roku 1969 byla zastavena činnost celé řady kulturních časopisů, za všechny např. Listy, Plamen, Tvář, Sešity pro literaturu a umění nebo Divadelní noviny. Světová literatura zůstala, jako jeden z mála časopisů, i v průběhu takzvané normalizace, nezakázaný.

Světová literatura: Revue zahraničních literatur, vycházela, od roku 1965-1996, šestkrát ročně (s malými výjimkami, např. ročník XV po dvou číslech, XVI po čtyřech číslech).⁴ Vydávalo ji Státní nakladatelství krásné literatury, hudby a umění, od 1961 Státní nakl. krásné literatury a umění, od 1966 pak Odeon. V devadesátých letech byla až do skončení činnosti vydavatelem Společnost pro Světovou literaturu.

Revue uváděla do českého prostředí představitele jednotlivých národních literatur. Výběr a kvalita příspěvků se neobešly bez promítnutí dobové politické situace. To je patrné zejména v 70. a 80. letech, kdy byli vyzdvihoováni autoři kritizující politiku západních zemí. Postupně se situace uvolňuje, ale zároveň se zužuje záběr otištěných ukázek. Ze Světové literatury se v průběhu devadesátých let stává sborník čítající vždy několik obsáhlejších příspěvků, i z oblasti beletristické či literárně-vědní. Časopis měl většinou 256 stran a rozměry činily 24,5x16 cm.

V časopise byly otištěny příspěvky nejrůznějšího žánru i rozsahu. Na pokračování se uveřejňovaly i rozsáhlé prózy (Ernest Hemingway, Norman Mailer, Erich Maria Remarque, Laurence Sterne aj.), ale i divadelní, rozhlasové hry nebo filmové scénáře. Mimo to revue uveřejňovala celou řadu literárních kritik, esejů (původní i překladové), monografických portrétů, souborné studie, recenze (mnohdy s četnými ukázkami). Nemalý prostor byl propůjčen i reflexím výtvarného umění, ilustracím a fotografii (Diane Arbusová, Arnold Newman, Robert Mapplethorpe).

Byly zde otištěny mnohé zásadní příspěvky, za všechny třeba v roč. 1957 poezie J. Préverta, recenze na Camusův Pád spolu s ukázkami, v roč. 1958 otištění románu Saganové Za měsíc, za rok či cyklus Surrealismus včera a dnes od V. Zykunda. V dalších letech pak např. v roč. 1960 Salingerův román Kdo chytá

⁴ Pro úplnost uvádím úplný soupis čísel jednotlivých ročníků: I-XIII (1956-68, po 6 č.), XIV(1969, 6 č., 5/6 dvojč.), XV (1970, 2 č.), XVI (1971, 4 č.), XVII-XXXIX (1972-94, po 6 č.), XL-XLI (1995-96, po 3 č.)

v žitě, v roč. 1963 drama Konec hry S. Becketta, v roč. 1965 Škvoreckého esej o komiksu nebo Pujmanův článek o Robbe-Grilletovi, a další.

Zejména v druhé polovině 60. let vycházely i rozsáhlé cykly věnované významným uměleckým směrům a skupinám té které národní literatury - př. L. Kundera: Dada-panoráma, 1966; J. Řezáč: Surrealistické defenestrace, 1967; A. Marenčin: Anály patafyziky, 1969. Později se objevují i v letech 80. – J. Jařab: Americká povídka posledního desetiletí, 1989 a i v 90. letech jsou některá čísla tematicky zaměřená – např. č. 4 z r. 1992 bylo zaměřeno na skandinávskou kulturu.

V roce 1966 pak vyšel „Almanach Světová literatura 1956-1965“ a o dvacet let později v roce 1986 to byl „Almanach Světové literatury“. Obě knihy byly vytištěny k výročí Světové literatury.

Co se týče frekvence zastoupení jednotlivých autorů v průběhu existence časopisu, jednoznačně vyhrávají sovětští spisovatelé, jsou to například: Ajtmanov, Babel, Bulgakov, Gorkij, Jerofejev, Nabokov, Nagibin, Pasternak, Paustovskij, Solženicyn, Šolochov, Tvardovskij, Vojnovič, Zamjatin.

Nesmíme opomenout představitele ostatních národních literatur, z té anglické to byli Allen, Blake, Capote, Dahl, Faulkner, Fitzgerald, Heaney, Hemingway, Mailer, Plathová, Sandburg, Steinbeck, Thomas, Twain. Z francouzské literatury to byli Apollinaire, Aragon, Baudelaire, Butor, Camus, Céline, Eluard, Ionesco, Prévert. Z německého jazyka se často překládali Bernard, Böll, Brecht, Goethe, Grass, Musil, z italského Calvino, Zavattini. Dále např. z polské literatury: Białoszewski, Gombrowicz, Iwaskiewicz, Miłosz, Mrozek, Różewicz, Stachura a ze španělsky píšících autorů třeba Borges či Jiménez.

Veškerá činnost Světové literatury by se neobešla bez horlivé práce celé řady překladatelů. Z *angličtiny* překládali: I. Doležalová, P. Dominik, J. Emmerová, J. Hauková, M. Hlinský, Z. Hron, R. Chalupský, M. Jindra, A. Jindrová-Špilarová, K. Klusák, J. Kořán, S. Mareš, P. Mikeš, G. Nová, E. Oliveriusová, R. a L. Pellarovi, P. Šrut, F. Vrba, H. Žantovská, M. Žantovský. Z *francouzštiny* překládali: J. Fryčer, J. Hamza, V. Jamek, D. Janderová, E. Janovcová, P. Kopta, P. Král, A. Kroupa, A.J. Lihem, N. Macurová, E. Košíková, P. Ouředník, J. Pechar, A. Polednová, D. Steinová, M. Veselá. z *italského* Z. Frýbort, J. Hajný, A. Hartmanová, E. Hepnerová, V. Mikeš. Z *němčiny* překládali A. Brousek, M. Brousková, F. Faktorová, B. Grögerová, J. Hiršal, M. Jacobsenová, T. Kafka, H. Karlach,

M. Nekula, Z. Štolba, L. Topol'ská. *Z ruštiny* překládali V. Daněk, M. Dvořák, J. Honzík, M. Horák, J. Kabíček, J. Moravcová, A. Morávková, J. Šanda, J. Tafel, L. Zadražil. *Ze španělštiny*: V. Medek, L. Prokopová, J. Schejbal, M. Uličný.

Z ostatních jazyků, ze kterých se překládalo, to byla v abecedním pořádku: *běloruština* (V. Židlický), *bulharština* (H. Reinerová), *dánština* (F. Fröhlich, J. Hendrych, B. Köllnová), *estonština* (V. Macura), *finština* (V. Čapková, M. Hejkalová), *gruzínština* (V. A. Černý), *japonština* (I. Krouský, M. Novák), *katalánština* (M. Zgustová), *maďarština* (V. Hrauská, M. Navrátil, A. Rossová), *poľština* (M. Červenka, V. Fischerová, P. Foglová, O. Hostovský, I. Kraslická, G. Laub, I. Mikešová, O. Neveršilová, H. Stachová, H. Teigová, J. Vlášek), *srbština* (S. Sýkorová), *švédština* (L. Štěkavec, R. Kejzlar) a konečně *eskymáckou a indiánskou poezii* překládal L. Novák.⁵

Rozsáhlé články, recenze a veškerý materiál vůbec zpracovával a tvořil celý tým spolupracovníků. Podle jednotlivých národních literatur to byli tyto lidé: P. Pujman – francouzská, anglická a americká literatura, R. Krátký – italská a francouzská literatura, J. Vladislav – italská, portugalská, francouzská literatura, J. Pokorný – italská literatura, V. Brett, J.O. Fischer, J. Konůpek, A. Ondrušková – francouzská literatura, K. Hyršlová, V. Kafka, L. Kundera – německá literatura, Olga Krijtová – nizozemská literatura, J. Zábrana – americká a ruská literatura, M. Arbeit, I. Hájek, B. Mánek, R. Nenadál, A. Přidal, J. Schejbal, J. Škvorecký, Z. Vančura – angloamerická literatura, M. Lukeš – americké divadlo, M. Veselý – literatury karibské oblasti, E. Hodoušek – španělská a latinskoamerická literatura, L. Čivrný – latinskoameričtí básníci, P. Lidmilová, D. Strejčková – portugalská a brazilská literatura, M. Drozda, L. Dušková, L. Dvořák, V. Novotný, I. Pospíšil, M. C. Putna, J. Taufer – ruská a sovětská literatura, J. Pilař, L. Štěpán – polská literatura, E. Gál – maďarská literatura, F. Benhart, D. Karpatský, V. Kudělka – jihoslovenská literatura, R. Parolek – literatury pobaltských zemí, J. B. Michl, J. Vohryzek – skandinávská literatura, S. Pantůček – arabské literatury, D. Zbavitel, K. Zvelebil – indická literatura, J. Průšek – čínská literatura, V. Winkelhöferová – japonská literatura, dále z oblasti světové filozofie to byl J. Patočka, za estetiku a umění L. Hlaváček, M. Míčko, J. Padrta, L. Vachtová, V. Zykmond, M. Holub, J. Ciesler, L. Oliva – film a L. Dorůžka – jazz.

⁵ viz str. 247

Nad tím vším dohlížela redakční rada, v jejíchž křeslech se za dobu působení vystřídala celá řada osobností. Uvedeme si přehled šéfredaktorů a jejich zástupců za jednotlivá období:

1956-61: Jan Řezáč, šéfredaktor; zástupce: Josef Škvorecký v letech 1957-59, Zdeněk Štolba 1959-61

1961-63: Božena Wirthová, šéfredaktorka

1963-68: Josef Kadlec, šéfredaktor

1969: č. 1-2 Eva Kondrysová, zástupkyně šéfredaktora

od č. 3-zač. 1970 Jan Vladislav, šéfredaktor

1970: jen č. 2 Josef Kadlec, šéfredaktor

1971-77: Svatopluk Horečka, šéfredaktor, potom do roku 1990 zástupce šéfredaktora

1977-88: Zdeněk Volný, šéfredaktor

1988-90: Václav Falada, šéfredaktor

1991-96: Anna Kareninová-Fureková, šéfredaktorka

O grafickou úpravu uvnitř i vně časopisu se staralo také nemalé množství výtvarníků a grafiků: 1956-61: A. Hodek; 1962-63: Z. Seydl (i obálka,1970); 1964-65, obálka 1966: J. Balcar; 1966-68,1991: M. Fulín; 1969: Z. Sekal; 1971-73: M. Heger; 1974-75, i obálka: V. Krejčík; 1976-78: J. Hauf; 1979-90, od 1980 i obálka: V. Petrus; 1992: M. Blažejová; 1993: M. Hrachová; 1993-96, od 1995 i obálka: D. Kratěnová, 1994: J. Sklenička, obálka.

Je nesporné, že revue Světová literatura měla zásadní význam pro celé kulturní povědomí naší tehdejší společnosti. Přinášela ukázky ze širokých tematických, žánrových i autorských oblastí jednotlivých národních literatur. Mimo to zprostředkovávala aktuální vývojové tendence v oblasti filozofie, výtvarném umění, literární vědě a architektuře.

4. Metodologie

Po rekapitulaci politické a kulturní situace v ČSSR a po představení revue Světová literatura zpracuji všechna čísla Světové literatury ve sledovaném období z hlediska článků věnovaných frankofonní literatuře a jejich překladů. Podle tohoto přehledu sestavím abecední index frankofonních děl a dále abecední seznam frankofonních spisovatelů s jejich základními biografickými údaji a index překladatelů. Posledně dva uvedené zařadím do přílohové části.

Poté rozčlením publikovaná frankofonní díla z hlediska žánrů a témat. V analytické části se budu zabývat analýzou četnosti výskytu frankofonních děl, žánrů a témat, autorů podle národnosti, politické orientace a aktuálnosti. V poslední části budu sledovat případné změny v publikování frankofonní literatury v souvislosti s vývojem politické situace.

V závěru pak vyhodnotím pravdivost stanovených hypotéz a pokusím se zrekapitulovat přínos Světové literatury.

5. Frankofonní literatura v revui Světová literatura 1969-1980

Ročník 14., r. 1969

číslo 1

str. 2-23 kolektiv autorů: *Anály Patafyziky*, cyklus

- Roger Shattuck: *Na Prahu Patafyziky*, stať
- Jean Dubuffet: *Jarmark předstírání*, stať, *Musica Bruta*, stať
- vybral a uspořádal Albert Marenčin
- přel.: Prokop Voskovec; stať *Musica Bruta* přel.: Josef Hajný

str. 70-80 Alain Jouffroy: *Cesty střel*, poezie

- recenze s ukázkami: *Určení Výchozího bodu*, *Určení cílového bodu*,
Určení hmotného bodu
- přel.: Zdena Záborská

str. 224-235 Alena Ondrušková: *Několik listů z korespondence Albertine Sarrazinové*

- str. 225-226 Ondrušková píše o Sarrazinové
- dopisy přel.: Alena Ondrušková

str. 238-256 Gilbert Lely: *Sade: Studie o jeho životě a díle*

- studii přel.: Dagmar Steinová

číslo 2

str. 130-139 Claude Roy: *Obrana literatury*

- ukázky z knihy esejů: *Nejistota o roli člověka*, *Bližní jako ten, kdo se cítí jiný*, *Nevčasnost psaní*
- str. 130 E. P. píše o C. Royovi
- přel.: Jiří Pechar

str. 165-172 Jules Laforgue: *Poslední verše*

- výbor z nových překladů Laforguových básní
- ukázky: *Romance*, *Z promluv pierotů (VII)*, *Sólo luny*, *Neděle*, *Litanie k prvním čtvrtím Luny*, *Žalozpěv – epitaf*
- str. 165 V. P. píše o J. Laforguovi
- vybral a přel.: Vladimír Plešinger

str. 181-191 Julien Gracq: *Marginálie*

- několik ukázek charakteru úvah přel.: Jiří Pechar

str. 211-237 kolektiv autorů: *Anály Patafyziky*, cyklus:

- *Statut Kolegia Patafyziky a Zahajovací projev*
- *Collegium pataphysicum a jeho práce*, stať
- Paul Gayot, Regent a Serge Lhuré, *Datér Kolegium ve světě*, stať
- vybral Albert Marenčin, přeložil Prokop Voskovec, stať *Kolegium ve světě*
- přel.: Radovan Krátký, pokračování v dalším čísle

str. 238-240 Marcela Salivarová: *Národní koncepce Moderní společnosti v zemích Maghrebu*

- úvaha nad literární tvorbou v Maghrebu, jako příklad uvádí Mohameda Khair-Eddina a krátce recenzuje jeho román *Agadir*

str. 241-256 Gilbert Lely: *Sade*

- kapitoly z biografie o Sadeovi: *Den 27. června, Psychosexuální obraz, Lékařsko-právní komentář, Obraz, fakt a jejich soudních následků*
- přel.: Dagmar Steinová; pokračování v dalším čísle

číslo 3

str. 2-61 Roger Vailland: *Intimní texty*

- str. 2-3 D. S. píše o Vaillandovi
- ukázky z deníkových záznamů vybrala a přel.: Dagmar Steinová

str. 118-127 Henri Chopin: *Proč jsem autorem sonorní a otevřené poezie*

- H. Chopin: *Proč jsem autorem sonorní a otevřené poezie*, text
- *Arivista*, báseň
- str. 118-119 J. H. píše o Chopinovi
- přel.: Josef Hiršal a Běla Kolářová

str. 188-210 kolektiv autorů: *Anály patafyziky*:

- Alfred Jarry: *Dopis Marinettimu*
- O. Votka, satrapa: *Když Arthur Cravan boxoval*; novinový článek
- Arthur Cravan: *Básník a boxer*; závěr básně
- Antonin Artaud: *Středouzly*, báseň
- Julien Torma: *Brajgl*, báseň

- Jacques Prévert: *Panltovňous*, prozaický text
- Jacques Rigaut: *Beztvaré povídání*, prozaický text
- *Řád velkého panděra*, autor neuveden
- *Concours: Un hymne du Collège de pataphysique*, text ve fr. jazyce
- *Konkurs na zhotovení Hymny Kolegia Patafyziky*; text v českém jazyce
- *Z běžné agendy*, různé dopisy
- vybral a uspořádal Albert Marenčin, přel. Josef Hajný, pokrač.
v dalším čísle

str. 242-256 Gilbert Lely: *Sade*, druhé pokračování

- části: *La Coste*, *Revoluční epizody*
- přel.: Dagmar Steinová

číslo 4

str. 2-21 Georges Perec: *Co je to tam vzadu na dvoře za kolo s chromovanými řidítky?*

- krátký román, přel.: Alena Novotná

str. 71-77 Jean Follain: *Podívaná světa*

- ukázky básní ze sbírky *Usage du temps*
- básně: *Dítě jde do cirkusu*, *Vycpavač ptáků*, *Svátek*, *Láska*, *Báseň lásky a smrti*, *Podívaná světa*, *Zmrzačení*, *Znamení pro cestovatele*, *Staletí*, *Smrt*, *Červené jablko*, *Znamení*, *Osvojování smrti*, *Báseň*
- str. 71 J. V. píše o Follainovi
- vybral a přel.: Jan Vladislav

str. 120-147: kolektiv autorů: *Anály patafyziky*, cyklus:

- Raymond. Queaneau: *A DUCH*; text mající charakter řádu
- Satrapa Marcel Duchamp: *Na okraji „Readymade“*; proslov při vernisáži *Asambláží* v Muzeu moderního umění v New Yorku roku 1961
- *Dotazník*; *zaslaný sborem Proeditorů všem Hodnostářům a členům Kolegia Patafyziky*
- René Du Poult de Joye: *Příspěvek ke studii o výpočtu polibků a pseudopolibků*, prozaický text
- Jean Thuillier: *Patafyzické potpourri aneb Hrska mravoličných*

- příběhů nikomu nezaškodí, různé mravokárné příběhy: Dostali jsme vyznamenání, Důstojník Jakub, Závěr, Zachráněná rodina – Zázračná medaile, červen – srpen 1966, Jak mohou otce rodiny někdy zachránit jeho děti: Obětavost dělníka, Babiččiny fazole*
- Michel Auzou, Pierre Derumaux: *Abbé René Giraudet – Kristův dobrovolník*, úryvek vybrán z knihy *Prameny života*
 - *Nevydržel to, moralita*; L'Union, 13. 7. 66 vulg., autor neuveden
 - E. Bourceau, R. Fabry: *Plukovník Pelleport: Historická část příručka o morálce a občanské výchově*
 - Kanovník François Turcq: *Láska v manželství*; ukázka z knihy *Tobě, mladý muži, tento „Průvodce“*
 - *Vyhřívání klekátka*; novinový článek; L'Union, 24. 12. 67, vulg., autor neuveden
 - Clarisse Juranvillová: *Špatné knihy*, ukázka z knihy *Jak zítra pracovat (Praktická příručka denního života pro mladé dívky)*
 - Regent Brunet: *Pochodový zpěv*; zpěv
 - *Služební hlášení*, zprávy různého charakteru
 - vybral a uspořádal Albert Marenčin, přel.: Josef Hajný

str. 241-256: Gilbert Lely: *Sade*, třetí pokračování

- kapitoly: *Díla Božského Markýze, Korespondence, Rozhovor kněze a umírajícího, 120 dnů Sodomy aneb škola libertináže, Pravda*
- přel.: Dagmar Steinová

číslo 5-6 (dvojčíslo)

str. 194-204: kolektiv autorů: *Anály Patafyziky*, cyklus:

- *Patafyzický kalendář*, události patafyz. roku, autor neuveden
- jh: *Komentář a praktický návod na sestavení STROJE NA PRŮZKUM ČASU*, předmluva k stejnojmennému textu
- *Komentář a praktický návod na sestavení STROJE NA PRŮZKUM ČASU*, text
- Guillaume Apollinaire: *Kreslíř Jarry*; novinový článek publ. v Le courrier des Arts, Paris journal 28. 6. 1914
- René Druart: *Svědectví o generálce KU*

- H. B. APGAAVAQ *Klíč k Haldernablou*, prozaický text
- dopisy A. Jarryho panu Alfredu Vallette
- Marie-Louise Aulardová, Regentka: *Prolepsa*, prozaický text
- Pierre Bonard a Alfred Jarry: *Jarní slunce*, obrázkové album doprovázené textem
- vybral a uspořádal Albert Marenčin
- přel.: Josef Hajný, dok. v příštím čísle

str. 222-256 Gilbert Lely: *Sade*, dokončení

- kapitoly: *Nesnáze ctnosti, Justina aneb neštěstí ctnosti, Původní plán (1788), Zločiny lásky, uvedené úvahou o románu (rok VIII), Historiky, povídky a fabliaux (posmrtné vydání), Plán na přepracování z let 1803-1804, Tajná historie Isabely Bavorské, královny francouzské, Smrt pana de Sade*
- přel.: Dagmar Steinová

str. 408-433 Jarmila Ortová: *Na Jih od Sahary (Z nové literární produkce frankofonní Afriky)*, recenze s ukázkami

- Yambo Ouologuema: *Nutnost násilí*, ukázka z románu
- Sembène Ousmane: *Poštovní poukázka*, ukázka z novely
- François-Borgia Ewembé: *Jen na chvíli na této zemi*, ukázky z knihy
- Bernard Dadié: *Město, v němž se neumírá*, ukázky z románu

str. 435-462 Jindřich Štýrský: *Markýz de Sade*; torzo Sadova životopisu

- části: *Předmluva, Kapitola první Legendy a předkové, Kapitola druhá 1740-1754, Kapitola třetí 1754-1763, Kapitola čtvrtá 1763, Kapitola pátá 1764-1767*

Ročník 15., r. 1970

číslo 1

str. 3-61 Jean Grenier: *Albert Camus (vzpomínky)*:

- Grenier: *Albert Camus*, studie
- Albert Camus: *Slavnosti lásky v Tipase*, esej ze svazku *Slavnosti lásky*, 1938
- Albert Camus: *Návrat do Tipasy*, esej ze svazku *Léto*, 1952

- přel.: Alena Ondrušková
- *Ze zápisníků Alberta Camuse*, vydáno nakl. Éditions Gallimard, 1964
- přel.: Věra Bystřická
- Hana Žantovská: *Chronologie Sisyfovského života*, závěrečné slovo doprovázeno životopisem v datech

číslo 2

str. 17-21 Phillippe Jaccottet: *Starost hrdličky*:

- ukázky ze sbírek *L'Ignorant a Airs*, básně: *V šlépějích luny, Popis z dvacátého šestého června; Vzdálenosti, - - -, Zimní luna, Stromy, Přání, Slova v něm*
- str. 17 Zbn píše o Jaccottetovi
- přel.: Zdena Zábranská

str. 147-159 Jacques Mercanton: *Hodiny s Jamesem Joycem*

- eseje, části: *Hodiny s Jamesem Joycem, Rozmar starého kardinála, Oheň a voda, Lazzarone, Milý špinavý dublinek, Stvoření světa, Opět Finn, Irish times, Tanec malého černocho, Stará a moderní literatura*
- přel. Dagmar Steinová

str. 161-165 Michel Butor: *Nástin prahu vnímatelnosti pro Finnegana*

- studie; přel.: Eva Pilařová

str. 244-256 Pierre Boule: *Láska a zemská tíže*

- povídka ze sbírky $E = mc^2$
- str. 245 E. P. píše o P. Boulleovi
- přel.: Alena Novotná

Ročník 16., r. 1971

číslo 1

str. 68-94 Jacques Prévert: *Vzpomínky*: báseň *Slavnost*, ukázky z knihy *Vzpomínky*:

Dětství, Cirkus, Féerie, Jih, Paříž

- str. 68 A. K. píše o Prévertovi
- přel.: Adolf a Helena Kroupovi

str. 108-109 Eugène Guillevic: *Jednat skrze báseň, Devět otázek pro Guillevica*

- rozhovor a ukázky z tvorby: Guillevic: *Tykat všem*, výběr z poezie

- str. 108 Z. Z. píše o Guillevicovi
- přel.: Zdena Zábranská

str. 186-206 *Dva autoři belgické „skupiny románu“*

- Gilles Nélod: *Zbytečná cesta*, povídka
- Jean Muno: *Kraksna*, povídka
- str. 186 V. Brett píše o Nélodovi
- str. 196 V. Brett píše o Munovi
- přel.: Vladimír Brett

číslo 2

str. 2-30 *Sto let pařížské komuny:*

- Jan O. Fischer: *Pařížská komuna a francouzská literatura*, studie
- Eugène Pottier: *Každého živí jeho povolání*, výběr z poezie, přel.: Jan.O. Fischer
- Jean Baptiste Clément: *Čas třešňů*, text písně, přel.: P. Kopta
- *Čas třešňů, Za zimník*, písně s notami, přel.: Jan O. Fischer
- Jules Vallès: *Prohlášení komuny*, ukázka z románu „*Povstalec*“, přel.: Fischer, *Parlament v halenkách*, statě, přel.: Jana Čermínová
- Vladimír Brett: *Prozaik Komuny Jules Vallès*, portrét autora

číslo 3

str. 12-19 Léon Cladel: *Odplata*

- povídka ze sbírky povídek *Bosáci*, přel.: Jana Čermínová

str. 214-227 Vladimír Brett: *Ve jménu života a štěstí lidství*

Několik nových pohledů na život a dílo Romaina Rollanda, studie

číslo 4

str. 132-171 Léon Thoorens: *Kdo jste, pane Simeone?*

- studie o Simeonovi
- části: *Podle Maigretova vzoru...; Svědci vypovídají; Příkaz k předvolání aneb založení spisů; Trestní rejstřík aneb Zlatá legenda o Simeonovi, miliardáři zbohatlém z literatury; První sledování či Sněmovní náměstí; Zjišťování totožnosti; Doličné předměty; Po stopách minulosti aneb Proč v Simonových románech prší; Výpovědi*

obžalovaného; Rozsudek aneb Člověk úplně obnažený

- str. 132 J. F. píše o Thoorensovi

- přel.: Jarmila Friedlová

str. 172-185 *Georges Simeon méně známý:*

- ukázky: *Doktor z Kirkenesu, S plným rukama, Smutek po fonsíně*

- povídky ze sb. povídek *La rue aux trois poussins*, Presse de le Cité,
Paris 1963

- str. 172 J. F. píše o Simeonovi

- přel.: Jarmila Friedlová

str. 186-211 *Françoise Xenakisová: Co by mu řekla*

- ukázka z románu

- str. 186 D. J. píše o Xenakisové

- přel.: Drahoslava Janderová

str. 212-216 *Hans L.C. Jaffé: Picassovské zamyšlení*

- úryvky z publikace *Pablo Picasso*, Editions Cercle d'Art, Paříž 1967

- přel.: Svatopluk Horečka

str. 240-247 *Jiřina Cvachoučková: První ohlasy díla a činnosti Victora Huga u nás*

- studie

Ročník 17., r. 1972

číslo 1

str. 41-49 *Malek Haddad: Poslední dojem*

- recenze na román s ukázkami

- připravila Jana Čermínová, překladatel neuveden

str. 72-111 *Santhor Mok: Tuma Teav*

- kambodžský příběh lásky

- z francouzštiny přel.: Vladimír Knap

str. 151-217 *Robert Merle: Až delfín promluví, část první*

- četba románu na pokračování

- přel.: Miroslav Drápal

str. 237-243 *Současná francouzsko-kanadská poezie*

- Alain Grandbois: *Úsměv*

- Saint-Denys-Garneau: *Stráž*
- Anne Hébert: *Jistě někdo je*
- Eloi de Grandmont: *Věk snění*
- Jean-Guy Pilon: *Každodenní agónie*
- Roland Giguère: *Z čarodějné knihy*
- Jacques Godbut: ukázka z básně *Suchá dlažba*
- Claude Gauvreau: ukázka z básně *SPISCI*
- str. 237-238 úvodní slovo od Jana Rubeše
- vybral a přel.: Jan Rubeš

str. 244-248 Félix Leclerc: *Thália*

- povídka ze sbírky povídek *Visuté lůžko v plachtoví*
- str. 244 E. J. píše o Leclercovi
- přel.: Eva Janovcová

str.245-252 Yves Thériault: *Úřední dopis*

- povídka ze sbírky povídek *Povídky pro osamělé muže*
- přel.: Eva Janovcová

číslo 2

str. 73-144 Robert Merle: *Až delfín promluví*

- pokračování ukázky z románu
- přel.: Miroslav Drápal

číslo 3

str. 55-76 Karel Petráček: *Barometr arabské poezie:*

- Malek Haddad: *Melancholie podzimu*
- Husaine Bú Záhir: *Základní barvy*
- Zehor Zerari: *Budeš-li*
- Muhammad Díb: *Strážný stín*
- str. 55-56 úvodní slovo od K. P.
- překladatel neuveden

str. 136-172 Jan O. Fischer: *Smích a písně Montmartru:*

- Charles Cros: písně: *Čistotný člověk, Blbečkům, Posedlost, Bilboquet, Uzenáč, Muž, který na to přišel, Prapodivné triolety; Kdysi, divadelní výstup*

- Aristide Bruant: písně: *Tam v Batignolles, Tkalci*
- Alphonse Allais: *Kuřákova neopatrnost (má první zpráva pro místní tisk)*
- *Přízračná láska*, historka, autor neuveden
- Gaston Couté: *Velké prádlo*, píseň
- Jules Jouy: *Pán, kterému něco padlo do oka*, blesková pantomima
- Théodore Botrel: ukázka z písně „*PAIMPOLANKA*“
- Mac-Nab: *Old England*, scénka
- León Xanrof: *Neděle*, píseň
- výroky: Z Allaisovy povídky, výrok od Gabriela Lautreca, výrok od Gabriela Timmoryho
- *Důlní plyn*, písnička pro děti havířů, *Fiakr*, píseň
- prozaické texty přel.: J.O. Fischer, verše přel.: P. Kopta

str. 173-250 Robert Merle: *Až delfíni promluví*

- dokončení románu
- přel.: M. Drápal

číslo 4

str. 184-197 *Svět Marcela Prousta*, příspěvek k jubileu Prousta

- *Dopisy přátelům*: Émile Strausové, Marii Nordlingerové, Clémentu de Maugny, Louise de Mornand, Georges de Lauris, Robertu Dreyfusova, Antoinu Bibescovi, Paní Arman de Caillavet, Louisi d'Albuféra, Robertu de Montesquiou
- dopisy nebyly dosud publikované v čj
- Marcel Proust: *Cesty automobilem*, esej
- str. 174-175 Vladimír Brett píše o Proustovi
- přel.: Jaroslav Fryčer

str. 199-201 Adolf Pfleger: *Marcel Proust a Robert Musil*

- studie, srovnání děl obou autorů

číslo 5

str. 118-125: Vladimír Brett: *Francouzští spisovatelé říjnové revoluce*

- zamyšlení se nad odrazem VŘSR ve Francii, i v literatuře; různé komentáře v novinách, reakce spisovatelů aj.

str. 126-156 Bernard Clavel: *Španěl*

- ukázka z románu
- str. 126-128 A. P. píše o Clavelovi
- přel.: Alena Polednová

str. 157-186 Catherine Roux: *Červený trojúhelník*

- str. 157-158 J. C. píše o C. Roux
- ukázku z autobiografie přel.: Jiřina Cvachoučková

str. 213-225 *Francouzská poezie černé Afriky:*

- Jacques Roumain: *Ebenové dřevo*, ze sbírky *Bois d'ébène*
- Leopold Sédar Senghor: *Dlouho jsi držel*; ze sbírky *Poèmes*
- Birago Diop: *Zaříkávání*; ze sbírky *Leurres et Luers*
- David Diop: *Trp, ubohý negře, U tebe*; ze sbírky *Coups de Pilon*
- Léon G. Damas: *Žádné poledne nevydrží*; ze sbírky *Graffiti, Takové jsou noci beze jména*; ze sbírky *Pigments*
- Jacques Rabemananjara: *Zpěv XXII*; ze sbírky *Chants*
- Flavien Ranaivo: *Zpěv pro dvě valiny*; ze sbírky *Mes chansons de toujours*
- Edouard Maunick: *Manéž moře* (závěr básně); ze sbírky *Les manèges de la mer*
- Tchicaya U'Tamsi: *Nabídka, Kristus*; ze sbírky *Epitomé*
- Jean Baptiste Mutabaruka: *Při probuzení*
- Malick Fall: *Úmysly*
- René Philombe: *Na hrobě mého otce*
- Jean-Paul Nyunai: *Styl*
- básně vybral a přel.: Jan Rubeš

str. 226: Leon S. Damas: *Yani*

- povídku z časopisu *Présence Africaine* přel.: Bohumila Šretrová

číslo 6

str. 84-118 *Pro každého chléb, pro každého růže*

- příspěvek k 20. výročí úmrtí Paula Éluarda:
- Paul Éluard: *Tvář míru, Fénix, Miluji tě, Psát kreslit a vepsat* ze sbírky *Fénix*, dva úryvky z básně *Zámek Chudých* ze sbírky *Nepřerušená*

Poezie; báseň *Tvář míru* přel.: Miroslav Vlček, ostatní básně přel.: Adolf Kroupa

- dopisy z mládí: *V armádě, Evakuační nemocnice* 18, 28. června 1916;
V armádě, Evakuační nemocnice 18, 26. srpna 1916; A. J. Gononovi,
Lyon, 29. března 1918; A. J. Gononovi, *Nantes-Gassicourt*, 9. listopadu
1918; A. J. Gononovi, *Nantes*, 17. ledna 1919; A. J. Gononovi, *Berlín,*
Ženeva, Madrid, NY, Curych, Paris 23. března 1920; *Dopisy dceři*
- dopisy přel.: Adolf Kroupa

str. 132-138 Jaroslav Šmíd: *Frans Maserel*, medailonek autora

Ročník 18., r. 1973

číslo 1

str. 128-171 Hervé Bazin: *Klobouk dolů!*

- tři povídky ze souboru povídek *Klobouk dolů: Klobouk dolů, Obětní beránek, Mansarda k pronajmutí*
- str. 128 J. F. píše o Bazinovi
- přel.: Jaroslav Fryčer

str. 234-248 Martina Ulrichová: *Po stopách Alexandra Dumase otce v Čechách*

- příspěvek k nálezu části literární pozůstalosti na zámku v Kynžvartu

str. 249 Alexandre Dumas st.: *Romeo a Julie (balkónová scéna)*

- překlad veršů: Jan Wening

str. 251-256 George Lubin: *Georges Sandová a vzpoura žen proti institucím její doby*

- studie, přel.: Břetislav Štorm
- str. 251 Vl. Brett píše o Lubinovi

číslo 2

str. 43-58 Régis Debray: *Hranice*

- str. 43-44 D. J. píše o Debrayovi
- novela, přel.: Drahoslava Janderová

str. 161-193 Léon Thoorens: *Panoráma literatur, Mezopotámie* podtitul:

- Thoorensovo „Panoráma literatur“ – Dobrodružství poznání*
- str. 161-162 Vl. Brett píše o Thoorensovi
- kapitolu *Mezopotámie* přel.: Jan Rubeš

číslo 3

str. 49-63 Edith Thomasová: *Evy a ty druhé:*

- *Konec Gonory, Marie aneb nemanželské dítě, Cizoložná žena, Marta a Marie*

- str. 49 J. C. píše o Thomasové

- povídky přel.: Jiřina Cvachoučková

str. 123-133 Françoise Corvèzová: *Několik drsných stránek „SO TANU“*

- reportáž prokládaná ukázkami dopisů a básní vietnamských dětí

- dopisy: *Hanoj 8. července 1965, Dopis otce dětem; 5. září 1965, Dopis Van otci; 12. listopadu 1966, Dopis manželovi; 5. května 1967, Dopis rodičům*, podepsaní: *Van, Huy, Quang*

- básně: Tran Dang Khoa: *Kuřátka, Prší, Kokosovník, Zpěv visuté sítě, Buvol*

Nguyen Hong Kien: *Micík*

Nguyen Canh Hop: *Vesnická studna*

- str. 123 J. Č. píše o Corvèzové

- ukázky reportáží přel.: Jana Čermínová, verše přel.: Jiří Pechar

číslo 4

str. 120-159 François Pétits de la Croix: *Příběh nogajského prince Kalafa a princezny čínské jménem Túránducht*

- příběh ze sbírky *Tisíc a jeden den* přel.: Jiří Cejpek

str. 160-173 Jarmila Ortová: *Metro, mrakodrapy a dimenze lidství (K cestopisné próze Bernarda Dadiého)*

- ukázky z knihy: *Černoch v Paříži, Pán z New Yorku*

- str. 160-164 J. O. píše o Dadiém

- překladatel neuveden

str. 190-208 Gabrielle Royová: *Dvě eskymácké povídky:*

- *Telefon, Pojízdné křeslo*

- str. 190 E. J. píše o Royové

- přel.: Eva Janovcová

číslo 5

str. 20-28 Charles-Ferdinand Ramuz: *Smrt velkého Favra*

- povídky: *Smrt velkého Favra, Propuštěná služba, Lásky děvčete a chlapce*

- str. 20 V. R. píše o Ch.-F. Ramuzovi

- přel.: Václav Richter

str. 86-105 Pierre Boulle: *Uši džungle*

- recenze s ukázkami

- připravil Josef Hajný, překladatel neuveden

str. 148-168 Hacène Farouk Zehar: *Hlava je to hlavní*

- povídky: *Cassouela, Zloděj kotlet, Opilcova víra*

- str. 148 S. P. píše o H. F. Zeharovi

- přel.: Svetožár Pantůček

str. 202-229 Jean Starakis: *Ve vězeních plukovníků*

- ukázky z knihy reportáží: *Labyrint, Proces „Třiceti čtyř“*

- str. 202 Vl. Brett píše o Starakisovi

- přel.: Drahoslava Janderová

číslo 6

str. 147-179 Léon Thoorens: *Panorama literatur, Egypt, Hledí na vás čtyřicet století*

- kapitola o literatuře starého Egypta

- přel.: Jan Rubeš

str. 221-256 Robert Sabatier: *Tři mentolová lízátká*

- recenze s ukázkou z románu

- připravila Alena Polednová, překladatel není uveden

Ročník 19., r. 1974

číslo 1

str. 89-122 Maurice Rheims: *Život umělců*

- úryvky z kapitol: *Malíř a společnost, Z historie výstav*

- str. 69 J. P. píše o Rheimsovi

- přel.: Jiří Pechar

číslo 2

str. 97-116 *Tak trochu všeho je třeba...*

Alžírská poezie mezi včerejškem a zítřkem:

- Malek Haddad: *Přednost, Pro Džamilu, Bez stálého bydliště, Začátek exilu: Prší, Začátek školního roku*
- Nadia Guendúz: *Zapomnění, Protiklady*
- Ahmed Azeggagh: *Kdo ví?, Každý své řemeslo, Co se s nimi stalo?, Z pramene hvězd*
- Yousef Sebti: *Budoucnost, Svatební noc*
- Rachid Bey: *Hejít, Curriculum vitae*
- Rachid Budjera: *Kavárna*
- str. 97-98 J. Č. píše o autorech
- přel.: Jana Čermínová

str. 177-195 Marie Geversová: *Guldentop*

- úkázky z knihy příběhů o strašidle
- str. 177-178 A. P. píše o Geversové
- přel.: Alena Polednová

číslo 3

str. 89-125 Jan O. Fischer: *Několik rozhovorů o problémech „angažovaného divadla“ ve Francii (Duben-červen 1973), studie*

číslo 4

str. 229-256 Léon Thoorens: *Panoráma literatur, Arábie*

- navazuje na kapitoly *Mezopotámie (2/73), Egypt (6/73)*
- přel.: Jana Petrová

číslo 5

str. 28-90 Jan O. Fischer: *Rozhovor s Emmanuelem Roblèsem*

- E. Roblès: *Přepadení Levasseurovy banky*
- str. 28 J. P. píše o Roblèsovi
- přel.: Jiří Pechar

str. 229-234 Claude Benady: *Léto, které přichází od moře*

- básnická próza, úplný překlad
- str. 229 J. P. píše o Benadym
- přel.: Jana Petrová

číslo 6

str. 14-39 Marcel Thiry: *Besdur, Bud' – nebo*

- str. 14-15 Vl. Brett píše o Thiry

- povídky z knihy *Povídky o velice množném* přel.: Jan Rubeš

str. 107-149 Jean Anglade: *Smějte se za nás...*

...my už víc nemůžeme

- ukázky románu *Smějte se za nás: S duchem času (1), S duchem času (2), In coda venum, Od poháru ke rtům je daleko, Publikán a farizej, Bilance*

- str. 107-108 Vl. Brett píše o Angladeovi

- přeložil Jaromír Nigrin

Ročník 20., r. 1975

číslo 1

str. 50-71 Charles Louis Paron: *Tato země!*

- recenze od Vladimíra Bretta

- ukázky z románu *Tato země!* přel.: Jaroslav Hamza

str. 174-185 Yves Gandon: *Trpět je zakázáno!*

- str. 174 Vl. Brett píše o Gandonovi

- povídku přel.: Vladimír Brett

číslo 2

str. 47-61 Boris Taslitzky: *Rozhovor s Borisem Taslitzkym o Borisu Taslitzkém:*

- rozmlouval a zaznamenal Jan O. Fischer, psáno v ich formě

- Boris Taslitzky: *Kohout plukovník, Volné tlumočení, Nejkrásnější žena světa* příběhy ze sbírky *Za víření bubnů* přel.: Ludmila Kratochvílová

str. 68-82 Albert Ayguesparse: *Psáno na zdi, Torzo*

- str. 68-69 D. J. píše o Ayguesparsu

- povídky ze sbírky *Rozdělení dní* přel.: Drahoslava Janderová

str. 161-187 Gilles Perrault: *Dlouhý vzlyk*

- str. 161 J. C. píše o Perraultovi

- povídku přel.: Jiřina Cvachoučková

str. 238-254 André Stil: *Soused, Ticho*

- povídky ze sbírky *Květiny omylem*
- str. 238-241 Jan O. Fischer a J. Beránková píší o Stilovi
- přel.: Drahoslava Janderová

číslo 3

str. 101-107 Edmond Vandercammen: *Mezi včerejškem a zítřkem*

- básně: *Bouřícímu se básníkovi, Óda na zem, Krása zrození, Probuzení, Smutná píseň, Sonet o chlebě, Radost básníková, Nostalgie, Mezi včerejškem a zítřkem, Družka obzoru, Místa obě, Pablo Neruda*
- básně z nevydaného francouzského rukopisu z roku 1974
- str. 101 J. R. píše o Vandercammenovi
- básně *Nostalgie, Pablo Neruda* přel.: Vladimír Brett, ostatní přel.: Jan Rubeš

str. 178-199 *Několik listů z deníku Charlese Vildraca*

- kapitoly z deníku: *Vzpomínka, Pobyt ve Fresnes*
- str. 178-180 Helena Ondrušková píše o Vildracovi
- přel.: Dagmar Steinová

str. 215-256 Jarmila Ortová: *KAMERUN!*

KAMERUN!

- René Philombé: ukázka z románu *Bílý kouzelník v Zandali*
- Francis Bebey: ukázka z románu *Syn Agáty Moudiové*
- Jacques-Mariel Nzounakeu: úryvek z povídky *Bohové z Bangulap*, ze sbírky povídek *Dech předků*
- Guy Menga: ukázka z románu *Besedování k ničemu*
- Rémy Gilbert Medou-Mvomo: úryvek z románu *Afrika Báa*
- Daniel Ewande: ukázky ze satiry *Ať žije prezident! : Hra na vojáčky, Ty země se zrychleným rozvojem*
- str. 215-221 Ortová píše o autorech
- překladatel neuveden

číslo 4

str. 141-150 Vladimír Brett: *Básník Jean Effel*

- *Bretaňské mrholení*, báseň ze sbírky *Tato žulová ropucha s intuicí chaluhy*

- str. 141-144 V. Brett píše o Eiffelovi
- překladatel neuveden

str. 151-187 Roger Grenier: *Kinoromán*

- recenze s ukázkami z románu
- přel.: David Kraus

číslo 5

str. 2-9 Madeleine Riffaudová: *Červený kůň*

- básně: *Tři kříže z zeleném ovsu, Jednoho večera u mostu Notre-Dame, Spojka, Devět ran, Samotka, Ulice U Kaple, Orléans Ville s. o. s., Nomádi, Leila zpívá, Mandolína, Slunce*, ukázky z básnického souboru *Červený kůň*
- str. 2-3 J. P. píše o Riffaudové
 - překladatel neuveden

str. 193-223 Albert Memmi: *Solný sloup*

- recenze románu s ukázkami: *Slepá ulička, Sabat, Vyvolený, Lékárník, Tanec, Volba*
- přel.: Jana Petrová

číslo 6

str. 75-106 George Emmanuel Clancier: *Prázdniny*

- str. 75-76 A. P. píše o Clancierovi
- povídku přel.: Alena Polednová

str. 196-225 Michel Bataille: *Vánoční stromek*

- recenze s ukázkami z románu
- recenzi napsala a ukázky přel.: Hana Posseltová

Ročník 21., r. 1976

číslo 1

str. 28-61 Lucie Faurová: *Uvedení do společnosti*

- str. 28 Vl. Brett píše o Faurové
- povídku přel.: Jaromír Nigrin

str. 208-254 Jan O. Fischer: *Směry a tendence francouzské poválečné prózy*

- studie

číslo 2

str. 119-162 André Remacle: *Romanopisec současného života:*

- první část románu *Čas žít*, dokončení v příštím čísle
- str. 119 Vl. Brett píše o Remacleovi
- přel.: Jaroslav Hamza

str. 66, 90, 162, 189, 215, 256 Pierre Dac: *aforismy*, přel. Jarmila Friedlová

číslo 3

str. 76-131 André Remacle: *Čas žít*

- dokončení románu přel.: Jaroslav Hamza

číslo 4

str. 108-132 Rosemarie Kiefferová: *Jasná dubnová noc*

- povídky: *Kapuánská ulice, Viktor Gabin, V sobotu..., Tajemné údolí, Koncert v kostele, Koně, Horečka, Široké schodiště, Permské lesy*, ze sbírky *Jasná dubnová noc*
- str. 108-109 Karel Livanský píše o Kiefferové
- přel.: Alena Polednová

číslo 5

str. 24-45 Daniel Boulanger: *Šlechtici z periferie:*

- povídky: *Honorina, Květiny na dně talíře, Prostřeno pro žebráka, Miss Kasino*
- str. 24 J. F. píše o Boulangerovi
- přel.: Jarmila Friedlová

číslo 6

str. 48-59 André Maurois: *Mravenci, Ricochetovi, Bon soir, chérie!, Dům, Ubohá maminka*

- str. 48 J. R. píše o Mauroisovi
- povídky přel.: Jan Rubeš

str. 143-147 Bernard B. Dadié: *Můj sen*

- básně: *Můj sen, Lístek ve větru, Nemám rád!, Osuš své slzy!, Jsme z těch...!, Žádná země není daleko, Čáry na našich dlaních*
- str. 143 Jarmila Ortová píše o Dadiém

- přel.: Jan O. Fischer

str. 169-205 Léon Thoorens: *Panoráma literatur, Palestina*:

- Ernest Paumen: *Bible ve světě pravdy a její apokryfy*, úvodní strana ze stejnojmenné knihy
- René Opitz: *Člověk lepší než bůh*, úryvek z poémy
- David Scheinert: *Je to snad Bůh?*, báseň
- Léon Thoorens: *Palestina*
- přel.: Jiřina Cvachoučková
- text E. Paumena a verše R. Opitze a D. Scheinerta přel.: Vladimír Brett

Ročník 22., r. 1977

číslo 1

str. 133-163 recenze: *Velmi neklidný Afričan*

- ukázka: Sembène Ousmane: *Xala*, román
- přel.: Jarmila Ortová

str. 194-240 Jean Mistler: *Nahá žena*

- str. 194-195 J. N. píše o Mistlerovi
- povídku přel.: Jaromír Nigrin

číslo 2

str. 208-211 *Šum trávy*

Současná švýcarská poezie:

- George Nicole: *Moře*, ze sbírky *Básně*
- Pericle Patocchi: *Jen ztráta*, ze sbírky *Jen ztráta*
- Francis Giauque: báseň bez názvu ze sbírky *Země náhody*
- Claude Aubert: *Pramen*, ze sbírky *Zkušební pramen*
- Monique Laederachová: báseň ze sbírky *Cín pramene*
- Olivier Perrelet: báseň ze sbírky *Země Novale*
- přeložil Jan Rubeš

str. 212-243 Neel Doffová: *Dny hladu a zoufalství:*

- povídky: *Vidina minulosti, Moji rodiče, První exodus, V katolické škole, Druhý exodus, Úhoří hlavy a kůže, Hrachová polévka, Slyším dupat blechy, Chodím po návštěvách, Vystěhování, Lichvářka, Třetí*

exodus, Továrna na klobouky, Kees akrobatem, Symfonie hladu, Klaas jde do vězení, V nemocnici, Prostitutkou
- str. 221-215 VI. Brett píše o Doffové
- přel.: Jan Svoboda

číslo 3

str. 9-53 Anne Philipová: *Tady, tam, někde jinde*

- str. 9-10 D. J. píše o Philipové
román přel.: Drahoslava Janderová

str. 184-222 Renée Brocková: *Důvěrný cizinec:*

- povídky: *Go, Prodavačky, Třetí sobota, Dukovo květinářství, Zákrok,*
ze souboru povídek *Důvěrný cizinec*
- str. 184-185 H. P. píše o Brockové
- přel.: Hana Posseltová

číslo 4

str. 2-4 Emmanuel Roblès: *Pražské hodiny, Ztracená slunce, Zkornatělý proud, Paříž*

v noci, Z těsného nebe, O jednom pohledu

- básně ze sbírek *Pražské hodiny* a *Láska bez konce* přel.: Jan O. Fischer

str. 200-212 Andrée Chedidová: *Těsná kůže:*

- povídky: *Flétna, Libanonská koza, Šála,* ze sb. povídek *Těsná kůže*
- str. 200 J. F. píše o Chedidové
- přel.: Jarmila Friedlová

číslo 5

str. 15-53 Jean-Richard Bloch: *Sybilla*

- úvodní část románového cyklu *Orel a Ganyméd:* kapitoly *Poudění, Noc z pondělka na úterek*
- str. 15 VI Brett píše o Blochovi
- přel.: Jaromír Nigrin

str. 122-127 Evelyne Sinnassamyová: *Bylo to dávno, bylo to včera večer:*

- básně: *Otevřený dopis vládnoucím v NSR, Láska není kompromis, Ve vlahé vodě snů, Písnička, Povídka naruby, Bylo to dávno, bylo to včera večer, Praha*

- přel.: Jan O. Fischer

str. 148-157 Jean Blankoff: *Na přání štiky aneb Cesta do Kirillova*

- reportáž přel.: Jana Petrová

- str. 148-149 Vl. Brett píše o Blankoffovi

str. 167-199 Romain Rolland: *Vzpouřa strojů aneb Myšlenka zbavená pout*

- scénář filmu přel.: Jaroslav Šmíd

- str. 167-169 J. Š. píše o Rollandovi

číslo 6

str. 143-167 Armand Salacrou: *V síni ztracených kroků*

-recenze dramatu s ukázkami

-přel.: Vladimír Stupka

str. 168-178 Marcel Noppenev: *Odkaz nenávisti*

- povídku přel.: Jana Petrová

- str. 168-171 Vl. Brett píše o Noppenevovi

str. 207-217 Mouloud Feraoun: ukázky z románu *Výročí*

- přel.: Jana Petrová

- str. 207-208 J. P. píše o Feraounovi

str. 72, 111, 167, 178, 228 Stendhal: *O lásce*, aforismy přel.: J.F.

Ročník 23., r. 1978

číslo 1

str. 51-59 *Za francouzskou literární písní:*

- Georges Brassens: *Píseň pro Auverňana, Špatná pověst, Gorila, Dobrák, Růže, láhev a ruka*

- Jean Ferrat: *Na jaře, řekni, Noc a mlha*

- přel.: Jan Rubeš

str. 242-246 Michel Suleiman: *Poezie a její vztah k povznášení lidského ducha*

- esej přel.: Jana Petrová

str. 247-250 Vladimír Brett: *Renesance francouzského historického románu*

- recenze na román Bernarda Clavela: *Les Colonnes du ciel. Tome I. La saison des loups*. Paris, Editions Robert Laffont 1976. 347 s., *Tome II.*

La lumière du lac. Editions Robert Laffont 1977. 460 s.

číslo 2

str. 111-141 Jean Rousselot: *Složitá situace*

- novelu přel.: Hana Posseltová

str. 227-235 René Gevers: *Emil a Marta Verhaerenovi*:

- výňatky z knihy *Les Heures d'Emile et Marthe Verhaeren*

- přel.: Jřina Glombová-Cvachoučková

str. 239-240 Jarmila Ortová: *Mongo Beti po dvaceti letech*

- recenze na novelu Mongo Beti: *Perpétue*, Paris, Bûchet-Chastel 1974.
303 s.

str. 241-242 Josef Šup: *Ve jménu života*

- recenze na román Emmanuela Roblèse: *Les sirènes*. Paris, Seuil 1977.
220 s.

str. 251-255 Glosy a úvahy Jan O. Fischer: *Hlášení o kriminálním žvlu Hugovi*

číslo 3

str. 206-215 Saint-John Perse: *Kronika*

- ukázky poezie přel.: Naděžda Macurová

- str. 206-207 N. M. píše o Saint-John Perseovi

str. 244-246 Jarmila Ortová: *Nalezená dcera*

- recenze na román André Wurmsera: *Une fille trouvée*, Paris, Gallimard
1977. 323 s.

číslo 4

str. 213-222 Paul Emond: *Cestopisný román*

- studie o románu *Bratislavská růže* od Emila Henriota

číslo 5

str. 17-62 Emile Ajar: *Život před sebou*

- recenze od Vladimíra Bretta s ukázkami románu

str. 63-70 Jan O. Fischer: *Poezie pro čtenáře*

Sbírka poésie 1 – Obrat ve vydávání francouzské poezie?

- studie o současném stavu francouzské poezie, ukázky z edice *Poésie 1*:

- George Mounin: *Básníky dělají čtenáři*; z úvodu k výboru *Poésie 1*, přetištěno z revui *Poésie 1*, č. 12, červenec 1970
- Pierre della Faille: představení autora, básně ze sb. *Podpalubí: Hry rukou, Sexy PETER, Próza Mladých*
- Jean Malrieu: medailonek autora, báseň ze sb. *Tajné jméno*, básně ze sbírky *Údolí králů: Má matka, Fantómy*
- Gabriel Cousin: básně ze sb. *Obyčejná láska: Narození, Vzpomeň si, Neshoda* a další: *Venkovanka z pohoří Vercors, Krása bije vši silou, Řidiči nákladních vozů, Slepec a mladá žena*
- George-L. Godeau: *Velký můstek, Záblesk světla* ze sb. *Zázračné zástupy* a další: *Běh na lyžích, Nejlepší sekretářka, Jana*
- Robert Sabatier: *Pravda nebo Lež?, Záznaky* ze sbírky *Zámky milióny let staré*
- Serge Brindeau: dvě básně ze sbírky *Kam jde den?*
- Guy Chambelland: *Nevěrná žena* ze sbírky *Oko cyklónu*
- André Libérati: *Dělník* ze sbírky *Starý kapitán*
- Patrice Cauda: báseň ze sbírky *Zelený pozemek*
- Jean Breton: báseň *18 let*
- Paul Vincensini: *Rozkvetlá berla* ze sbírky *Z černé trávy, Já na stromě*, báseň bez názvu ze sbírky *Mrtvý bod*
- Jean Pérol: *Proč* ze sbírky *Plamen mrazu*; báseň *Klec*
- Jacques Izoard: tři básně bez názvu
- Jean Orizet: *Česačky*, báseň bez názvu ze sbírky *Šikmé zrcadlo; Oblázky, Hmyz* ze sbírky *Hodiny života*
- Christian Bachelin: *Blues* ze sbírky *Ničivý snůh*
- Daniel Biga: báseň bez názvu, *Joi* ze sbírky *Mohykánští ptáci*
- přel.: Jan O. Fischer (Cousin, della Faille, Godeau, Libérati, Mounin), Jan Rubeš (Bachelin, Biga, Breton, Brindeau, Cauda, Chambelland, Izoard, Malrieu, Orizet, Pérol, Sabatier, Vincensini) a Tomáš Vondrovic (Pérol, Sabatier)

číslo 6

str. 234-236 Jan Rubeš: *Marcel Thiry – Básník*:

- recenze na básnickou sbírku Marcela Thiryho: *Toi qui pâlis au nom de*

Vancouver... Paris, Seghers 1975. 504 s.

str. 241-243 rubrika Glosy a úvahy Josef Šup: *Hovoří Jean Anglade*
- rozhovor s Jean Angladem

Ročník 24., r. 1979

číslo 1

str. 13-49 Didier Decoin: *Newyorská apokalypsa*

- recenze románu *John Pekelník* od Vladimíra Bretta s ukázkami
- přeložila Ludmila Poláková

str. 144-151 *Za francouzskou literární písni II:*

- Barbara: *Samota, Ráno, Slyším zvony vyzvánět*
- Anne Sylvestre: *Marjánka, Co ještě říci, Povětrná žena, Filoména*
- přel.: Jan Rubeš

str. 243-245 Jarmila Ortová: *Krev masek a Tajemná svatba*

- Seydou Badian: *Le sang des masques*. Paris, Robert Laffont. 1976. 251 s., *Les noces sacrées*. Paris, Présence africaine, 1977. 150 s.
- recenze na oba romány

číslo 2

str. 235-237 Jarmila Ortová: *Zénobiá – Hrdinná vládkyně*

- Bernard Simiot: *Moi Zenobie reine de Palmyre*. Paris, Albin Michel 1978. 287 s.
- recenze na román

str. 250-251 rubrika Glosy a úvahy Jan Rubeš: *Zemřel Jacques Brel*, nekrolog

číslo 3

str. 214-215 Jean Benoît: *Pylony*

- báseň přel.: Vladimír Brett

str. 241-242 Duchoslav Foršt: *Touha po úniku*

- Pascal Lainé: *Si on partait...* Paris, Gallimard 1978. 174 s.
- recenze na román

str. 251-253 Jan O. Fischer: *O neobyčejnosti obyčejného hrdiny*

- otištění části osobního dopisu André Wurmsera

- přel.: Jan O. Fischer

číslo 4

str. 2-8 Jean-Pierre Rosnay: *Diagonály*:

- básně: *Když básník vidí kaštan, Jsme čím dál učenější, Refrén 3, Le Havre, To spíše nežli tvoji fotku, Včera jsem byl v cirkusu, Prázdninová povinnost, Náměstí svatého Marka, Druhého dne, Snack bar, Přeplněný vozík, Děvečce, kterou našli mrtvou ve studni, Studie černá na zeleném, Čekání, Modlitba*

- básně ze sbírky *Diagonály* a ze sešitků Klubu básníků přel.: Jan O. Fischer

- str. 2-3 J. O. Fischer píše o Rosnaym

str. 188-228 Albert Wayens: *V očích řeky Meuse*

- ukázkou z románu přel.: Hana Posseltová

- str. 188 H. P. píše o Wayensovi

str. 243-246 Vladimír Brett: *Patrick Mondiano konečně „Goncourtován“*

- recenze na román Patricka Mondiana: *Rue des Boutiques obscures.*

Paris, Gallimard 1978. 214 s.

číslo 5

str. 33-51 Christian Gernigon: *Kilometry bez pohybu*, román

- ukázka: *Úterý 3. srpna*

- připravila Vladimíra Podlipná, překladatel neuveden

- str. 33-34 V. P. píše o Gernigonovi

str. 148-163 Raymond Duthèque: *Podzimní odpoledne*

- ukázka z divadelní hry

- přel.: Drahoslava Janderová

- str. 148-149 D. J. píše o Duthèqueovi

str. 250-252 Duchoslav Foršt: *Znovuobjevený Fred Bérence*, medailonek autora

číslo 6

str. 48-74 Annie Laurantová: *Kavárna*

- novela z knihy *Čtyři historie z mého neklidného života*

- přel.: Hana Posseltová

- str. 48-49 H. P. píše o Laurantové

str. 205-213 Jacques Prévert: *Lvíček*

- prózu pro děti přel.: Vladimír Brett

- str. 205 Vl. Brett píše o Prévertovi

str. 238 Drahoslava Janderová: *Přátelství v zrcadle*

- recenze na román André Stila: *L'ami dans le miroir*, Paris. Julliard 1977.

188 s.

Ročník 25., r. 1980

číslo 1

str. 110-117 *Za francouzskou literární písni III:*

- Félix Leclerc: *Já, moje střevíce, Nářek námořníka, Moře není moře, Za mrtvého psa*, Gilles Vigneault: *Jack Monology, Lidé mé země*

- texty písni přel.: Jan Rubeš

- str. 110-11 J. R. píše o Leclercovi a Vigneaultovi

číslo 2

str. 2-37 *Básník a nový duch (Ke 100. výročí narození Guillaumea Apollinaira)*

- *Apollinairovský kaleidoskop*, přel.: Vladimír Brett

- G. Apollinaire: *Robinson z nádraží Saint-Lazare*, povídka, přel.: Vladimír Brett

- *Nový duch a básníci*, úvaha, přel.: Aleš Pohorský

- básně: *Marie, Růženka, ■ ■ ■, Kněžna láska, Krásné záhadné stvoření milované, Lou, má hvězda, Devět bran tvého těla, Devátá tajná báseň, Jedenáctá tajná báseň, Píseň nemilovaného (1. zpěv), Rýnská noc, Rýnská podzimní, Lorelei, Ocúny, Soumrak, Dívky věřte mi..., Píseň, Sbohem*

- přeložili: Karel Sýs (*Marie, Růženka, ■ ■ ■, Kněžna láska, Krásné záhadné stvoření milované, Lou, má hvězda, Devět bran tvého těla*), Jiří Žáček (*Sirény, Píseň nemilovaného, Rýnská noc, Rýnský podzimní, Lorelei, Ocúny, Soumrak, Dívky věřte mi..., Píseň, Sbohem*)

str. 77-99 *Ze světa sci-fi: Gérard Klein*

- *Rozdvojená linka*, povídka

- přel.: Blanka Pátková

str. 100-102 Pierre Portejoie: *Pít vítr*

- básně: *Opojení, Na březích, Nomád, Helikoda, Otvírám dveře prvního dne*, přel.: Vladimír Brett

- str. 100 Vl. Brett píše o P. Portejoie

str. 103-153 Robert Thomas: *Mandarínkový pokoj*

- divadelní hru přel.: Jan Cimický

- str. 103-104 J. C. píše o Thomasovi

str. 236-237 Naděžda Macurová: *Spálená křídla revolty*

- recenze na román Conrada Detreze: *L'herbe à brûler*. Paris, Calman-Lévy 1978. 231 s.

číslo 3

str. 179-206 Maurice Bessy: *Pasažéři vzpomínek*

- ukázky z knihy vzpomínek přel.: Drahoslava Janderová

- str. 179 D. J. píše o Bessym

str. 238-240 Jarmila Ortová: *Očekávání štěstí*

- recenze na román Maryse Condé: *Hérémakhonon*. Union Générale d'Éditions, Paris 1976. 312 s.

str. 245-247 Glosy a úvahy Jarmila Ortová: *Literární ceny ve Frankofonní Africe*

- ohlédnutí za udělování ceny Grands prix littéraire de l'Afrique Noire

číslo 4

str. 233-234 Jarmila Ortová: *Sága rodu vinařů*

- recenze na román Gastona Baissette: *Ces grappes de ma vigne*. Paris, Julliard 1975, 347 s.

str. 249-250 rubrika Informatorim beš: *Belgický festival poezie*, článek

str. 255: rubrika Informatorium vbt: *Leninova cena Hervé Bazinovi*, oznámení

číslo 5

str. 95-100 René Char: *Obyčejná přítomnost*:

- básně: *Krásná budova a předtuchy, Obyčejná přítomnost* ze sbírky *Kladivo bez pána; Žluva, Píseň odmítnutí, Košíkářova družka, Na ubrus zamrzlého rybníka* ze sbírky *Vzteky a tajemství; Rozervaná hora, Hrej si a spi..., Tajně zamilovaná* ze sbírky *Krátké umění a ranní ptáci*;

Z roku 1943, Bleskové vítězství, Propadliště, Zkratka ze sbírky Slovo na souostroví; Nechod' příliš brzy, Vysoký pramen ze sbírky Zpěv z Balandrany

- přel.: J.R.

- str. 95 J. R. píše o Charovi

str. 120-141 Louis Pauwles – Guy Breton: *Magické příběhy z dějin Francie:*

- Guy Breton: *Svatá ampule, Pohádková vesnice*

- Louis Pauwles: *Baronka de Bonsoleil, Skutečný abbé Faria*

- ukázky z rohlasového pořadu rádia France-Inter

- přel.: Naděžda Macurová

str. 233 Jarmila Ortová: *Afričan z Harlemu*

- recenze na román Lamine Diakhatého: *Champs d'harlem*. Dakar-Abidjan, Les nouvelles éditions africaines 1978. 232 s.

str. 13, 27, 40, 50, 94, 115, 228: *Z myšlenek René Chara*, překladatel neuveden

str. 250-251 J.K.: *Objasnění znamená ortel*, zamyšlení k příležitosti úmrtí J.P. Sartra

číslo 6

str. 2-11 *Cestovatel bez zavazadel Phillippe Soupault*

- básně: *Předsloví, Procházka, Cesta, Westwego, Obzor, Georgia, Pirát, Mořeplavec, Jindy, Ještě luna, Pražští přátelé, Celá noc přede mnou..., Jestli ten jediný plamen..., Nový rok, Jak, Ve směru noci, Nic než světlo, Bóje, Neohlížej se, Rady básníkovi, Náhlé zastavení*

- přel.: Adolf Kroupa

- str. 2 A. K. píše o Soupaultovi

str. 115-116 Gisèle Prassiniová: *V mém srdci ohně planou*

- básně: *Sníh, V tvých očích je moře, Zasadila jsem na louce svou matku, Píseň, VIII, ■ ■ ■, ■ ■ ■*

- přel.: Aleš Pohorský

str. 235-238 Miroslav Drápal: *Merlův Rabelaisovský román*

- recenze románu Roberta Merleho: *En nos vertes années*. Paris, Plon 1979. 514 s.

6. Index frankofonních děl

V indexu frankofonních děl uvádím v závorce název a datum vydání díla v originále. Některá díla byla v revui uvedena v originálním názvu, u těchto děl je tedy v závorce pouze rok vydání v originále.

- Afrika Báa** (Afrika Bá'a, 1969) – Rémy Gilbert Medou-Mvomo, 75/3, str. 244-247
- Airs** (1967) - Phillippe Jaccottet, 70/2, str. 17-21
- Albert Camus (vzpomínky)** (Albert Camus, souvenirs, 1968) – Jean Grenier, 70/1, str. 3-44
- Anály Patafyziky** – kolektiv autorů, 69/1, str.2-23, 69/2, str. 211-237, 69/3, str. 188-210, 69/4, str. 120-147, 69/5-6, str. 194-204
- Apollinarovský kaleidoskop** – Guillaume Apollinaire, 80/2, str. 3-11
- At' žije prezident!** (Vive le président, 1968) – Daniel Ewande, 75/3 str. 247-251
- Až delfín promluví** (Un animal doué de raison, 1967) – Robert Merle, 72/1, str. 151-217, 72/2, str. 73-144, 73/3, str. 173-250
- Básně** (Poésie, 1961) - Geroges Nicole, 77/2, str. 209
- Básníky dělají čtenáři** - Georges Mounin, 78/5, str. 71-72
- Besedování k ničemu** (La palabre stérile, 1968) – Guy Menga, 75/3, str. 242-244
- Bible ve světě pravdy a její apokryfy** (La Bible éclaircie et ses apocryphes, 1972) – Ernest Paumen, 76/6, str. 169-171
- Bílý kouzelník z Zangali** (Un sorcier blanc à Zangali, 1969) - René Philombé, 75/3, str. 222-230
- Bois d'ébène** (1945) – Jacques Roumain, 72/5, str. 215
- Bon soir, chérie!** – André Maurois, 76/6, str. 50-56
- Bosáci** – (Les va-nu-pieds, 1883) - Léon Cladel, 71/3, str. 14-19
- Cassouela** – Hacène Farouk Zehar, 73/5, str. 149-156
- Ces grappes de ma vigne** (1975) - Gaston Baissette, 80/3, str. 233-234
- Cestopisný román** – Paul Emond, 78/4, str. 213-222
- Cesty automobilem** – Marcel Proust, 72/4, str. 193-197
- Cesty střel** (Trajectoire, 1968) – Alain Jouffroy, 69/1, str. 70-80
- Cín pramene** (L'Étain la source, 1970) – Monique Laederachová, 77/2, str. 211
- Co by mu řekla** – Françoise Xenakisová, 71/4, str. 187-211

Co je to tam vzadu na dvoře za kolo s chromovanými řídítky? (Quel petit vélo à guidon chromé au fond de la cour ?, 1966) – George Perec, 69/4, str. 2-21

Coup de Pilon (1956) – David Diop, 72/5, str. 217

Čas žít (Le Temps de vivre, 1969) – André Remacle, 76/2, str. 120-162, 76/3, str. 76-131

Černoch v Paříži (Un nègre à Paris, 1959) – Bernard Dadié, 73/4, str. 164-173

Červený kůň (Le cheval rouge, 1973) – Madeleine Riffaudová, 75/5, str. 3-9

Červený trojúhelník (Le triangle rouge, 1968) – Catherine Roux, 72/5, str. 158-186

Čtyři historie z mého neklidného života (Quatre histoires de ma vie inquiète, 1973) – Annie Lauranová, 79/6, str. 50-74

Dech předků (Le souffle des ancêtres, 1965) – Jacques-Mariel Nzounakeu, 75/3, str. 236-242

Diagonály (Les Diagonales, 1960) – Jean-Pierre Rosnay, 79/4, str. 3-8

Dlouhý vzlyk – Gilles Perrault, 75/2, str. 162-187

Dny hladu a zoufalství (Jours de famine et de détresse, 1911) – Neel Doffová, 77/2, str. 212-243

Dům – André Maurois, 76/6, str. 56-58

Důvěrný cizinec (L'étranger intime, 1972) – Renée Brocková, 77/3, str. 186-222

E = mc² (E = mc², 1957) – Pierre Boule, 70/2, str. 244-256

En nos vertes années (1979) – Robert Merle, 80/6, str. 235-238

Epitomé (Épitomé, 1962) – Tchicaya U'Tamsi, 72/5, str. 222-223

Evy a ty druhé (Ève et les autres, 1952) – Edith Thomasová, 73/3, str. 49-63

Fénix (Le Phénix, 1951) – Paul Éluard, 72/6, str. 108-117

George Sandová a vzpoura žen proti institucím její doby – Georges Lubin, 73/1, str. 251-256

Graffiti (Graffiti, 1952) – Léon G. Damas, 72/5, str. 218

Guldentop (Guldentop, 1935) – Marie Geversová, 74/2, str. 178-195

Hérémakhonon (Hérémakhonon, 1976) – Maryse Condé, 80/3, str. 238-240

Hlava je to hlavní (Peloton de tête, 1965) – Hacène Farouk Zehar, 73/5, str. 148-168

Hodiny s Jamesem Joycem (Les Heures de James Joyce, 1967) – Jacques Mercanton, 70/2, str. 147-159

Hodiny života – Jean Orizet, 78/5, str. 87

Hranice (La Frontière, 1967) – Régis Débray, 73/2, str. 44-58

Champs d'harlem (1978) – Lamine Diakhaté, 80/5, str. 233

Chants – Jacques Rabemananjara, 72/5, str. 219

Intimní texty (Textes intimes, 1968) – Roger Vailland, 69/2, str. 2-61

Jasná dubnová noc (La nuit d'avril sereine, 1974) – Rosemarie Kiefferová, 76/4, str. 113-132

Jen na chvíli na této zemi – François-Borgia Ewembé, 69/5-6, str. 424-428

Jen ztráta (Pure perte, 1959) – Pericle Patocchi, 77/2, str. 209

John Pekelník (John l'Enfer, 1977) – Didier Decoin, 79/1, str. 16-49

Kam jde den? (Où va le jour ?, 1968) – Serge Brindeau, 78/5, str. 80

Kdo jste pane Simeone? – Léon Thoorens, 71/4, str. 133-171

Kilometry bez pohybu (Kilomètres immobiles, 1977) – Christian Gernigon, 79/5, str. 34-51

Kinoromán (Cinéroman, 1972) – Roger Grenier, 75/4, str. 153-187

Kladivo bez pána (Le Marteau sans maître, 1934) – René Char, 80/5, str. 96

Klobouk dolů (Chapeau bas, 1963) – Hervé Bazin, 73/1, str. 128-171

Kraksna – Jean Muno, 71/1, str. 197-206

Krátké umění a ranní ptáci (L'Art bref suivi de Premières alluvions, 1950) – René Char, 80/5, str. 98-99

Kronika (Chronique, 1960) – Saint-John Perse, 78/3, str. 208-215

Kreslíř Jarry – Guillaume Apollinaire, 69/5-6, str. 206, přetištěno z Le courrier des Arts, Paris journal ze dne 28.6. 1914

Květiny omylem (Fleurs par erreur, 1973) – André Stil, 75/2, str. 241-254

L'ami dans le miroir (1978) – André Stil, 79/6, str. 238

L'herbe à brûler (1978) – Conrad Detrez, 80/2, str. 236-237

L'ignorant (1957) - Phillippe Jaccottet, 70/2, str. 17-21

La rue aux trois poussins (1963) – Georges Simeon, 71/4, str. 172-185

Láska bez konce (Un amour sans fin, 1976) - Emmanuel Roblès, 77/4, str. 2-4

Láska děvčete a chlapce – Charles-Ferdinand Ramuz, 73/5, str. 26-28

Les Colonnes du ciel (1977) – Bernard Clavel, 78/1, str. 247-250

Les Heures d'Emile et Marthe Verhaeren (1976) – René Gevers, 78/2, str.228-235

Les manèges de la mer (1964) – Eduard Maunick, 72/5, str. 221-222

Les noces sacrées (1977) – Seydou Badian, 79/1, str. 243-245

Le sang des masques (1976) – Seydou Badian, 79/1, str. 243-245

- Les sirènes** (1977) – Emmanuel Roblès, 78/2, str. 241-242
- Léto** (L'Été, 1952) – Albert Camus, 70/1, str. 49-53
- Léto, které přichází od moře** (Un été qui vient de la mer, 1972) – Claude Benady, 74/5, str. 229-234
- Leurres et Luers** (1960) – Birago Diop, 72/5, str. 216
- Lvíček** (Le Petit lion, 1947) – Jacques Prévert, 79/6, str. 206-213
- Magické příběhy z dějin Francie** (Histoires Magiques de l'Histoire de France, 1976-1978) – Louis Pauwles, Guy Breton, 80/5, str. 120-141
- Mandarínkový pokoj** (La chambre mandarine, 1974) – Robert Thomas, 80/2, str. 105-153
- Mes chansons de toujours** (1955) – Flavien Ranaivo, 72/5, str. 220-221
- Město, v němž se neumírá** (La ville où nul ne meurt, 1968) – Bernard Dadié, 69/5-6, str. 429-432
- Mohykánští ptáci** (Oiseaux mohicans, 1969) – Daniel Biga, 78/5, str. 89
- Moi Zenobie reine de Palmyre** (1978) – Bernard Simiot, 79/2, str. 235-237
- Mravenci** – André Maurois, 76/6, str. 49
- Mrtvý bod** (Le point mort, 1969) – Paul Vincensini, 78/5, str. 84
- Na Jih od Sahary** – Jarmila Ortová, 69/5-6, str. 408-433
- Na přání štiky aneb Cesta do Kirillova** – Jean Blankoff, 77/5, str. 148-157
- Nahá žena** – Jean Mistler, 77/1, str. 194-240
- Nástín prahu vnímatelnosti pro Finnegana** – Michel Butor, 70/2, str. 161-165
- Návrat do Tipasy** - Albert Camus, 70/1, str. 49-53
- Několik drsných stránek „SO'TANU“** – Françoise Corvèzová, 73/3, str. 123-128
- Nepřerušená poezie** (Poésie ininterrompue, 1946) – Paul Éluard, 72/6, str. 117-118
- Nevydržel to** – 69/4, str. 141, přetištěno z L'Union ze dne 13.7. 1966, autor neuveden
- Ničivý sníh** (Neige exterminatrice, 1967) – Christian Bachelin, 78/5, str. 88
- Nový duch a básníci** – Guillaume Apollinaire, 80/2, str. 15-21
- Nutnost násilí** (Le devoir de violence, 1968) – Yambo Ouologuema, 69/5-6, str. 411-417
- Obrana literatury** (Défense de la littérature, 1968) – Claude Roy, 69/1, str. 131-139
- Obyčejná láska** (L'ordinaire amour, 1958) – Gabriel Cousin, 78/5, str. 75-76
- Odkaz nenávisti** – Marcel Noppeney, 77/6, 168-178

Oko cyklónu (L'oeil du cyclone, 1963) – Guy Chambelland, 78/5, str. 81

Opilcova víra – Hacène Farouk Zehar, 73/5, str. 160-168

Orel a Ganyméd : Sybilla (L'aigle et Ganymède. Tome 1 : Sybilla, 1932) – Jean-Richard Bloch, 77/5, str. 16-53

Pablo Picasso (Pablo Picasso, 1967) – Hans L. C. Jaffé, 71/4, str. 212-216

Pán z New Yorku (Patron de New York, 1964) – Bernard Dadié, 73/4, str. 175-189

Panoráma literatur (Panorama des littératures 1, 1966) – Léon Thoorens, 73/2, str. 161-193, 73/6, str. 147-179, 74/4, str. 229-256, 76/6, str. 173-205

Pasažéri vzpomínek (Les passagers du souvenir, 1977) – Maurice Bessy, 80/3, str. 179-206

Perpétue (1974) – Mongo Beti, 78/2, str. 239-240

Pigments (1937) – Léon G. Damas, 72/5, str. 218-219

Pít vítr (Boire le vent, 1969) – Pierre Portejoie, 80/2, str. 100-102

Plamen mrazu (Le Feu du gel, 1959) – Jean Perol, 78/5, str. 85

Podpalování (Mise à feu, 1968) – Pierre della Faille, 78/5, str. 72-73

Podzimní odpoledne (Un après-midi d'automne, 1977) – Raymond Duthèque, 79/5, str. 149-163

Poèmes – Leopold Sédar Senghor, 72/5, str. 215-216

Poezie a její vztah k povznášení lidského ducha – Michel Suleiman, 78/1, str. 242-246

Pojízdné křeslo – Gabrielle Royová, 73/4, str. 200-208

Poslední verše (Derniers vers de Laforgue, 1890) – Jules Laforgue, 69/2, str. 165-172

Poštovní poukázka – Sembème Ousmane, 69/5-6, str. 418-423

Povídky o velice množném (Les nouvelles du grand possible, 1960) – Marcel Thiry, 74/6, str. 15-39

Povídky pro osamělé muže (Contes pour un homme seul, 1944) – Yves Thériault, 72/1, str. 245-252

Prázdniny – Georges Emmanuel Clancier, 75/6, str. 77-106

Pražské hodiny – Emmanuel Roblès, 77/4, str. 2-4

Proč jsem autorem sonorní a otevřené poezie – Henry Chopin, 69/3, str. 119-121

Propuštěná služba – Charles-Ferdinand Ramuz, 73/5, str. 24-26

Přepadení Levasseurovy banky – Emmanuel Roblès, 74/5, str. 32-90

- Riocochetovi** – André Maurois, 76/6, str. 49-50
- Robinson z nádraží Saint-Lazare** – Guillaume Apollinaire, 80/2, str. 11-14
- Romeo a Julie (balkonová scéna)** – Alexandre Dumas st., 73/1, str. 249
- Rozdělení dní** (Le partage des jours, 1972) – Albert Ayguesparse, 75/2, str. 69-82
- Rozdvojená linka** – Gérard Klein, 80/2, 79-99
- Rue des Boutiques obscures** (1978) – Patrick Mondiano, 79/4, str. 243-246
- Sade** (Sade, 1952-1957)– Gilbert Lely, 69/1, str. 238-256, 69/2, str. 241-256, 69/3, str. 242-256, 69/4, str. 241/256, 69/5-6, str. 222-256
- Si on parlait...** (1978) - Pascal Lainé, 79/3, str. 241-242
- Slavnosti lásky v Tipase** (Les nocés à Tipasa, 1938) - Albert Camus, 70/1, str. 46-49
- Slovo na souostroví** (La Parole en archipel, 1962) – René Char, 80/5, str. 99-100
- Složitá situace** – Jean Rousselot, 78/2, str. 121-141
- Smějte se za nás** (Riez pour nous, 1971) – Jean Anglade – 74/6, str. 109-149
- Smrt velkého Favra** (La mort du grand Favre, 1970) – Charles-Ferdinand Ramuz, 73/5, str. 20-23
- Solný sloup** (La statue de sel, 1953) – Albert Memmi, 75/5, str. 195-223
- Starý kapitán** (Vieux capitaine: faible, 1958) – André Libérati, 78/5, str. 82
- Syn Agáty Moudiové** (Le Fils d'Agatha Moudio, 1967) – Francis Bebey, 75/3, str. 232-235
- Šikmé zrcadlo** (Miroir oblique, 1972) – Jean Orizet, 78/5, str. 87
- Šlechtici z periferie** – Daniel Boulanger, 76/5, str. 25-45
- Španěl** (L'Espagnol, 1959) – Bernard Clavel, 72/5, str. 128-156
- Tady, tam, někde jinde** (Ici, là-bas, ailleurs, 1974) – Anne Philipová, 77/3, str. 10-53
- Tajné jméno** (Le nom secret, 1968) – Jean Malrieu, 78/5, str. 73-74
- Tato země !** (Cette terre !, 1954) – Charles Louis Paron, 75/1, str. 52-70
- Tato žulová ropucha s intuicí chaluhy** (Ce crapaud de granit bavant du goémon, 1971) – Jean Effel, 75/4, str. 145-150
- Telefon** – Gabrielle Royová, 73/4, str. 190-200
- Těsná kůže** (L'étroite peau, 1965) – Andrée Chedidová, 77/4, str. 201-212
- Tisíc a jeden den** (Mille et un jour, 1710-1712) – François Petits de la Croix, 73/4, str. 123-159
- Toi qui pâlis au nom de Vancouver...** (1975) - Marcel Thiry, 78/6, str. 234-236

- Trpět je zakázáno !** – Yves Gandon, 75/1, str. 175-185
- Tři mentolová lízátká** (Trois sucettes à la menthe, 1972) – Robert Sabatier, 73/6, str. 224-256
- Tuma Teav** – Santhor Mok, 72/1, str. 72-111
- Ubohá maminka** – André Maurois, 76/6, str. 58-59
- Údolí králů** (La Vallée des rois, 1968)– Jean Malrieu, 78/5, str. 74
- Une fille trouvée** (1977) – André Wurmser, 78/3, str. 244-246
- Usage du temps** (1943) – Jean Follain, 69/4, str. 72-77
- Uši džungle** (Les oreilles de jungle, 1972) – Pierre Boulle, 73/5, str. 87-105
- Uvedení do společnosti** – Lucie Faurová, 76/1, str. 29-61
- V očích řeky Meuse** (Aux yeux de Meuse, 1963) – Albert Wayens, 79/4, str. 189-228
- V síni ztracených kroků** (Dans la salle des pas perdus, 1976) – Armand Salacrou, 77/6, str. 143-167
- Ve vězení plukovníků** (Dans les prisons des colonels, 1971) – Jean Starakis, 73/5, str. 202-229
- Visuté lůžko v plachtoví** (Le Hamac dans les voiles, 1951) – Félix Leclerc, 72/1, str. 244-248
- Výročí** (L'anniversaire, 1972) – Mouloud Feraoun, 77/6, str. 208-217
- Vyhřívání klekátko** – 69/5-6, str. 142, přetištěno z L'Union ze dne 24.14. 1967, autor neuveden
- Vzpomínky** (Histoires, 1946) – Jacques Prévert, 71/1, str. 70-94
- Vzpouza strojů** (La Révolte des machines, 1921) – Romain Rolland, 77/5, str. 169-199
- Vztek a tajemství** (Fureur et mystère, 1948) – René Char, 80/5, str. 97
- Xala** (1973) – Sembène Ousmane, 77/1, str. 140-163
- Yani** – Léon S. Damas, 72/5, str. 226
- Z černé trávy** (D'herbe noir, 1965) – Paul Vincensini, 78/5, str. 84
- Za víření bubnů** (Tambour battant, 1962) – Boris Taslitzky, 75/2, str. 48-61
- Zámky milióny let staré** (Les Châteaux de millions d'années, 1968) – Robert Sabatier, 78/5, str. 79-80
- Zázračné zástupy** (Les Foules prodigieuses, 1970) – Georges L. Godeau, 78/5, str. 78

- Zbytečná cesta** – Gilles Nélod, 71/1, str. 187-195
- Ze zápisníků Alberta Camuse** (Carnets II, 1964) – Albert Camus, 70/2, str. 55-60
- Zelený pozemek** – Patrice Cauda, 78/5, str. 82-83
- Země náhody** (Terre de dénuement, 1968) – Francis Giauque, 77/2, str. 210
- Země Novale** (Terre Novale, 1969) – Olivier Perrelt, 77/2, str. 211
- Zkušební pramen** – Claude Aubert, 77/2, str. 210
- Zloděj kotlet** – Hacène Farouk Zehar, 73/5, str. 156-159
- Zpěv z Balandrany** (Chants de la Balandrane, 1977) – René Char, 80/5, str. 100
- Život umělců** (La vie d'artiste, 1970) – Maurice Rheims, 74/1, str. 89-122
- Život před sebou** (La vie devant soi, 1976) – Emile Ajar, 78/5, str. 19-62

7. Literární žánry a témata

V této kapitole se budu zabývat frankofonní literaturou uveřejněnou v časopise Světová literatura v období 1969-1980, a to z hlediska žánrového a tematického rozlišení. Kapitulu jsem rozdělila na podkapitoly Povídka, Román, Esej, Poezie, Drama a filmový scénář a Ostatní žánry. Toto rozdělení jsem zvolila na základě typologie žánrů publikovaných děl. V každé kapitole stručně představím ten který žánr a uvedu příklad a téma jeho zástupce ve Světové literatuře. V některých případech je těžké zařadit dílo k příslušnému žánru, neboť se jedná o nejrůznější typy krátké prózy. Tento typ děl jsem zařadila do oddílu Ostatní žánry. Záměrně jsem nevolila samostatnou podkapitulu Novela, jelikož za celé období vyšly pouze tři. Novelu tedy zmíním, i vzhledem k příbuznosti, v kapitole spolu s povídkou. Rovněž s tematikou děl to není zrovna jednoduché. Vzhledem k velké tematické rozrůzněnosti se této problematice nebudu samostatně věnovat. Téma uvedu pouze u těch žánrů, u kterých to bylo zjistitelné (zejména u románů a povídek). U jednotlivých děl uvádím název, autora, číslo a ročník, ve kterém byla ukázka uveřejněna. K následnému dohledání stránek a jména překladatele slouží kapitola 5 *Frankofonní literatura v revui Světová literatura 1969-1980*.

7.1. Povídka a novela

Povídka je prozaický epický útvar kratšího rozsahu než román. Mezi hlavní rysy patří jednoduchý děj a neměnnost charakteru hlavní postavy. Její kořeny sahají hluboko do historie, ale za dobu vzniku povídky jako žánru se bere počátek 19. století. Povídka se obvykle soustředí na dějovou linii. Ve 20. století patřila k nejrozšířenějším žánrům.

Novela je příběh kratšího nebo středního rozsahu s uzavřenou dějovou stavbou a výraznou pointou na konci. Její obliba narůstá spolu s povídkou od 19. století.

S první povídkou se setkáváme v druhém čísle 15. ročníku. A to s povídkou *Láska a zemská tíže* ze sbírky $E = mc^2$ Pierra Boulla. Další byly uveřejněny hned v následujícím ročníku v prvním čísle. Jednalo se o povídky belgických spisovatelů Gillese Néloda – *Zbytečná cesta* a *Kraksna* Jeana Muna. Ve stejném ročníku ve druhém čísle to byla povídka *Odplata* Léona Cladela ze sbírky *Bosáci*. Další přineslo

čtvrté číslo, tentokrát tři ze sbírky *La rue aux trois poussins* Georgese Simeona – *Doktor z Kirkenesu, S plným rukama, Smutek po fonsíně.*

Ročník 17. přinesl další tři povídky, v čísle prvním povídka *Thália* Félix Leclerca ze sbírky *Visuté lůžko v plachtoví* a *Úřední dopis* Yvese Thériaulta ze sbírky *Povídky pro osamělé muže*. Avizovaná třetí povídka byla až v pátém čísle, a to *Yani* guayanského autora Leona S. Damase.

V prvním čísle 18. ročníku nalezneme tři povídky Hervé Bazina – *Klobouk dolů, Obětní beránek* a *Mansarda k pronajmutí*. Všechny pocházejí ze sbírky *Klobouk dolů*. Ve třetím čísle jsou to povídky *Konec Gonory, Marie aneb nemanželské dítě* ze sbírky *Evy a ty druhé* Edith Thomasové. Následující číslo nabízí povídky Gabrielle Royové *Telefon* a *Pojízdné křeslo*. Páté číslo přináší povídky *Smrt velkého Favra, Propuštěná služba, Láska děvčete a chlapce* Charles-Ferdinanda Ramuze. Druhým povídkářem v pátém čísle je Alžířan Hacène Farouk Zehar, jehož tři povídky *Cassouela, Zloděj kotlet* a *Opilcova hlava* jsme si mohli přečíst.

Devatenáctý ročník přinesl pouze dvě povídky – *Besdur, Bud' - nebo*, byly uveřejněny v šestém čísle a autorem je Marcel Thiry.

Ročník 20. byl na povídky poměrně bohatý. Hned v prvním čísle vyšla povídka *Trpět je zakázáno* Yves Gandona. Ani ve druhém čísle nechyběla. Tentokrát měla trojí zastoupení: *Psáno na zdi, Torzo* ze sbírky *Rozdělení dní* Alberta Ayguesparse, dále *Dlouhý vzlyk* Gillese Perraulta a *Soused, Ticho* André Stila ze sbírky *Květiny omylem*. Ve třetím čísle to byla jen ukázka z povídky *Bohové z Bangulap* Jacques-Mariel Nzounakeua. Další povídka byla otištěna v šestém čísle, jmenovala se *Prázdniny* a autorem je Georges Emmanuel Clancier.

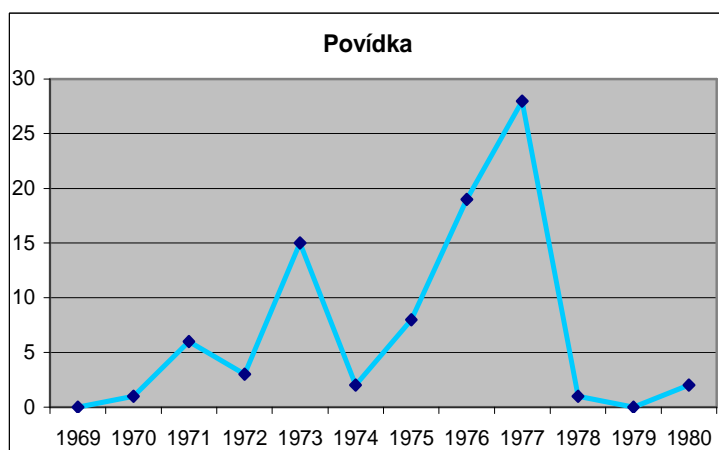
V následujícím 21. ročníku najdeme první povídku v čísle 1 – *Uvedení do společnosti* Lucie Faurové. Ve čtvrtém čísle je to 9! povídek lucemburské prozaičky Rosemarie Kiefferové – *Kapuánská ulice, Victor Gabin, V sobotu..., Tajemné údolí, Koncert v kostele, Koně, Horečka, Široké schodiště, Permské lesy*, všechny ze sbírky *Jasná dubnová noc*. Ze sbírky *Šlechtici z periferie* jsou povídky *Honorina, Květiny na dně talíře, Prostřeno pro žebráka, Miss Kasino* Daniela Boulangeru uveřejněné v pátém čísle. Posledním autorem povídek tohoto ročníku je v šestém čísle André Maurois s povídkami *Mravenci, Ricochetovi, Bon soir, chérie!, Dům, Ubohá maminka*.

Povídka Jeana Mistlera *Nahá žena* otevírá první číslo 22. ročníku. Druhé číslo přináší bohatou úrodu osmnácti kratších povídek Neel Doffové. A to: *Vidina minulosti*, *Moji rodiče*, *První exodus*, *V katolické škole*, *Druhý exodus*, *Úhoří hlavy a kůže*, *Hrachová polévka*, *Slyším dupat blechy*, *Chodím po návštěvách*, *Vystěhování*, *Lichvářka*, *Třetí exodus*, *Továrna na klobouky*, *Kees akrobatem*, *Symfonie hladu*, *Klaas jde do vězení*, *V nemocnici*, *Prostitutkou* všechny ze sbírky *Dny hladu a zoufalství*. Ve třetím čísle najdeme povídky *Prodavačky*, *Třetí sobota*, *Dukovo květinářství*, *Zárok* Renée Brockové. Jarmila Friedlová přeložila ve čtvrtém čísle povídky Andréé Chedidové, všechny ze souboru *Těsná kůže*. V šestém čísle je pak povídka *Odkaz nenávisti* Marcela Noppeneyho.

Na další povídku si čtenáři Světové literatury museli počkat až do druhého čísla 25. ročníku, kde Vladimír Brett přeložil povídku Guillaumea Apollinaira *Robinson z nádraží Saint-Lazare*. Ve stejném čísle najdeme ještě sci-fi povídku *Rozdvojená linka* Gérarda Kleina. A to je zároveň poslední povídka, jenž byla v revui uveřejněna.

Ve revui byly otištěny i tři novely. Ve třetím čísle osmnáctého ročníku to byla *Hranice* Régis Debraye. Další potom ve druhém čísle 23. ročníku, jednalo se o novelu Jeana Rousselota *Složitá situace*. V šestém čísle Hana Posseltová přeložila novelu *Kavárna* Annie Lauranové.

V následujícím grafu můžeme pozorovat četnost zástupců povídky v průběhu sledovaného období.

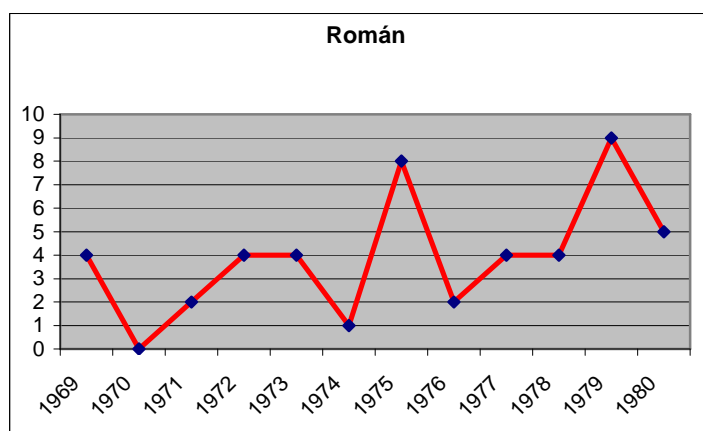
Povídka je žánr, jenž byl v revui zastoupen nejhojněji. Celkem bylo uveřejněno 84 povídek a jedna recenze. Vezme-li v úvahu počet sledovaných ročníků (je jich dvanáct), připadá na každý sedm povídek. Celkem zabraly povídky 465 stran a průměrně vychází pět a půl stránky na jednu povídku. Tento žánr byl patrně oblíbený i díky svému rozsahu. Povídku bylo možné uveřejnit celou bez nutného zkrácení redaktorem. Jak je patrné z grafu neplodnějším rokem byl rok 1977, redaktoři uveřejnili 28 povídek. Naopak žádná povídka nevyšla v letech 1969, 1978 a 1979. Co se týče autorů, nejstarším uvedeným je Léon Cladel (spadá do devatenáctého století), hned po něm následuje Švýcar Ferdinand Ramuz. Jako nejmladšího si redaktoři vybrali alžírského spisovatele Hacèn Farouk Zehara (narozen r. 1939). Drtivá většina povídek a autorů spadá do dvacátého století.

7.2. Román

Román je prozaický epický žánr mající, na rozdíl od povídky, delší rozsah a komplikovanější fabuli. Často zachycuje více postav (jak hlavních, tak vedlejších) a dějových linií. Rozlišujeme mnoho druhů románu – psychologický, rytířský, naturalistický, aj. Jeho kořeny sahají až do období antiky, nicméně největší rozkvět můžeme zaznamenat od 19. století.

Vzhledem k velkému rozsahu románů nebyly ve Světové literatuře otištěny jejich celé podoby, ale většinou jen ukázky. Často doprovázené recenzí nebo jen jejich recenze. V této kapitole se budu věnovat všem třem typům ukázek.

V následujícím grafu si můžeme prohlédnout četnost zástupců románu ve sledovaném období.

Již ve druhém čísle 14. ročníku. Marcela Salivarová recenzovala román Mohameda Khair-Eddina *Agadir*. Na první ukázkou si čtenáři Světové literatury museli počkat do čtvrtého čísla. Byla zde otištěna celá verze krátkého románu *Co je to tam vzadu na dvoře za kolo s chromovanými řidítky?* Georgese Pereca. Další ukázky z románů najdeme ve dvojčísle 5-6. Jedná se o ukázky frankofonních spisovatelů Afriky, konkrétně z románů Yambo Ouologuemy *Nutnost násilí* a Bernarda Dadiého *Město, v němž se neumírá*. Román Ouologuemy je rozsáhlou historickou ságou pojednávající o kolonizaci a otrokářství v Africe. Oproti tomu Bernard Dadié si bere námět ze starověkého Říma.

Další ukázka byla otištěna v 16. ročníku ve druhém čísle. A byl to příspěvek od Julesa Vallès z románu *Povstalec*. Ve čtvrtém čísle pak nalezneme ukázkou z románu *Co by mu řekla* Françoise Xenakisové pojednávající o prostředí koncentračního tábora.

V 17. ročníku v prvním čísle si můžeme přečíst recenzi s ukázkami na román *Poslední dojem* Maleka Haddada zabývající se opět kolonizací. Tamtéž byla uveřejněna první část románu na pokračování Roberta Merleho *Až delfín promluví*. Pokračování Merleho románu vyšlo ve druhém čísle a závěr v čísle třetím. Merle se zabývá tematikou zneužití schopností delfínů ve válce.

Jarmila Ortová recenzovala ve čtvrtém čísle osmnáctého ročníku dva romány Bernarda Dadiého *Černoch v Paříži* a *Pán z New Yorku*. V pátém čísle vyšla recenze s ukázkami románu Pierra Boulla *Uši džungle* odehrávajícího se během války ve Vietnamu, kdy armáda používá tajné čipy sloužící k odposlechu džungle. Robert Sabatier a ukázka z románu *Tři mentolová lízátká* uzavírá šesté číslo osmnáctého ročníku. Ústřední postavou tohoto románu je malý desetiletý osiřelý chlapec, který žije střídavě u svých příbuzných.

Až v šestém čísle 19. ročníku vychází jediná ukázka románu *Smějte se za nás* Jean Anglada.

Zato 20. ročník byl na romány bohatší. Vyšlo celkem osm ukázek. Jedna hned v prvním čísle. A byla to recenze s ukázkou románu *Tato země!* Charlese Louise Parona. Ve třetím čísle byly uveřejněny ukázky rovnou čtyř kamerunských autorů – René Philombého z románu *Bílý kouzelník v Zandali*. Francise Bebeye z románu *Syn Agáty Moudiové*, Guye Mengy z románu *Besedování k ničemu* a Rémyho Gilberta Medou-Mvomo z románu *Afrika Báa*. Všichni autoři ve svých

románech kritizují postupnou kolonizaci rodných zemí. V čísle čtvrtém to byl Roger Grenier s ukázkou z románu *Kinoromán*, kronika provinčního života ve třicátých letech dvacátého století. V následujícím čísle vyšla recenze s ukázkou románu Alberta Memmiho *Solný sloup*. Zde Memmi odkrývá období svého dětství, dospívání a s tím související hledání vlastní identity. A v čísle šestém *Vánoční stromek* Michela Bataille líčící jedny prázdniny otce a syna na Korsice.

V druhém čísle 21. ročníku byla otištěna první část románu André Remacla *Čas žít*, její dokončení pak v následujícím čísle.

Dvacátý druhý ročník přináší už v prvním čísle recenzi s ukázkou z románu *Velmi neklidný Afričan* Sembène Ousmaneho. Ve třetím čísle byla otištěna ukázka románu *Tady, tam, někde jinde* Anne Philipové. Zde se autorka zabývá vnitřním stavu hlavní hrdinky. Páté číslo přináší úvodní část románového cyklu *Sybilla* Jean-Richarda Blocha. Ukázka z nedokončeného románu *Výročí* Moulouda Feraouna vyšla v šestém čísle.

V prvním čísle 23. ročníku vyšla recenze na román Bernarda Clavela *Les Colonne du ciel*. Ve druhém čísle byla otištěna recenze na román Emmanuela Roblèse *Les sirènes*. Třetí číslo ukrývalo také jednu, na román André Wurmsera *Une fille trouvée*. Páté číslo nabízí recenzi s ukázkou románu Emila Ajara *Život před sebou* pojednávající o vztahu dítěte a jeho vychovatelky, oba patřící k odlišnému etniku.

Ve 24. ročníku v prvním čísle byla uveřejněna recenze s ukázkami románu Didiera Decoina *John Pekelník* vyprávějící příběh indiána, který pracuje v New Yorku jako umývač oken. Ve stejném čísle byla zveřejněna recenze na dva romány malijského spisovatele Seydou Badiana: *Le sang des masques* a *Les noces sacrées*. Druhé číslo nabídlo recenzi románu *Moi Zenobie reine de Palmyre* Bernarda Simiota. I třetí číslo přineslo recenzi, nyní na román Pascala Lainé *Si on partait...* Ve čtvrtém čísle Hana Posseltová přeložila ukázkou z románu Alberta Wayense *V očích řeky Meuse* a Vladimír Brett recenzoval román *Rue des Boutiques obscures* Patricka Mondiana. V pátém čísle připravila Vladimíra Podkopová ukázkou románu *Kilometry bez pohybu* Christiana Gernigona. V šestém čísle najdeme recenzi románu *L'ami dans le miroir* André Stila.

I 25. ročník byl na recenze románů poměrně bohatý. Přinesl jich hned pět. První ve druhém čísle. Tentokrát románu Conrada Detreze *L'herbe à brûler*. Pro

svoji recenzi si ve třetím čísle Jarmila Ortová vybrala guadaloupskou spisovatelku Maryse Condé a její román *Hérémakhonon*. V následujícím čísle to byla opět Ortová, kdo recenzoval román *Ces grappes de ma vigne* Gastona Baissetta. Román *Champs d'harlem* Lamine Diakhatého se stal předmětem recenze v pátém čísle. V šestém čísle si pro svoji recenzi Miroslav Drápal vybral román Roberta Merleho *En nos vertes années*.

Román je druhým nejpočetněji zastoupeným žánrem ve Světové literatuře. Celkem jich bylo otištěno 47, z toho ve třech případech se jednalo o nezkrácenou verzi. První autor, který se dočkal otištění celé verze románu byl Georges Perec - *Co je to tam vzadu na dvorku za kolo s chromovanými řidítky?*. Jako druhý si čtenáři mohli přečíst sci-fi román Roberta Merleho *Až delfín promluví*. A konečně jako třetí byl uveřejněn *Čas žít* André Remacla. Jak můžeme vidět z grafu, nejvíce románů vyšlo v roce 1975. Žádný román nevyšel v roce 1970. Přibližně polovina autorů je francouzské národnosti, zbytek je většinou z frankofonní Afriky. Nejstarším uveřejněním autorem je Jean-Richaud Bloch (narozen roku 1884), nejmladším pak Christian Gernigon. Ostatní autoři se narodili v první polovině dvacátého století a tudíž i jejich díla jsou z tohoto období. Převážná část děl je z druhé poloviny 60. let, dále z první poloviny 70.let, ale najdou se i některé romány z let padesátých.

I přestože se čtenáři s recenzemi románů začali pravidelně setkávat vlastně až v posledních třech ročnících, vyšlo jich celkem 17. Redaktoři si pro své recenze vybírali díla velmi aktuální. V průměru vycházely s dvouletým odstupem od vydání v originále. Co se týče angažovanosti spisovatelů, vyskytly se pouze dva – Robert Merle a André Stil.

7.3. Esej

Esej je literární odborně publicistický žánr kratšího či středního rozsahu na určité téma spočívající v přemýšlení a hodnocení faktů. Autor eseje posuzuje problém v širším kontextu. Klade otázky a často společně se čtenářem na ně hledá odpověď. Esej je tedy jakýsi dialog autora se sebou samým i se čtenářem. Je často psán živým, obrazným jazykem s estetickým záměrem. Nejběžnějšími tématy je literatura, věda, umění, politika, společnost apod. Do literatury tento termín přinesl Michel de Montaigne názvem své knihy *Essais*.

První esej vyšel již ve druhém čísle 14. ročníku. Jiří Pechar přeložil ukázkou z knihy *Obrana literatury* Clauda Roye.

Patnáctý ročník nabídl v prvním čísle dva eseje Alberta Camuse. První *Slavnosti lásky v Tipase*, druhý *Návrat do Tipasy*. Camus se v nich vrací do Alžírsko, vyjadřuje svůj hluboký vztah k rodné zemi, k přírodě. Zároveň se zabývá obecně sepejetím člověka se světem. Ve druhém čísle vyšel esej Jacquesa Mercantona *Hodiny s Jamesem Joycem*, ve kterém autor čerpá z osobního přátelství s Joycem.

Ve čtvrtém čísle 17. ročníku byl publikován esej *Cesty automobilem* Marcela Prousta.

S posledním esejem se setkáváme ve 23. ročníku v šestém čísle. Jana Petrová přeložila esej *Poezie a její vztah k povznášení lidského ducha* Michela Suleimana.

Celkem vyšlo ve Světové literatuře jen šest esejů. Tento žánr tedy nepatřil mezi preferované. Většina esejů byla na literární téma a ani v tomto žánru se výrazně neprojevila tendence uveřejňovat levicově orientované autory. Všichni uvedení frankofonní autoři spadají do dvacátého století.

7.4. Poezie

Poezie je vedle prózy a dramatu základním literárním druhem. Od běžné mluvy se liší používáním uměleckých prostředků (rým, rytmus, metrum, aj.). Svě kořeny má v antice. Změny v dodržování tradičních postupů přinesl až začátek 20. století. Je povoleno téměř vše. Básníci se vrhají střemhlav nejen do volného verše. Mění se i estetika a funkčnost poezie.

Budu uvádět jen názvy básnických sbírek, ze kterých jsou ukázky vybrány. V kapitole 5. *Frankofonní literatura v revui Světová literatura 1969-1980* lze dohledat názvy jednotlivých básní.

Výbor z nových překladů Laforguových básní byl otištěn ve druhém čísle 14. ročníku. Ve třetím čísle vyšla báseň *Arivista* Henri Chopina. Čtvrté číslo přineslo ukázky básní ze sbírky *Usage du temps* Jeana Follaina.

V 15. ročníku byla publikována pouze jedna ukázka poezie. Jednalo se ve druhém čísle o sbírky *L'ignorant a Airs* francouzského autora Phillippa Jaccotteta.

Následující ročník nebyl o moc početnější. V prvním čísle otiskli jako součást článku *Vzpomínky* báseň *Slavnost* Jacquese Préverta. Ve druhém čísle se Jan. O. Fischer věnuje autorům pařížské komuny, mezi nimi i Eugènu Poittiéroví, uveřejňuje výběr z poezie.

Zato ročník 17. přinesl vícero ukázek. Hned v prvním čísle se mohli čtenáři seznámit se současnou kanadskou frankofonní poezií. Jan Rubeš vybral a přeložil verše Alaina Grandbois, Saint-Denys-Garneaua, Anne Hubertové, Eloi de Grandmonta, Jean-Guy Piona, Rolanda Giguèra, Jacquesa Godbuta a Clauda Gauvreau. Ve třetím čísle Karel Petráček připravil *Barometr arabské poezie*, kde čtenáře seznamuje s autory Malekem Haddadem, Husainem Bú Záhirem, Zehorem Zerari a Muhammadem Díbem. V pátém čísle je to pro změnu poezie frankofonní Afriky a autoři Jacques Roumain (sbírka *Bois d'ebène*), Leopold Sédar Senghor (sb. *Poèmes*), Birago Diop (sb. *Leurres et Luers*), David Diop (sb. *Coups de Pilon*), Léon G. Damas (sb. *Graffiti a Pigments*), Jacques Rabemananjara (sb. *Chants*), Flavien Ranaivo (sb. *Mes chansons de toujours*), Edouard Maunick (sb. *Les manèges de la mer*), Tchicaya U'Tamsi (sb. *Epitomé*), dále nás seznamuje s verši autorů: Jean Baptiste Mutabaruka, Malick Fall, René Philombé, Jean-Paul Nyunai. Ku příležitosti dvacátého výročí úmrtí Paula Éluarda otiskla revue výběr ze sbírek *Fénix* a *Nepřerušená poezie* doprovázený několika dopisy z mládí.

Třetí číslo osmnáctého ročníku přináší poněkud netradiční ukázkou poezie. Jedná se o básně vietnamských dětí, které do své reportáže přidala Françoise Corvèzová. Jde o stylově i obsahově jednoduché verše.

V 19. ročníku se ve druhém čísle Jana Čermínová věnuje alžírské poezii, představuje tyto autory: Malek Haddad, Nadia Guendúz, Ahmed, Azeggagh, Yousef Sebti, Rachid Bey, Rachid Boudjera.

Dosud nevydanou poezii Edmonda Vandercammena uvedl Vladimír Brett ve třetím čísle 20. ročníku. A byl to opět Vladimír Brett, který, tentokrát ve čtvrtém čísle, představil básně kreslíře Jean Effela ze sbírky *Tato žulová ropucha s intuicí chaluhy*. V pátém čísle byla uveřejněna ukáзка z básnického souboru *Červený kůň* od Madeleine Riffaudové.

Až šesté číslo 21. ročníku nabízí první ukázkou poezie. Tentokrát si redaktoři vybrali francouzsky píšícího autora Pobřeží Slonoviny Bernarda Dadiého. Dvě básně belgických autorů René Opitze a Davida Scheinerta přeložil Vladimír Brett taktéž v šestém čísle.

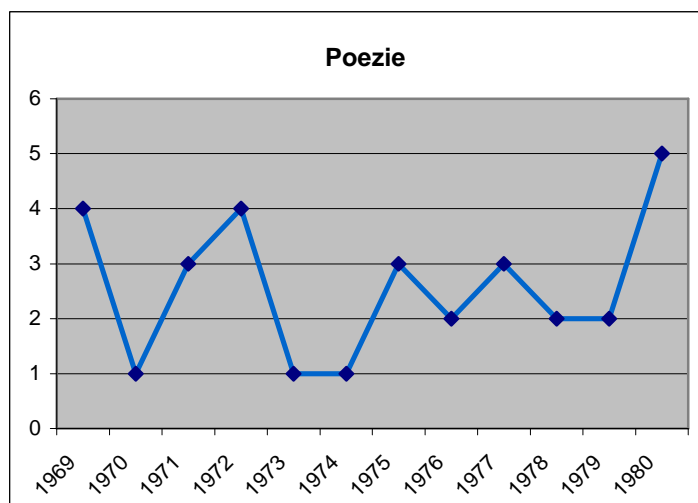
První číslo 22. ročníku nabídlo pohled na současnou švýcarsko-francouzskou poezii. Jan Rubeš přeložil básně George Nicole ze sbírky *Básně*, Pericla Patocchiho ze sb. *Jen ztráta*, Francise Giauquea ze sb. *Země náhody*, Clauda Auberta ze sb.

Zkušební pramen, Monique Laederachové ze sb. *Cín pramene* a Oliviera Perreleta ze sb. *Země Novale*. Verše Emmanuela Roblèse můžeme najít ve čtvrtém čísle, konkrétně ze sbírek *Pražské hodiny* a *Láska bez konce*. Páté číslo přineslo ukázky z tvorby Evelyne Sinnassamyové.

První ze dvou ukázek 23. ročníku byla otištěna ve třetím čísle. Naděžda Macurová přeložila verše Saint-John Perse ze sbírky *Kronika*. Druhá vyšla v pátém čísle, byla věnována edici *Poésie 1*. Jan O. Fischer představil tyto autory: Pierre della Faille (sb. *Podpalubí*), Jean Malrieu (sb. *Tajné jméno, Údolí králů*), Gabriel Cousin (sb. *Obyčejná láska*), George-Louis Godeau (sb. *Zázračné zástupy*), Robert Sabatier (sb. *Zámky milion let staré*), Serge Brindeau (sb. *Kam jde den?*), Guy Chambelland (sb. *Oko cyklónu*), André Liberati (sb. *Starý kapitán*), Patrice Cauda (sb. *Zelený pozemek*), Paul Vincensini (sb. *Z černé trávy, Mrtvý bod*) Jean Pérol (sb. *Plamen mrazu*), Jean Orizet (sb. *Šikmé zrcadlo, Hodiny života*), Christian Bachelin (sb. *Ničivý snůh*), mimo nich to byli ještě Jean Breton a Jacques Izoard.

Ve druhém čísle 24. ročníku vyšla báseň Jean Benoît Pylony. Další ukázky poezie přineslo čtvrté číslo, byly to básně Jean-Pierra Rosnay ze sbírky *Diagonály* a ze sešitků Klubu básníků.

Druhé číslo 25. ročníku bylo věnováno památce Guillaumea Apollinaira. Při příležitosti stého výročí narození připravili Karel Sýs a Jiří Žáček výbor z jeho básní. O několik stran dále otiskli redaktoři ukázky tvorby Pierra Portejoie ze sbírky *Pít vítr*. Výběr poezie z pěti sbírek René Chara nabídl páté číslo, jednalo se o sbírky *Kladivo bez pána, Vztek a tajemství, Krátké umění a ranní ptáci, Slovo na souostroví* a *Zpěv z Balandrany*. Poslední číslo tohoto ročníku přineslo ukázky z tvorby dvou autorů – Phillipa Souppaulta a Giséle Prassinové.

V grafu na předchozí stránce můžeme sledovat četnost článků týkajících se poezie ve sledovaném období.

Poezie nepatří co do frekventovanosti mezi nejčastější žánry. Celkem redakce Světové literatury uvedla na 75 autorů poezie, mezi nimi pouze 5 básníků. A právě Francouzka Evelyne Sinnassamyová je nejmladší uveřejněnou. Naopak nejstarší je Eugène Pottière, autor hlásící se k Pařížské komuně. Naprostá většina děl pochází z dvacátého století (výjimkou je výbor z poezie Eugène Pottière a Julesa Laforguea). Kde jinde než v poezii se nejlépe projevuje politická orientace autorů. Vzhledem k sledovanému období a politické situaci u nás bychom předpokládali, že většina autorů uveřejněná v revui bude členy KSF či bude alespoň s levicí sympatizovat. Ovšem situace je překvapivě opačná. Drtivá většina básníků neměla s levicí nic společného. Zajímavá je také skutečnost, že se vedle francouzských autorů hojně vyskytují také spisovatelé z ostatních frankofonních zemí (zejména Afriky) Redakci se bezesporu podařilo čtenářům představit rejstřík bohatě diferencovaných autorů.

7.5. Drama a filmový scénář

Drama patří spolu s lyrikou a epikou k základním literárním druhům a žánrům. Příběh se tvoří pomocí monologů a dialogů určených zpravidla ke scénickému zpracování. Základní teoretické principy ustanovil již v antice Aristoteles ve své *Poetice*. Může být psáno jak prózou, tak veršem. Formování dramatických žánrů ovlivňuje v každé epoše také dobový společenský a v neposlední řadě literární kontext (rozeznáváme např. církevní hry, historické drama, absurdní

drama, apod.). V evropské tradici se nejčastěji užívá žánrová diferenciacie podle povahy konfliktu: tragédie, komedie, tragikomedie. Filmový scénář je co do grafického ztvárnění podobný divadelní hře. Text bývá rozdělen do dvou sloupců, jeden zachycuje text ve formě monologu či dialogu, druhý obsahuje tzv. scénické poznámky.

S první dramatickou ukázkou se setkáváme až v 17. ročníku ve třetím čísle. Respektive se jedná o divadelní scénky či výstupy autorů Charlese Crose – výstup nazvaný *Kdysi*, Mac-Naba – scénka *Old England* a Julese Jouya s pantomimou *Pán, kterému něco padlo do oka*. Všichni tři působili v proslulé pařížské čtvrti Montmartre.

Pozoruhodný je příspěvek uveřejněný v prvním čísle 18. ročníku. Jedná se o veršovanou balkónovou scénu *Romeo a Julie* Alexandra Dumase st.

Následující tři ročníky nepřinesly žádnou dramatickou ukázkou. Až ve 22. ročníku v pátém čísle si čtenáři mohli přečíst scénář k filmu *Vzpouřila stroje aneb Myšlenka zbavená pout* Romaina Rollanda. Scénář je doprovázen původními ilustracemi Franse Masereela. V šestém čísle Vladimír Stupka uvedl recenzi s ukázkou dramatu Armanda Salacrou *V síni ztracených kroků*.

V dalším ročníku nebyla opět uveřejněna žádná divadelní hra. Ve 24. ročníku v pátém čísle vyšla ukáзка z divadelní hry *Podzimní odpoledne* Raymonda Duthergea.

A poslední uveřejněnou divadelní hrou byl *Mandarínkový pokoj* Roberta Thomase ve druhém čísle 25. ročníku. Tato hra zde byla otištěna v nezkrácené verzi a doprovázena fotografiemi z pařížské inscenace v divadle Des Nouveautés ze dne 18. října 1974.

Jak je patrné na první pohled, divadelní hry a filmové scénáře se netěšily přílišné oblibě. Jejich počet se dá lehce spočítat. Redaktoři Světové literatury dali evidentně přednost jiným žánrům. Můžeme pouze spekulovat proč tomu tak bylo.

7.6. Ostatní žánry

Do této podkapitoly zahrnu jednak díla, která se svou povahou nehodí do žánru povídka nebo román (jedná se o různé typy kratších próz – např. deníkové záznamy, různé příběhy, aj.) a jednak žánry vyskytnuvší se méně často (dopis, úvaha, medailonek, novinový článek, rozhovor, apod.).

Ve 14. ročníku uveřejnila redakce celkem v pěti číslech cyklus *Anály Patafyziky*. Jedná se o svébytný žánr těžko zařaditelný do nějaké kategorie. V prvním čísle se čtenáři seznámí s úvodními stanovami Kolegia Patafyziky zahrnující tyto statě: Roger Shattuck: *Na Prahu Patafyziky*, Jean Dubuffet: *Jarmark předstírání, Musica Bruta*. Ve druhém čísle pak vyšla další část obsahující statě: *Statut Kolegia Patafyziky, Zahajovací projev*, dále stať *Collegium pataphysicum a jeho práce, Kolegium ve světě* Paula Gayota a Serge Lhuré. Celý příspěvek je doprovázen fotografiemi Camille Renaulta, na závěr je otištěna *Patafyzická mapa světa*. Ani třetí číslo nebylo ušetřeno, Análům bylo věnováno přes dvacet stránek. Mezi příspěvky byly jak básně, tak prozaické texty a dopisy. Ve čtvrtém čísle opět nesměly chybět. Mezi přispívajícími se ocitla i jména jako Raymond Queaneau s textem *A DUCH*, Marcel Duchamp otiskl proslov při vernisáži v New Yorku nebo Jean Thuillier se svou sbírkou moralit. Celý cyklus byl opět doprovázen fotografiemi a kresbami věhlasných jmen (např. Man Ray). Ve dvojčísle 5-6 vyšel poslední příspěvek od autorů Kolegia Patafyziky. Objevily se texty Guillaumea Apollinaire či Alfreda Jarryho. Ve stejném čísle byl dokonce otištěn článek mapující situaci Patafyziky v Československu. Mezi otištěnými texty čtenáři mohli najít příspěvek autorů Svěráka a Smoljaka *Život a dílo Járy (da) Cimrmana* nebo *Zprávu o průzkumu patafyzických sídlišť* od autorů Ravika a Nejtka, aj.

V prvním čísle stejného ročníku byly ještě otištěny dopisy Albertine Sarazinové a studie Gilberta Lelyho *Sade: Studie o jeho životě a díle*. Ve druhém čísle bylo otištěno několik ukázek z *Marginálii* Juliána Gracqa a první část biografie Gilberta Lelyho *Sade*. Třetí číslo přineslo ukázky deníkových záznamů Rogera Vaillanda z knihy *Intimní texty*, text Henriho Chopina *Proč jsem autorem sonorní a otevřené poezie* a pokračování Lelyho biografie *Sade*. Třetí pokračování o Sadovi bylo otištěno ve čtvrtém čísle a ve dvojčísle 5-6 byla série dokončena. Jindřich Štýrský zde navíc publikoval torzo Sadova životopisu nazvané příznačně *Markýz de Sade*.

V 15. ročníku vyšly dvě zajímavé studie. V prvním čísle redakce otiskla studii *Albert Camus* Rogera Greniera. Ve druhém čísle pak *Nástin prahu vnímatelnosti pro Finnegana* Michela Butora. Ten se věnuje Joycově postavě zedníka Finnegana.

Jan O. Fischer uveřejnil v druhém čísle 16. ročníku studii věnovanou Pařížské komuně. Ve třetím čísle se Vladimír Brett ve studii *Ve jménu života a lidství* zabýval Romainem Rollandem. Čtvrté číslo přineslo další dvě studie, tentokrát *Kdo jste, pane Simeone?* Léona Thoorensa a Jiřina Cvachoučková otiskla své *První ohlasy díla a činnosti Victora Huga u nás*.

V prvním čísle 17. ročníku přeložil Vladimír Knap kambodžský příběh lásky *Tuma Teav Santhora Moka*. Dosud nepublikované dopisy Marcela Prousta do češtiny přeložil Jaroslav Fryčer ve čtvrtém čísle a Adolf Pfleger připojil srovnávací studii *Marcel Proust a Robert Musil*. V dalším čísle se Vladimír Brett v příspěvku *Francouzští spisovatelé říjnové revoluce zamýšlí na odrazem VŘSR ve Francii*. Jiřina Cvachoučková překládá ukázkou z autobiografie *Červený trojúhelník* Catherine Rouxové a Jaroslav Šmíd připravil medailonek Franse Maserela.

V prvním čísle 18. ročníku otiskla redakce studii George Lubina *Georges Sandová a vzpoura žen proti institucím doby* a *Po stopách Alexandra Dumase otce v Čechách* se vydala Martina Ulrichová. V druhém čísle začíná vycházet první kapitola z *Panoráma literatur* Léona Thoorensa. Celkem ve Světové literatuře vyšly čtyři – *Mezopotámie* (73/2), *Egypt* (73/6), *Arábie* (74/4), *Palestina* (76/6). Ve čtvrtém čísle Jiří Cejpek přeložil pohádkový *Příběh nogajského prince Kalafa a princezny čínské jménem Túránducht*. S reportážemi Jeana Starakise *Ve vězení plukovníků* jsme se mohli seznámit v pátém čísle.

Maurice Rheims zavzpomínal v prvním čísle 19. ročníku na *Život umělců*. A bát se čtenáři mohli ve druhém čísle spolu s Marií Geversovou a jejími příběhy o strašidle *Guldentop*. Ve třetím čísle se Jan O. Fischer zamýšlel v *Několika rozhovorech o problémech „angažovaného divadla“ ve Francii*. Prózu *Přepadení Levasseurovy banky* Emmanuela Roblèse jsme měli možnost si přečíst v pátém čísle. Ve stejném čísle přeložila Jana Petrová básnickou prózu Clauda Benadyho *Léto, které přichází od moře*.

Ve 20. ročníku ve druhém čísle redakce rozmlouvala s Borisem Taslitzkym a uveřejnila příběhy ze sbírky *Za víření bubnů*. Ve třetím čísle čtenáři měli možnost nahlédnout do *Několika listů z deníku Charlese Vildraca*.

V prvním čísle 21. ročníku sleduje Jan O. Fischer *Směry a tendence francouzské poválečné prózy*. Aforismy Pierra Daca přeložila do druhého čísla Jarmila Friedlová.

Až do dalekého Ruska se vydáváme s Jean Blankoffem v pátém čísle 22. ročníku v reportáži *Na přání štíky aneb Cesta do Kirillova*. V šestém čísle si můžeme přečíst několik Stendhalových aforismů *O lásce*.

Za francouzskou literární písni se spolu s Georgesem Brassensem a Jeanem Ferratem vypravil Jan Rubeš v prvním čísle 23. ročníku. Druhé číslo nabídlo ukázkou z připravované knihy *Les Heures d'Emile et Marthe Verhaeren* René Geverse. V rubrice Glosy a úvahy si můžeme přečíst *Hlášení o kriminálním živilu Hugovi*, v šestém čísle tato rubrika nabízí rozhovor s Jeanem Angladem.

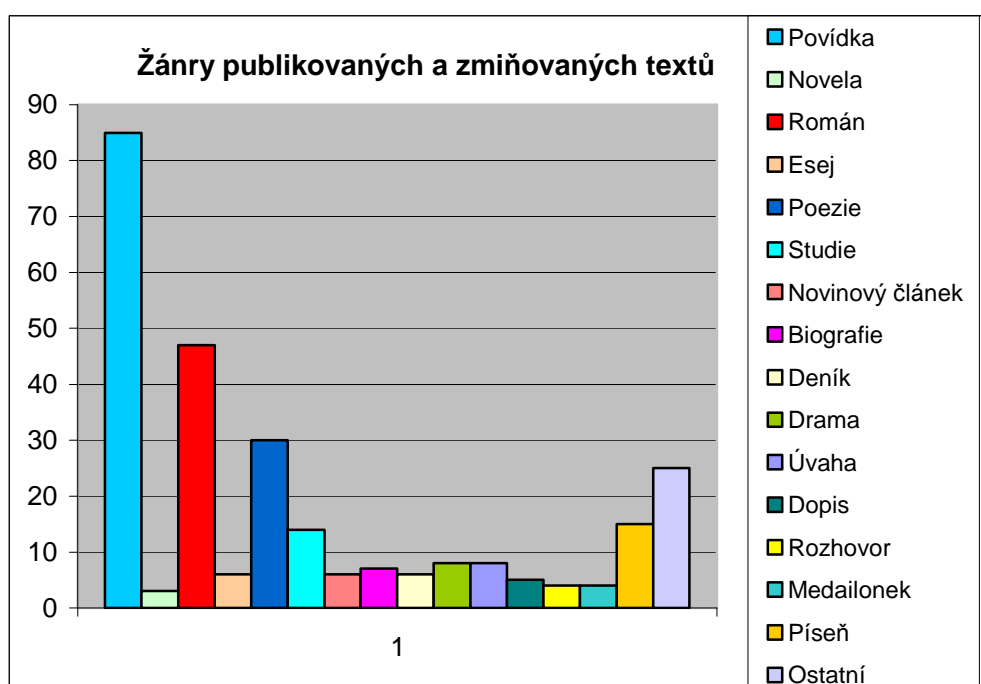
V prvním čísle 24. ročníku se opět s Janem Rubešem vydáváme *Za francouzskou literární písni II*. Tentokrát se zpěvačkami Barbarou a Anne Sylvestre. Ve třetím čísle Jan O. Fischer uveřejnil v článku *O neobyčejnosti obyčejného hrdiny* část osobního dopisu André Wurmsera. V pátém čísle Duchoslav Fořt představuje čtenářům v medailonku *Znovuobjevený Fred Bérence* švýcarského spisovatele. Prózu pro děti *Lvíček* přeložil v šestém čísle Vladimír Brett.

A do třetice se *Za francouzskou literární písni III* vydáváme s Félixem Leclercem a Gillesem Vigneaultem v prvním čísle 25. ročníku. Ve druhém čísle byla otištěna úvaha Guillaume Apollinaire *Nový duch a básníci* a Vladimír Brett přeložil *Apollinairovský kaleidoskop*. Ve třetím čísle Maurice Bessy vzpomíná v článku *Pasažéři vzpomínek*. Jarmila Ortová se v Glosách a úvahách ohlíží za *Literárními cenami ve Frankofonní Africe*. Ve čtvrtém čísle se v rubrice Informatorium dočítáme o *Belgickém festivalu poezie* a dozvídáme se o udělení *Leninovy ceny Hervé Bazinovi*. Páté číslo zprostředkovalo čtenářům ukázkou z rozhlasového pořadu rádia France-Inter: *Magické příběhy z dějin Francie* autorů Louise Pauwlese a Guy Bretona. Na závěr byla otištěna úvaha *Objasnění znamená ortel*. Autor se zamýšlí ku příležitosti úmrtí Jean-Paul Sartra. Celé číslo je protknuto myšlenkami René Chara.

Díla a články zařazené do této podkapitoly byly pro revui nesmírně důležité. Přiblížily totiž čtenářům nejen samotná díla, autory (deníkové záznamy), ale i kulturní prostředí a okolnosti jejich vzniku a působení. Redaktoři otiskli celou řadu zajímavých studií, rozhovorů i neliterárních žánrů (píseň, rozhlasový pořad). Seznámili čtenáře s díly známých, neznámých i téměř zapomenutých autorů. Za velmi přínosné považují zařazení cyklu *Anály Patafyziky* a kapitol ze souboru *Panoráma literatur Léona Thoorens*.

Jak můžeme vidět v tabulce, nejvíce vycházela frankofonní literatura v roce 1977. Je pozoruhodné, že právě v roce, kdy byla zveřejněna Charta 77 a sílila občanská nespokojenost a represe, vychází v revui nejvíce frankofonních příspěvků. Naopak nejméně článků vyšlo roce 1970 jednak díky tomu, že tento ročník obsahoval pouze dvě čísla, a jednak svou roli sehrála bezpochyby i politická situace v Československu, v té době už byla normalizační opatření v plném proudu. Když se podíváme blíže na četnost zástupců žánru v jednotlivých ročnících, tak zjistíme, že pro povídku byl nepříznivější rok 1977, pro román r. 1975, pro esej r. 1970, pro poezii r. 1980, pro drama r. 1972 a pro ostatní žánry r. 1969. Z toho vyplývá různorodost každého čísla. Nelze stanovit pouze jeden ročník, který by obsahoval nejvíce zástupců každého žánru. Tímto redakce bezesporu splnila svůj cíl nabídnout čtenářům žánrově bohatě diferencovaná čísla Světové literatury.

V následujícím grafu si můžeme podrobněji prohlédnout žánry publikovaných a zmiňovaných textů.

Další variantou, jak zjistit četnost frankofonních článků, je počet stran jí věnovaných. Každé číslo mělo 256 stran, dvojčíslo pak 464 stran. Obsahoval-li každý ročník šest čísel, bylo vydáno 1536 stran zahraniční literatury. Kolik z těchto stran bylo věnováno frankofonní literatuře můžeme vidět v následujícím přehledu.

Rok	1969 (4 čísla, 1 dvojčíslo)	358 str.
	1970 (2 čísla)	90 str.
	1971 (4 čísla)	183 str.
	1972 (6 čísel)	385 str.
	1973 (6 čísel)	378 str.
	1974 (6 čísel)	267 str.
	1975 (6 čísel)	312 str.
	1976 (6 čísel)	278 str.
	1977 (6 čísel)	295 str.
	1978 (6 čísel)	157 str.
	1979 (6 čísel)	158 str.
	1980 (6 čísel)	193 str.

		3054 str.

Jak můžeme vidět v tomto přehledu, nejvíce prostoru bylo pro frankofonní literaturu vyhrazeno v letech 1972 a 1973, dále pak v roce 1969. Za celých jedenáct let bylo otištěno 3 054 stran z 15 312 možných. Na jedno číslo připadá průměrně 51 stran, za rok tedy 306 stran, což je jedna pětina z celkového prostoru. Je třeba konstatovat, že frankofonní literatuře byla poskytnuta, i vzhledem na dominantní postavení anglofonní literatury, dostačující plocha.

8.2. Analýza žánrů a témat

V této části budu vycházet zejména z kapitoly *Literární žánry a témata* a z přehledu četnosti výskytu jednotlivých žánrů z předcházející kapitoly.

Z tabulky v předcházející kapitole vidíme, že nejčastějším žánrem revui je povídka. V revui jich bylo otištěno celkem 84 a 3 novely. Jak jsem již zmínila, na každý ročník jich připadá sedm. Navíc její menší rozsah umožňuje zveřejnit celé dílo. Ke čtenáři se tak dostane nezkrácená verze a může si o konkrétním díle udělat ucelenou představu. Druhým nejčastějším žánrem byl román. Ten si, i přes svůj nepraktický rozsah, získal oblibu redakce. V závěsu za románem se drží poezie. Básně svou formou přímo vybízejí k uveřejnění v časopise. Dohromady bylo čtenářům představeno úctyhodných 50 sbírek, ze kterých redaktoři vybírali ukázky. Už s odstupem následuje recenze. Těch redaktoři napsali 17. Vybírali si díla velmi aktuální, ve většině případech nebyl odstup od vydání v mateřském jazyce delší než dva roky. Poněkud na okraji zájmu zůstalo drama. Jak jsem již zmínila v podkapitole *Drama a filmový scénář*, byly uveřejněny pouze dvě ukázky z divadelních her, jeden filmový scénář a několik divadelních scének. Drama se tedy opravdu netěšilo přílišně

oblibě. Vrátime-li se ještě k tabulce z minulé kapitoly, zjistíme, že nejfrekventovanější zastoupení měla kategorie Ostatní (sečteme-li dohromady marginální žánry). Do této kategorie spadají žánry jako medailonek, dopis, novinový článek, studie nebo píseň... A právě tyto zdánlivě okrajové útvary dokazují široký rozhled redaktorů a oživují charakter časopisu.

Díla jsou nejen žánrově ale i námětově pestrá. Jako častý námět se objevovaly mezilidské vztahy, např. v díle Emila Ajara *Život před sebou*. Ovšem pozornost se obrátila od společnosti směrem k jedinci. Respektive k jeho nitru. Autoři nechávali nahlédnout do vnitřních stavů svých hrdinů často hledajících své místo v životě. Třeba Anne Philipová nechává v románu *Tady, tam, někde jinde* nahlédnout do nitra hlavní hrdinky. U autorů z frankofonní Afriky to byla především témata kolonizace a otrokářství, které kritizovali ve svých dílech. Za všechny například Malek Haddad v románu *Poslední dojem* nebo Medou-Mvomo v *Besedování k ničemu*. Za okrajové můžeme považovat historické, politické a válečné náměty. Ve dvou případech se vyskytla díla (romány) s vědecko-fantastickou tematikou. Oba romány, *Uši džungle* i *Až delfín promluví*, se zabývají zneužitím vědeckých poznatků pro válečné účely. V tomto směru mohou připomínat díla spisovatele Karla Čapka.

Vzhledem ke sledovanému období bychom očekávali, že díla nebudou příliš vybočovat ze stranických požadavků. Toto očekávání se také splnilo. Ovšem i přes to si ponechala tematickou různorodost a pestrost, a nejsou nikterak výrazně poplatná politice vládnoucí strany.

8.3. Analýza autorů podle národnosti

Při procházení přílohy *Index frankofonních spisovatelů* zjistíme, jak bohaté národností složení spisovatelů Světová literatura nabízela. Celkem představila 227 autorů z 24 zemí světa. Jasnou jedničkou mezi kontinenty je Evropa. 75% autorů je evropského původu a je logické, že z frankofonních evropských zemí má majoritní zastoupení, při počtu 138 autorů, Francie.

Za Francii se umístila Belgie s 18 spisovateli: A. Ayguesparse, B. Brocková, P. Emond, P. della Faille, M. Geversová, R. Gevers, J. Izoard, J. Muno, G. Nélod, R. Opitz, Ch. Paron, E. Paumen, D. Scheinert, G. Simeon, M. Thiry, L. Thoorens, E. Vandercammen, A. Wayens. Třetí místo v pomyslném poháru evropských zemí obsadilo Švýcarsko s celkovým počtem 10 autorů: C. Aubert, F. Bérence, F. Giauque, P. Jaccottet, M. Laederachová, J. Mercanton, G. Nicole, P. Patocchi, O. Perrelet a Ch. Ramuz.

Druhým nejpočetnějším kontinentem je se 37 autory Afrika. Nejvíce zastoupenou zemí bylo Alžírsko. Do Světové literatury byli vybráni následující spisovatelé: A. Azeggagh, R. Bey, R. Boudjera, L. Diakhaté, M. Feraoun, N. Guendúz, M. Haddad, Y. Sebti, H. Záhir, H. Zehar, Z. Zerrari. Druhou nejzastoupenější zemí byl Kamerun. Z této africké republiky pocházejí: F. Bebey, M. Beti, P. Rwandě, F.-B. Ewembé, R.G. Medou-Mvomo, J.P. Nyuai, J.-M. Nzounakeu a R. Philombe. A konečně třetí zemí byl Senegal, z něhož vzešli: M. Díp, bratři B. Diop a D. Diop, M. Fall, S. Ousmane a L. Sédar Senghor.

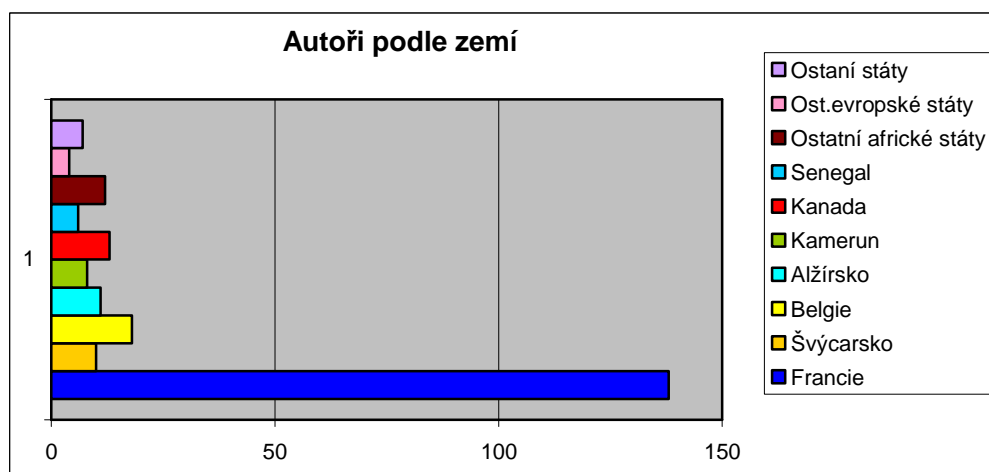
Ostatní afričtí spisovatelé pocházeli z Tuniska (C. Benady, A. Memmi), Pobřeží Slonoviny (B. Dadié), Rwandy (J.B. Mutabaruka), Súdánu (Y. Ouloguema), Konga (Tchicaya, G. Menga), Maroka (M. Khair-Eddine), Mali (S. Badian) a Madagaskaru (J. Rabemanjara, F. Ranaivo). Většina afrických autorů měla blízký vztah k francouzskému kulturnímu prostředí. Buď ve Francii studovali nebo se tam v průběhu života přestěhovali.

Dalšími mimoevropskými státy, z nichž pocházeli umělci uveřejnění v časopise byly Libanon (A. Chedid, M. Suleiman), dále Guadeloupe (M. Condé), Francouzská Guyana (L. Damas) a Haiti (J. Roumain) nacházející se v Karibském moři. Nechyběl ani zástupce Asie. V prvním čísle 17. ročníku si redakce vybrala kambodžského spisovatele Santhora Moka. Opět v prvním čísle se Jan Rubeš věnoval *Současné francouzsko-kanadské poezii*. Do oka mu padli: A. Grandbois, H.

Saint-Denys-Garneau, A. Hubert, E. de Grandmont, J-G. Pilon, R. Giguère, J. Godbut a C. Gavreau. Samostatně se pak objevili J. Benoît, F. Leclerc, G. Roy, Y. Thériault a G. Vigneault.

Různorodost autorů je ve Světové literatuře nepřehlédnutelná. Čtenáři se mohli seznámit s umělci skoro ze všech světadílů (mimo Austrálie a Antarktidy). Skoro 40% autorů nepochází z Francie. Tento vysoký počet je dán kulturními a historickými vazbami s ostatními frankofonními zeměmi (zejména bývalé kolonie). Došlo tak vzájemnému nejen uměleckému sepjetí. Redakce rozhodně splnila jeden ze svých cílů, a to, představit co nejširší pole spisovatelů.

Pro doplnění připojuji graf, kde si můžeme přehledně prohlédnout zastoupení jednotlivých zemí.

8.4. Analýza autorů podle politické angažovanosti

Zabývat se spisovateli z hlediska jejich politické angažovanosti je velmi složité, ne-li přímo nemožné. Tyto údaje se totiž poměrně obtížně získávají. U těch spisovatelů, kteří svou politickou příslušnost netajili nebo ji dokonce veřejně projevovali, je to snadné. Ale pak je tu druhá, početnější skupina, která své přesvědčení, bylo-li nějaké, nedávala najevo. Celá řada autorů prošla nejen v tvorbě určitým vývojem. Tento vývoj se projevil i v jejich politickém smýšlení. Mnozí byli na začátku své kariéry členy politické strany (většinou Komunistické strany Francie), v průběhu života se pak s myšlenkami komunismu rozešly, buďto dobrovolně nebo byli vyloučeni. Rolí v tom sehrála i měnící se politická situace ve světě a i u nás.

Takovým impulsem pro opuštění politické kariéry mohly být události spojené se zveřejněním Charty 77 nebo to mohl být důsledek prověrek a čistek v samotné komunistické straně. Dalším podnětem se mohly stát poválečné události či rok 1956 a sním související odhalení kultu Stalina. V následujícím přehledu najdeme ty autory, jež se svými politickými názory netajili a patří tak do skupiny buď přímo členů KSF nebo sympatizantů s ní.

Členové KSF

A. Camus

P. Éluard

A. Stil

B. Taslitzky

E. Thomas

R. Vailland

Sympatizanti s levicí

J.R. Bloch

M. Beti

L. Cladel

J.B. Clément

B. Dadié

R. Débray

E. Guillevic

R. Merle

G. Mounin

E. Pottier

A. Remacle

J. Rousselot

J. Vallès

Ze seznamu vyplývá, že z uvedených 227 autorů jich bylo jen 5 (tedy 2%) členy komunistické strany a byli tudíž politicky angažovaní. Druhý sloupec zahrnuje 13 autorů (necelých 6%), jimž nebyly myšlenky levice cizí, ba dokonce s nimi sympatizovali. Ze všech zveřejněných frankofonních spisovatelů dostaneme pouhých 18 autorů, tedy 8%, jež byli levicové orientace. Z důvodů, které jsem uvedla v úvodní části kapitoly, je toto číslo spíše přibližné. Pokud autoři projevovali v dílech své politické smýšlení, nečinili tak nikterak agitujícím způsobem, spíše se to projevovalo v tematickém výběru. Nelze tvrdit, že redakce byla ve výběru autorů jakkoli podřízena jejich politickému přesvědčení. A opět potvrdila zájem představit čtenářům autory především literatury světové.

8.5. Analýza autorů z hlediska aktuálnosti

V této kapitole budu analyzovat, jestli byl výběr autorů z hlediska jejich životního a tvůrčího období, případně účasti v nějakém literárním hnutí, dle programového zaměření Světové literatury.

Nahlédneme-li v příloze do *Indexu frankofonních autorů*, zjistíme, že z 227 spisovatelů spadá pouze 11 do jiného období než do 20. století. Ve třetím čísle 18. ročníku uveřejnila redakce *Příběh nogajského prince Kalafa a princezny čínské jménem Túrándúcht* ze sbírky *Tisíc a jeden den* francouzské autora François Petite de la Croix, jenž vycházela v pěti svazcích v letech 1710-1712. Jedná se o jediné dílo z 18. století. Zbylých deset děl pochází ze století 19. Ve druhém čísle 16. ročníku se Jan O. Fischer v článku *Sto let pařížské komuny* věnoval stoupencům tohoto hnutí. Jak známo Pařížská komuna se datuje do roku 1871. Mezi zmiňovanými přívrženci jsou: Eugène Pottier, Jules Vallès a Jean Baptiste Clément. A byl to opět Jan O. Fischer, kdo se ve třetím čísle 17. ročníku v příspěvku *Smích a písně Montmartru* zabýval osobnostmi spojenými se slavnou pařížskou čtvrtí. Tvorba většiny z nich (Ch. Cros, J. Jouy, Mac-Nab...) patří do 2. poloviny 19. století. Velmi zajímavý objev učinila Martina Ulrichová v prvním čísle 18. ročníku. Čtenářům představila méně známou část díla Alexandra Dumase st., a to balkónovou scénu z dramatu *Romeo a Julie*. Málokdo totiž ví, že Dumas, někdy kolem roku 1869, na tomto námětu pracoval. Posledním příspěvkem staršího data byly v šestém čísle 22. ročníku Stendhalovy aforismy. V prvním čísle 17. ročníku redakce otiskla příběh Santhora Moka *Tuma Teav*, sice se jednalo o francouzský převod z roku 1965, ale dílo pochází z konce 19. století. Řadím ho tedy do této skupiny. Díla těchto autorů jsme zaznamenaly zejména v letech 1971 až 1973. Tedy na začátku normalizace, kdy už se projevila zmiňovaná omezující opatření a nařízení vládnoucí strany.

Zbývající autoři náležejí do 20. století. Můžeme je tedy považovat za současné a moderní spisovatele. Jejich aktuálnost lze také posuzovat z hlediska roků vydání uveřejněných děl. A tady nastává určitý rozpor. Při nahlédnutí do *Indexu frankofonních spisovatelů* a následně *Indexu frankofonních děl* zjistíme, že uveřejnění autoři sice spadají do 20. století a jejich díla jsou převážně z druhé poloviny 20. století, ale ke čtenářům Světové literatury se dostala se zpožděním. A to v mnoha případech se zpoždění značným. Přibližně jen třetina děl vyšla do pěti let po

vydání v originále. Ostatní díla byla uveřejněna se zpožděním deseti i více let. I přesto, že si redaktoři vybírali vesměs současné autory, často sáhli po jejich starších dílech. Výjimkou není ani uplynutí dvaceti let od vydání v originále. Redakce neuveřejnila, až na *Anály Patafyziky*, žádné ucelené bloky věnované jednotlivým literárním směrům či skupinám. Věnovala se spíše samotným autorům. Tuto skutečnost si nelze vysvětlit jinak než jako důsledek normalizačních opatření, kdy byl výrazně omezen přístup k současné zahraniční literatuře. Oficiální opatření bránila přístupu a pronikání nežádoucích, tedy i frankofonní, literatury. Nicméně i přes to se redakce Světové literatury snažila čtenářům nabídnout co nejširší spektrum frankofonních autorů.

8.6. Analýza změn v důsledku politické situace

V následující kapitole se budu zabývat změnami, kterými revue procházela v letech 1969 - 1980. Zvláště těmi týkající se politické situace a mající vliv na podobu časopisu.

Můžeme říci, že v roce 1970 bylo přijetím dokumentu *Poučení z krizového vývoje ve straně a společnosti po XIII. Sjezdu KSČ* odstartováno období tzv. *normalizace*. Svoji moc opět pevně uchopila komunistická strana a začala ji tvrdě prosazovat nejen proti svým odpůrcům. Do literatury opět vstupuje cenzura, mnozí spisovatelé jsou zakázáni, knihy se likvidují ve velkém. Tato doba se samozřejmě projevila i ve Světové literatuře. Nahlédnutím do kapitoly *Četnost výskytu děl* zjistíme, že ještě v ročníku 14. vyšlo 22 příspěvků, ovšem v následujícím roce 1970 v 15. ročníku vyšla pouze dvě čísla a zároveň nejméně frankofonních článků. O rok později v 16. ročníku to byla čísla čtyři. Obecně počet příspěvků ve Světové literatuře kolísal, propad nalezneme v roce 1974, poté dochází opět k nárůstu. Nejvíce frankofonní literatury přinesl rok 1977. Jak jsem již zmínila v kapitole *Četnost výskytu děl* nelze určit jeden ročník, který by obsahoval nejvíce zástupců z každého žánru. Tímto redakce splnila jeden ze svých cílů a to nabídnout čtenářům bohatě diferencovaná čísla revue.

Politické změny měly ve svém důsledku přímý vliv na výběr frankofonní literatury v časopise. Je tu jasná souvislost mezi politickými opatřeními a přístupem k zahraniční literatuře. Zejména je to patrné ve volbě děl frankofonních spisovatelů, která byla uváděna s několikaletými prodlevami.

9. Závěr

Analytická část diplomové práce potvrdila mé předpoklady týkající se národnosti spisovatelů, upřednostňovaného žánru a vlivu politických změn na časopis. Z 227 autorů bylo 138 francouzské národnosti, všichni, kromě jedenácti, tvořili ve dvacátém století. Nejfrekventovanějším žánrem byla vsutku povídka. A jak jsem uvedla v kapitole 8.6. *Analýza změn v důsledku politické situace*, politické změny měly vliv na skladbu časopisu, což se projevilo zejména ve výběru frankofonních děl, kdy redaktoři často sahalo po těch ne zrovna současných. Tímto se ne zcela potvrdila má hypotéza ohledně aktuálnosti otištěných děl.

V úvodu mé práce jsem vyslovila domněnku týkající se nedominantního postavení frankofonní literatury v časopise. Jak prokázala analytická část, celá jedna pětina děl souvisela s frankofonní literaturou, což mi moji hypotézu vyvrací. Můj další odhad spočíval v levicové orientaci spisovatelů. Analýza ovšem prokázala, že pouhých 8% sympatizovalo s komunistickou stranou, tudíž jejich politická orientace nehrála v jejich výběru podstatnou roli.

Nejen z mé práce vyplývá, že Světová literatura měla nepochybně zásadní význam pro tehdejší kulturní povědomí. Neseznamovala čtenáře jen se zahraničními autory, ale umožnila uveřejnění překladů děl, která u nás v té době nemohla vyjít.

Bibliografie

- Světová literatura*, Odeon, Praha 1969 – 1980
- Čapka, F., *Dějiny země koruny české v datech*, Libri, Praha 1999
- Demougin, J., *Dictionnaire de la littérature française et francophone, I., II., III.*, Larousse, Paris 1988
- Dokoupil, B., *Slovník českých literárních časopisů, periodických literárních sborníků a almanachů 1945 – 2000*, Host, Brno 2002
- Fryčer, J. a kol., *Slovník francouzsky píšících spisovatelů*, Libri, Praha 2002
- Lehár, J., *Česká literatura od počátků k dnešku*, Lidové noviny, Praha 1998
- Mocná, D., Peterka, J. a kol., *Encyklopedie literárních žánrů*, Paseka, Praha Litomyšl 2004
- Otáhal, M., *Normalizace 1969-1989 : příspěvek ke stavu bádání*, Ústav pro soudobé dějiny AV ČR, Praha 2002
- Otáhal, M., *Svědectví o duchovním útlaku (1969-1970): Dokumenty*, Maxdorf, Praha 1993

www.obecprekladatel.u.cz
<http://catalogue.bnf.fr>
www.google.book.fr

Přílohy
I. Index frankofonních autorů

A

Ajar, Émile – (78/5/17-62)

*1914, †1980

vlastním jménem Roman Kacew

francouzský romanopisec litevského původu

dvojnásobný držitel Goncourtovy ceny

Allais, Alphonse – (72/3/160,165)

*1854, †1905

francouzský prozaik, humorista

kmenový autor kabaretu Chat Noir

Anglade, Jean – (74/6/107-149, 78/6/241-243)

*1915

francouzský romanopisec, esejista

Apollinaire, Guillaume (69/5-6/206, 80/2/2-37)

*1880, †1918

vlastním jménem Wilhelm Apollinaris de Kostrowitzky

francouzský básník, prozaik, kritik a dramatik

jedna z předních postav evropské avantgardy

Artaud, Antonin - (69/3/193)

*1896, †1948

vlastním jménem Antoine Marie Joseph Artaud

francouzský dramatik, divadelní teoretik a básník

v letech 1920-1926 sympatizoval se surrealisty

Aubert, Claude – (77/2/210)

*1915, †1972

švýcarský francouzsky píšící autor

Aulard, Marie-Louise

francouzská autorka

11.května 1953 jmenována do funkce Regentky Kolegia Patafyziky

Auzou, Michel

francouzský autor

Ayguesparse, Albert – (75/2/69-74)

*1900, †1996

belgický francouzsky píšící romanopisec, básník, esejista

Azeggagh, Ahmed – (74/2/109-110)

*1940, †2003

alžírský francouzsky píšící spisovatel, novinář

studoval ve Francii

B

Badian, Seydou – (79/1/243-245)

*1928

celým jménem Seydou Badian Kouyaté

malijský francouzsky píšící autor

Bachelin, Christian – (78/5/88)

*1933

francouzský básník

Baissette, Gaston – (80/233-234)

*1901, †1977

francouzský spisovatel

Barbara – (79/1/146-148)

*1930, †1997

vlastním jménem Monique Andrée Serf

francouzská písničkářka

Bataille, Michel – (75/6/196-225)

*1926, †2008

francouzský romanopisec, esejista

Bazin, Hervé – (73/1/128-171, 80/4/255)

*1911, †1996

vlastním jménem Jean-Pierre Hervé-Bazin

francouzský prozaik

Bebey, Francis – (75/3/232-235)

*1921, †2001

kamerunský francouzsky píšící prozaik

studia ve Francii

Bey, Rachid – (74/2/112-115)

*1946

alžírský francouzsky píšící básník

Benady, Claude – (74/5/229-234)

*1922, †1995

tuniský francouzsky píšící básník

Benoît, Jean – (79/3/214-215)

*1922

kanadský malíř, sochař

od 1947 žije v Paříži

surrealista

Bérence, Fred – (79/5/250-252)

*1889, †1977

švýcarský francouzsky píšící spisovatel

Bessy, Maurice – 80/3/179-206)

*1910, †1993

francouzský romanopisec, novinář

Beti, Mongo – (78/2/239-240)

*1932

vlastním jménem Alexandre Biyidi
kamerunský francouzsky píšící prozaik
sympatizuje s levicí

Biga, Daniel – (78/5/89)

*1940

francouzský básník

Blankoff, Jean – (77/5/148-157)

*1931

francouzský slavista

Bloch, Jean-Richaud – (77/5/16-53)

*1884, †1947

francouzský prozaik, dramatik a novinář

levicově orientovaný

Botrel, Theodore – (72/3/168)

*1868, †1925

francouzský písničkář

Boudjera, Rachid – (74/2/116)

*1941

alžírský francouzsky píšící spisovatel

Boulanger, Daniel – (76/5/25-45)

*1922

francouzský prozaik, básník, dramatik a scénárista

Boulle, Pierre – (70/2/244-256, 73/5/86-105)

*1912, †1994

francouzský spisovatel

autor vědecko-fantastických románů

Bourceau, Emile - (69/4/141)

francouzský autor

Brassens, Georges – (78/1/53-57)

*1921, †1981

francouzský písničkář a básník

Brel, Jacques – (79/2/250-251)

*1929, †1978

francouzský šansoniér a básník

Breton, Guy – (80/5/121-128)

*1919, †2008

francouzský historik, novinář, spisovatel

Breton, Jean – (78/5/83)

*1930, †2006

francouzský básník

Brindeau, Serge – (78/5/80-81)

*1925, †1997

francouzský básník, filozof

Brock, Renée – (77/3/186-222)

*1912, †1980

belgická francouzsky píšící spisovatelka

Bruant, Aristide – (72/3/158-159)

*1851, †1925

francouzský písničkář

jeden z nejvýznamnějších písničkářů Montmartru

Brunet, Jacques (69/4/145)

francouzský autor

29. srpna 1965 jmenován do funkce Regenta v Kolegiu Patafyziky

Butor, Michel – (70/2/161-165)

*1926

francouzský básník, romanopisec, esejista

jeden v vůdčích představitelů tzv. nového románu
podle něj se román ocitá mezi poezií a esejem

C

Camus, Albert - (70/1/46-60)

*1913, †1960

francouzský romanopisec, dramatik, esejista

narodil se v Alžírsku

silně ovlivněný existencialismem, ve 30. letech byl komunistou

navštívil Československo

Cauda, Patrice – (78/5/82-83)

*1928

francouzský básník

Cladel, Léon – (71/3/14-19)

*1835, †1892

francouzský prozaik, dramatik a básník

sympatizoval s pařížskou komunou

Clancier, George Emmanuel – (75/6/75-76)

*1914

francouzský romanopisec, básník, literární kritik

Clavel, Bernard – (72/5/128-156, 78/1/247-250)

*1923

francouzský romanopisec, esejista, novinář, výtvarný kritik

Clément, Jean Baptiste – (71/2/31-36)

*1836, †1903

francouzský básník a novinář

aktivní účastník pařížské komuny

po 1871 v emigraci v Anglii

Condé, Maryse – (80/3/238-240)

*1937

guadaloupská francouzsky píšící spisovatelka

Corvèz, Françoise – (73/3/123-128)

francouzská autorka

Cousin, Gabriel – (78/5/75-77)

*1918

francouzský básník, dramatik

Couté, Gaston – (72/3/164)

*1880, †1911

francouzský básník a písničkář

Cravan, Arthur - (69/3/191)

*1887, začátkem 1920 zmizel v Mexickém zálivu

vlastním jménem Fabien Avenarius Lloyd

francouzský prozaik a novinář anglického původu

vedl nekonformní skandální život

Croix, François Pétits de la – (73/4/123-159)

*1653, †1713

francouzský spisovatel zaměřený na Orient

Cros, Charles – (72/3/148-157)

*1842, †1888

francouzský básník

přátelil se s parnasistickými básníky

D

Dac, Pierre – (76/2/66, 90, 162, 189, 215, 256)

*1893, †1975

francouzský humorista

za války působil v odboji

Dadié, Bernard Binlin - (69/5-6/429-432, 73/4/164-173, 76/6/144-147)

*1916

francouzsky píšící básník a spisovatel Pobřeží Slonoviny
sympatizuje s levicí

Damas, Léon Gontran – (72/5/218, 226)

*1912, †1978

quayanský francouzsky píšící básník, esejista

Debray, Régis – (73/2/43-58)

*1941

francouzský esejista a romanopisec

marxisticky orientovaný

bojoval po boku Che Guevary, přítel Fidela Castra

poradce prezidenta Mitteranda

Decoin, Didier – (79/1/16-49)

*1945

francouzský romanopisec, esejista

Derumaux, Pierre (69/4/140)

francouzský autor

Detrez, Conrad – 80/2/236-237

*1937, †1985

francouzský prozaik, básník, esejista belgického původu

Diakhaté, Laminé – (80/5/233)

*1928, †1987

senegalský francouzsky píšící spisovatel, politik

Díb, Muhammad – (72/3/75-76)

*1920, †2003

alžírský francouzsky píšící spisovatel

Diop, Birago – (72/5/216)

*1906, †1989

senegalský francouzsky píšící básník a prozaik

Diop, David – (72/5/217)

*1927, †1960

senegalský francouzsky píšící básník

Doff, Neel – (77/2/212-243)

*1858, †1942

nizozemská francouzsky píšící spisovatelka

silné sociální cítění

Druart, René (69/5-6/207-208)

*1882, †1961

francouzský básník, kritik

Du Poult de Joye, René (69/4/135-136)

člen Kolegia Patafyziky

Dubuffet, Jean - (69/1/19, 69/1/20-23)

*1901, †1985

francouzský malíř a sochař, první teoretik tzv. L'Art Brut

Duchamp, Marcel - (69/4/128-130)

*1887, †1968

francouzský malíř a sochař

zakladatel metody-ready made

člen Kolegia Patafyziky a spolku OuLiPo

Dumas, Alexandre, starší – (73/1/249)

*1802, †1870

vlastním jménem Alexandre Dumas Davy de La Pailleterie

francouzský prozaik, dramatik

romantismus

Dutherque, Raymond – (79/5/148-163)

*1929

francouzský dramatik

E

Effel, Jean – (75/4/144-150)

*1908, †1982

vlastním jménem François Lejeune

francouzský kreslíř, karikaturista, novinář

blízký vztah k Československu

Éluard, Paul – (72/6/84-118)

*1895, †1952

francouzský básník

dadaista, surrealista

politicky se angažoval – vstup do KSF, 1933 vyloučen, 1942 znovu vstoupil

Emond, Paul – (78/4/213-222)

*1944

belgický francouzsky píšící romanopisec, esejista, dramatik

v letech 1973-1977 pobýval v Československu

Ewande, Daniel – (75/3/247-255)

*1935

kamerunský francouzsky píšící spisovatel

Ewembé, François-Borgia

kamerunský francouzsky píšící prozaik

F

Fabry, Raymond - (69/4/141)

*1750, †1834

francouzský autor, kněz

Faille, Pierre della – (78/5/72-73)

*1906, †1989

belgický francouzsky píšící básník

Fall, Malick – (72/5/224)

*1920, †1978

senegalský francouzsky píšící básník

Faure, Lucie – (76/1/29-61)

*1908, †1977

francouzská prozaička, novinářka

Feraoun, Moulou – (77/6/208-217)

*1913, †1962

alžírský francouzsky píšící spisovatel

Ferrat, Jean – (78/1/58-59)

*1930

francouzský písničkář, šansoniér

Follain, Jean - (69/4/71-77)

*1903, †1971

francouzský básník a prozaik

představitel „poetického realismu“

spojován s tzv. rochefortskou školou

G

Gandon, Yves – (75/1/175-185)

*1899, †1975

francouzský literární kritik a romanopisec

Gauvreau, Claude – (72/1/243)

*1925, †1971

kanadský francouzsky píšící básník, dramatik, kritik

Gayot, Paul - (69/2/234-236)

člen Kolegia Patafyziky

Gernigon, Christian – (79/5/33-51)

*1949

francouzský romanopisec

Gevers, Marie – (74/2/177-195)

*1883, †1975

belgická francouzsky píšící prozaička

Gevers, René – (78/2/233-234)

*1869, †1944

belgický malíř

Giaque, Francis - (77/2/210)

*1934, †1965

švýcarský francouzsky píšící básník

Giguère, Roland – (72/1/241-242)

*1929

kanadský francouzsky píšící básník

Godbut, Jacques – (72/1/243)

*1933

kanadský francouzsky píšící romanopisec, básník, dramatik, esejista

Godeau, George-Louis – (78/5/78-79)

*1921, †1999

francouzský básník, malíř

Gracq, Julien - (69/2/181-191)

*1910, †2007

francouzský spisovatel, kritik, esejista

hlásí se k surrealismu

Grandbois, Alain – (72/1/238)

*1900, †1975

kanadský francouzsky píšící básník, novelista a esejista

Grandmont, Eloi de – (72/1/240)

*1921, †1970

kanadský francouzsky píšící spisovatel, režisér

Grenier, Jean – (70/1/3-44)

*1898, †1971

francouzský spisovatel a filozof

Grenier, Roger (75/4/153-187)

*1919

francouzský publicista, prozaik a esejista

spolupracovník Alberta Camuse

Guendúz, Nadia – (74/2/107-108)

*1940, †1992

alžírská francouzsky píšící básnířka

Guillevic, Eugène – (71/1/110)

*1907, †1997

francouzský básník

sympatizuje s levicí

H

H. B. PGAAVAQ – (69/5-6/209)

*1906, †1991

vlastním jménem Henri Bouché

francouzský autor, Kolegium Patafyziky

Haddad, Malek – (72/1/41-49, 72/3/72-73, 74/2/99-108)

*1927, †1978

alžírský francouzsky píšící spisovatel

Hébert, Anne – (72/1/239)

*1916, †2000

kanadská francouzsky píšící prozaička a básnířka

Henriot, Emile – (78/4/213-222)

*1889, †1961

francouzský básník, prozaik a kritik

CH

Chambelland, Guy – (78/5/81)

*1927, †1996

francouzský básník

Char, René – (80/5/95-100, 80/5/13, 27, 40, 50, 94, 115, 228)

*1907, †1988

francouzský básník a dramatik

lyrická poezie

Chedid, Andrée – (77/4/201-212)

*1921

libanonská francouzsky píšící básnířka, prozaička, dramatička

od 1946 žije v Paříži

Chopin, Henri - (69/3/118-127)

*1922, †2008

francouzský básník

autor tzv. sonorní poezie

I

Izoard, Jacques – (78/5/86)

*1936, †2008

belgický francouzsky píšící básník, esejista

J

Jaccottet, Phillippe - (70/2/17-21)

*1922

švýcarský básník, překladatel, prozaik

od 1953 trvale žije ve Francii

Jaffé, Hans L.C. – (71/4/212-216)

*1915, †1984

nizozemský umělecký kritik

Jarry, Alfred - (69/3/189)

*1873, †1907

francouzský básník, prozaik a dramatik
tvůrcem postavy král Ubu
považován za předchůdce surrealistů

Jouffroy, Alain – (69/1/70-85)

*1928

francouzský básník a prozaik
zpočátku ovlivněn setkáním s A. Bretonem

Jouy, Jules – (72/3/166)

*1855, †1897

francouzský písničkář Montmartru

Juranville, Clarisse (69/4/144)

*1826, †1906

francouzská autorka
měla blízko k dadaismu a surrealismu

K

Khair-Eddine, Mohamed - (69/2/238-240)

*1941, †1995

marocký spisovatel
zakladatel hnutí „Poésie Toute“

Kieffer, Rosemarie – (76/4/110-132)

*1932, †1994

lucemburská francouzsky píšící spisovatelka

Klein, Gérard – (80/2/77-99)

*1937

francouzský prozaik, esejista
autor sci-fi literatury

L

Laederach, Monique – (77/2/211)

*1938, †2004

švýcarská francouzsky píšící spisovatelka

Laforgue, Jules - (69/2/165-172)

*1860, †1887

francouzský básník

měl blízko k symbolismu a dekadenci

Lainé, Pascal – (79/3/241-242)

*1942

francouzský romanopisec, esejista, dramatik

Lauran, Annie – (79/6/48-74)

*1947, †1988

francouzská spisovatelka

Lautrec, Gabriel de – (72/3/165)

*1867, †1937

francouzský básník, překladatel

spjat s prostředím kabaretů na Montmartru

Leclerc, Félix – (72/1/244-248, 80/1/112-114)

*1914, †1988

kanadský francouzsky píšící básník, spisovatel, hudebník

angažoval se za suverenitu Quebecu

Lely, Gilbert – (69/1/238-256, 69/2/241-256, 69/3/242-256, 69/4/241-256, 69/5-6/
222-256)

*1904, †1985

francouzský básník, surrealista

editor kompletního díla Markýze de Sade

Lhuré, Serge - (69/2/234-236)

francouzský autor

datér Kolegia Patafyziky

Libérati, André – (78/5/82)

*1921

francouzský spisovatel narozený v Bejrútu

Lubin, George – (73/1/251-256)

*1904, †2000

francouzský prozaik

specialista na George Sandovou

M

Mac-Nab, Maurice – (72/3/169)

*1856, †1889

francouzský básník a písničkář

Malrieu, Jean – (78/5/73-74)

*1915, †1976)

francouzský básník

spolupracoval se surrealisty

Maunick, Edouard – (72/5/221-222)

*1931

africký francouzsky píšící básník, kritik a překladatel

Maurois, André – (76/6/49-59)

*1885, †1967

vlastním jménem Émile Herzog

francouzský romanopisec, esejista, kritik a publicista

Medou-Mvomo, Rémy Gilbert – (75/3/244-247)

*1938

kamerunský francouzsky píšící spisovatel

Memmi, Albert – (75/5/195-223)

*1920

tuniský francouzsky píšící prozaik, esejista

Menga, Guy – (75/3/242-244)

*1935

konžský francouzsky píšící spisovatel

Mercanton, Jacques – (70/2/147-159)

*1910, †1996

švýcarský francouzsky píšící prozaik, kritik

Merle, Robert – (72/1/154-156, 72/2/, 73-144, 72/3/173-250, 80/6/235-238)

*1908, †2004

francouzský romanopisec, dramatik a překladatel alžírského původu
levicově, humanisticky orientovaný

Mistler, Jean – (77/1/194-240)

*1897, †1988

francouzský spisovatel

od 1928 politická kariéra, radikální socialista

Modiano, Patrick – (79/4/243-246)

*1945

francouzský romanopisec

Mok, Santhor – (72/1/72-111)

*1852, †1895

kambodžský spisovatel, básník narozený v Paříži

Mounin, George – (78/5/71-72)

*1910, †1993

vlastním jménem Louis Leboucher

francouzský lingvista

marxistická orientace

Muno, Jean – (71/1/197-206)

*1924, †1988

vlastním jménem Robert Burniaux

belgický spisovatel patřící ke skupině „Groupe du Roman“

Mutabaruka, Jean Baptiste – (72/5/224)

*1937

rwandský francouzsky píšící básník

N

Nélod, Gilles – (71/1/187-195)

*1922, †1989

belgický spisovatel

jeden ze spoluzakladatelů „Groupe du Roman“

Nicole, George – (77/2/209)

*1900, †1961

švýcarský francouzsky píšící autor

Noppeney, Marcel – (77/6/168-178)

*1877, †1966

lucemburský francouzsky píšící prozaik, básník

Nyuai, Jean-Paul – (72/5/225)

*1932

kamerunský francouzsky píšící spisovatel

Nzounakeu, Jacques-Mariel – (75/3/236-242)

*1938

kamerunský francouzsky píšící spisovatel

O

Opitz, René – (76/6/172)

*1904, †1975

belgický francouzsky píšící autor

Orizet, Jean – (78/5/87)

*1937

francouzský básník, literární kritik

Ouologuema, Yambo - (69/5-6/411-417)

*1940

súdánský francouzsky píšící spisovatel

Ousmane, Sembène – (69/5-6/418-423, 77/1/140-163)

*1923, †2007

senegalský francouzsky píšící spisovatel

P

Paron, Charles Louis – (75/1/52-70)

*1914, †1986

belgický francouzsky píšící spisovatel

Patocchi, Pericle – (77/2/209)

*1911, †1968

švýcarský francouzsky píšící spisovatel italského původu

Paumen, Ernest – (76/6/169-171)

*1882, †1954

belgický francouzsky píšící autor

Pauwles, Louis – (80/5/129-141)

*1920, †1997

francouzský spisovatel, novinář belgického původu

Perec, Georges - (69/4/2-21)

*1936, †1982

francouzský prozaik, člen skupiny OuLiPo

Pérol, Jean – (78/5/85)

*1932

francouzský romanopisec a básník

Perrault, Gilles – (75/2/162-187)

*1931

vlastním jménem Jacques Peyroles

francouzský publicista a prozaik
vynikl jako autor literatury faktu

Perrelet, Olivier – (77/2/211)

*1944

švýcarský francouzsky píšící spisovatel

Perse, Saint-John – (78/3/206-215)

*1887, †1975

vlastním jménem Alexis Leger

francouzský básník a diplomat

Philipe, Anne – (77/3/10-53)

*1917, †1990

francouzská spisovatelka, manželka herce Gérarda Philipa

Philombe, René – (72/5/224, 75/3/222-230)

*1930, †2001

vlastním jménem Philippe Louis Ombede

kamerunský francouzsky píšící spisovatel

Pilon, Jean-Guy – (72/1/240)

*1930

kanadský francouzsky píšící básník

Portejoie, Pierre – (80/2/100-102)

*1912 - ???

pseudonym Pierra Gourmaina

francouzský spisovatel

Pottier, Eugène – (71/2/27-30)

*1816, †1887

francouzský básník

nejznámější z básníků pařížské komuny

Prassinós, Gisèle – (80/6/115-116)

*1920

francouzská prozaička, básnířka řeckého původu

Prévert, Jacques - (69/3/198-199, 71/1/68-94,80/6/205-213)

*1900, †1977

francouzský básník, scenárista; surrealista

Proust, Marcel – (72/4/184-197)

*1871, †1922

francouzský prozaik

jeden z nejvýznamnějších tvůrců evropského románu

Q

Queaneau, Raymond - (69/4/125-127)

*1903, †1976

francouzský básník, romanopisec a esejista

1924-1929 člen surrealistické skupiny

od 1952 člen Kolegia patafyziky

1962 zakládá OuLiPo

R

Rabemananjara, Jacques – (72/5/219)

*1913, †2005

malgašský francouzsky píšící básník

Ramuz, Charles-Ferdinand – (73/5/20-28)

*1878, †1947

švýcarský francouzsky píšící spisovatel

Ranaivo, Flavien – (72/5/220-221)

*1914, †1999

malgašský francouzsky píšící básník

Remacle, André – (76/2/120-162, 76/3/76-131)

*1910, †1995

francouzský romanopisec, básník

spoluzakladatel komunistického deníku La Marseillaise

Rheims, Maurice – (74/1/90-122)

*1910, †2003

francouzský romanopisec

Riffaud, Madeleine (75/4/3-9)

*1924

francouzská básnířka, novinářka, válečná korespondentka

aktivní účastnice odboje

Rigaut, Jacques - (69/3/201)

*1898, †1929

francouzský spisovatel, dadaista

Roblès, Emmanuel – (74/5/28-90, 77/4/3-4, 78/2/241-242)

*1914, †1995

francouzský romanopisec, dramatik a publicista narozený v Alžírsku

Rolland, Romain – (77/5/170-199)

*1866, †1944

francouzský prozaik, dramatik a esejista

Rosnay, Jean-Pierre – (79/4/2-8)

*1926

francouzský básník

Roumain, Jacques – (72/5/215)

*1907, †1944

haitský francouzsky píšící spisovatel

Rousselot, Jean – (78/2/112-141)

*1913, †2004

francouzský básník, prozaik, překladatel, literární kritik

levicově orientovaný

Roux, Catherine – (72/5/157-186)

francouzská prozaička židovského původu

Roy, Claude - (69/2/130-139)

*1915, †1997

francouzský básník, kritik

v poezii blízký Appolinairovi a Éluardovi

Roy, Gabrielle – (73/4/190-208)

*1909, †1983

kanadská francouzsky píšící prozaička

S

Sabatier, Robert – (73/6/224-256, 78/5/79-80)

*1923

francouzský romanopisec, básník

Saint-Denys-Garneau, Hector – (72/1/239)

*1912, †1943

kanadský francouzsky píšící básník a esejista

Salacrou, Armand – (77/6/143-167)

*1899, †1989

francouzský dramatik

zpočátku blízko k surrealismu

Sarazine, Albertine – (69/1/226-235)

*1937, †1967

francouzská prozaička

ovlivněna vězeňským prostředím

Sebti, Yousef– (74/2/111)

*1943, †1993

alžírský francouzsky píšící básník

Senghor, Leopold Sédar – (72/5/215-216)

*1906, †2001

senegalský francouzsky píšící básník, esejista
1960-79 první prezident Senegalu

Shattuck, Roger - (69/1/7-15)

*1923, †2005

celým jménem Roger Whitney Shattuck

americký spisovatel, známý zejména díky knihám o fr. literatuře

po 2.světové válce působil ve Francii, spolupráce s Kolegiem Patafyziky

Scheinert, David – (76/6/173)

*1916, †1996

belgický romanopisec, básník, esejista, publicista polského původu

Simeon, Georges – (71/4/172-185)

*1903, †1989

belgický francouzsky píšící prozaik

tvůrce postavy komisaře Maigreta

Simiot, Bernard – (79/2/235-237)

*1904, †1996

vlastním jménem Bernard Simionesco

francouzský romanopisec, zejména historické romány

Sinnassamy, Evelyne – (77/5/123-127)

*1946

francouzská spisovatelka

Soupault, Phillippe – (80/6/2-11)

*1897, †1990

francouzský básník, prozaik, dramatik

dadaista, surrealista

Starakis, Jean – (73/5/202-229)

*1941

francouzsky píšící spisovatel řeckého původu

Stendhal – (77/6/72, 111,167, 178, 228)

*1783, †1842

vlastním jménem Heri Beyle

francouzský prozaik, esejista

jeden z hlavních představitelů psychologického románu 19. století

Stil, André – (75/2/241-254, 79/6/238)

*1921, †2004

francouzský romanopisec a novinář

člen ústředního výboru KSF

Suleiman, Michel – (78/24-246)

*1948

od 2008 libanonský prezident

hovoří francouzsky

Sylvestre, Anne – (79/1/148-151)

*1934

vlastním jménem Anne Beugras

francouzská písničkářka

T

Taslintzky, Boris – (75/2/47-61)

*1911, †2005

francouzský malíř ruského původu

1935 vstup do KSF

za 2. svět. války vězněn v Buchenwaldu

později se zapojuje do odboje

Thériault, Yves – (72/1/245-252)

*1915, †1983

kanadský francouzsky píšící spisovatel

Thiry, Marcel – (74/6/15-39, 78/6/234-236)

*1887, †1977

belgický francouzsky píšící básník, prozaik
za války aktivní účastník odboje

Thomas, Edith – (73/3/49-63)

*1909, †1970

francouzská prozaička, novinářka
1942-48 členka KSF

Thomas, Robert – (80/2/103-153)

*1927, †1989

francouzský dramatik, režisér

Thoorens, Léon – (71/4/132-171, 73/2/161-193, 73/6/147-179, 74/4/229-256,
76/6/173-205)

*1921, †1975

belgický francouzsky píšící spisovatel, literární kritik

Thuillier, Jean - (69/4/138-147)

*1921

francouzský spisovatel a psychiatr

Timmory, Gabriel – (72/3/165)

*1870, †1965

francouzský dramatik, novinář

Torma, Julien - (69/3/194-195)

*1902, †1933

francouzský básník a dramatik

přátelil se s Maxem Jacobem a Robertem Desnosem

měl blízko k surrealistům

Turcq, François – (69/4/142)

francouzský autor, kanovník

U

U´Tamsi, Tchicaya – (72/5/222-223)

*1931, †1988

vlastním jménem Gérard-Félix Tchicaya

konžský francouzsky píšící spisovatel

V

Vailland, Roger - (69/3/2-61)

*1907, †1965)

francouzský prozaik, dramatik a novinář

debutoval jako surrealista, ale nakonec se s Bretonem rozešel

1928 spoluzakladatel hnutí Le Grand Jeu

člen KSF, 1956 z ní odchází

Vallès, Jules – (71/2/37, 71/2/47-50)

*1832, †1885

francouzský prozaik

romanopisec pařížské komuny

Vandercammen, Edmond – (75/3/102-107)

*1901, †1980

belgický francouzsky píšící básník a malíř

Vigneault, Gilles – (80/1/114-117)

*1928

kanadský francouzsky píšící básník a písničkář

Vildrac, Charles – (75/3/181-189)

*1882, †1971

vlastním jménem Charles Messenger

francouzský dramatik, básník a prozaik

vychází se skupiny L'Abbaye

Vincensini, Paul – (78/5/84)

*1930, †1985

francouzský básník, dramatik

Votka, Oktav - (69/3/190)

*1914, †1973

pseudonym Emmanuela Peilleta, profesor filozofie

spojen se spolky OuLiPo a Kolegium Patafyziky

W

Wayens, Albert – (79/4/189-228)

*1922

belgický francouzsky píšící prozaik, esejista

Wurmser, André – (78/3/244-246, 79/3/252-253)

*1899, †1984

francouzský prozaik, novinář, literární kritik

X

Xanrof, León – (72/3/170-171)

*1867, †1953

vlastním jménem Léon Alfred Fourneau

francouzský písničkář

Xenakis, Françoise – (71/4/187-211)

*1930

francouzská spisovatelka, novinářka řeckého původu

Z

Záhir, Husaine Bú – (72/3/74)

*1935

alžírský francouzsky píšící spisovatel

Zehar, Hacène Farouk – (73/5/148-168)

*1939

alžírský francouzsky píšící spisovatel

studoval ve Švýcarsku

Zerari, Zehor – (72/3/75)

*1937

alžírský francouzsky píšící básník

II. Seznam překladatelů

Brett Vladimír	71/1, 75/1, 75/3, 76/6, 79/3, 79/6, 80/2
Bystřická Věra	70/1
Cejpek Jiří	73/4
Cimický Jan	80/2
Cvachoučková Jiřina	72/5, 75/2, 76/6, 78/2
Čermínová Jana	71/2, 71/3, 73/3, 74/2
Drápal Miroslav	72/1, 72/2, 72/3
Fischer Jan O.	71/2, 72/3, 74/4, 76/6, 77/4, 77/5, 78/5, 79/3, 79/4
Friedlová Jarmila	71/4, 76/5, 77/4
Fryčer Jaroslav	72/4, 73/1
Hajný Josef	69/1, 69/3, 69/5-6
Hamza Jaroslav	75/1, 76/2, 76/3
Híršal Josef	69/3
Horečka Svatopluk	71/4
Janderová Drahoslava	71/4, 73/2, 73/5, 75/2, 77/3, 79/5, 80/3
Janovcová Eva	72/1, 73/4
J.F.	77/6
J.R.	80/5
Knap Vladimír	72/1
Kolářová Běla	69/3
Kopta Petr	71/2, 72/3
Krátký Radovan	69/2
Kratochvílová Ludmila	75/2
Kraus David	75/4
Kroupa Adolf	71/1, 72/6, 80/6
Kroupová Helena	71/1
Macurová Naděžda	78/3, 80/5
Nigrin Jaromír	74/6, 76/1, 77/1, 77/5
Novotná Alena	69/4, 70/2
Ondrušková Alena	69/1
Ortová Jarmila	77/1

Pantůček Svetozár	73/5
Pátková Blanka	80/6
Pechar Jiří	69/2, 73/3, 74/1, 74/5
Petrová Jana	74/4, 74/5, 75/5, 77/5, 77/6, 78/1
Pilařová Eva	70/2
Plešinger Vladimír	69/2
Pohorský Aleš	80/2, 80/6
Poláková Ludmila	79/1
Polednová Alena	72/5, 74/2, 75/6, 76/4
Posseltová Hana	75/6, 77/3, 78/2, 79/4, 79/6
Richter Václav	73/5
Rubeš Jan	72/1, 72/5, 73/2, 73/6, 74/6, 75/3, 76/6, 77/2, 78/1, 78/5, 79/1, 80/1
Steinová Dagmar	69/1, 69/2, 69/3, 69/4, 69/5-6, 70/2, 75/3
Stupka Vladimír	77/6
Svoboda Jan	77/2
Sýs Karel	80/2
Šmíd Jaroslav	77/5
Štorm Břetislav	73/1
Štetrová Bohumila	72/5
Vladislav Jan	69/4
Vlček Miroslav	72/6
Vondrovic Tomáš	78/5
Voskovec Prokop	69/1, 69/2
Wening Jan	73/1
Zábranská Zdena	69/1, 70/2, 71/1
Žáček Jiří	80/2
Žantovská Hana	70/1

Anotace

Cílem této diplomové práce bylo analyzovat zastoupení frankofonní literatury v literární revui Světová literatura v letech 1969 – 1980.

Vytvořila jsem přehled všech článků týkajících se frankofonní literatury, z něho jsem pak čerpala při sestavování rejstříků frankofonní literatury, autorů a překladatelů. Uveřejněné texty jsem rozčlenila podle žánrů a nastínila jejich témata. Přehled, rejstříky a žánrové rozdělení mi byly výchozími údaji pro vypracování analýzy. Zabývala jsem se v ní výskytem žánrů, témat, výběrem autorů z hlediska národnosti, doby života a tvorby a politické angažovanosti. Zhodnotila jsem přínos časopisu a změny v uveřejňování frankofonní literatury v souvislosti s politickými změnami.

Annotation

The aim of this diploma work was to analyze the representation of the francophone literature in the literary revue 'Svetova literatura' during the period 1969 – 1980.

I created an overview of all the articles concerning the francophone literature and extracted information from it to arrange registers of the francophone literature, authors and translators. I categorized the published texts by their genre and outlined their topic. The overview, the registers and the genre classification were the data of departure for my analysis. It dealt with the occurrence of genres, topics, the choice of the authors from the point of view of their nationality, the period of their life and work and political involvement. I assessed the contribution of the revue and the changes in the publication of the francophone literature within the context of political changes.